தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1974 மார்ச் 22.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டை.

*551 வினா—திரு. எம். முத்தையா :
திரு. வை. பாலசுந்தரம் :
திரு. ரா. ரா. முனுசாமி :
திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலுள்ள கட்டபொம்மன் கோட்டையை ஓர் நினைவுச் சின்னமாக கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆம். பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கட்டபொம்மனுக்கு ரூ. 5 இலட்சம் செலவில் நினைவுச் சின்னமெழுப்ப அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்த கட்டபொம்மனுடைய வீரத்தையும் தியாகத்தையும் மதிக்கும் நம்முடைய அரசு, பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் அமைக்கும் நினைவுச் சின்னத்தைப் போல, தமிழகத்தின் தலைநகராம் சென்னை மாநகரத்திலும் நினைவுச் சின்னம் அமைக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மாவீரன் உலவிய இடமும் கால் பதிந்த இடமும் பாஞ்சாலங் குறிச்சி என்பதாலும், அதற்கு அருகாமையில்தான் அவன் தூக்கிலிடப்பட்டான் என்ற காரணத்தாலும், நெல்லைச் சீமையிலே அந்த நினைவுச் சின்னம் அமைவது மிகவும் பொருத்தம் உடையதாகும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, கட்டபொம்மன் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தக் கோட்டை அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டதே, அதிலே என்ன என்ன விவரங்கள் கிடைத்தன என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கட்டபொம்மன் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தக் கோட்டை அவனுடைய மறைவுக்குப் பிறகு, ஊமைத்துரை காலத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆனால், அன்னியருடைய நடவடிக்கை காரணமாக ஊமைத்துரையும் மாய்ந்த பிறகு, அந்தக் கோட்டை உழுது போடப்பட்டது அன்னியரால். அதற்குப்பிறகு, அந்தக் கோட்டை இருந்த தடமே தெரியாமல் மண் மேடிட்டிருந்தது. நம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அதை அகழ்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டு, அது அகழ்ந்து பார்க்கப்பட்டது. அப்படி அகழ்ந்து ஆய்ந்ததில், அன்னியர்கள் பயன்படுத்திய இரும்பு பீரங்கிக் குண்டுகள், வண்ணம் பூசப்பட்ட சுதை பீங்கான்கள், கட்டபொம்மன் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட தட்டுகள் இவைகளெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அகழ் வாய்வின் பயனாக கட்டபொம்மனுடைய ஆலோசனை மாளிகை, திருமண மண்டபப் பகுதி, அந்தப்புரப் பகுதி, இன்னும் சில பகுதிகள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இவற்றின் அடித்தளங்கள் அனைத்தும் அகழ்வாராய்ச்சியிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 33 ஏக்கரா பரப்புள்ள அந்த நிலம் அகழ்வாய்விலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த 33 ஏக்கரா நிலத்தில் தனியார்த் துறையிலிருந்து ஏதாவது நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருந்திருக்கிறதா? அப்படியென்றால், அதன் விவரம் என்ன? அதன் செலவு என்ன?

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனியார் துறையிலிருந்து நிலம் எதுவும் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த 33 ஏக்கரா நிலத்தைச் சுற்றி வேலி போட்டுப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்து, 53,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இவை போக எஞ்சியிருக்கும் நிலத்தை அங்கு ஏற்கனவே இருந்த ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பிரித்து அளிப்பது என்ற முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டு, இப்பொழுது 9 ஏக்கரா நிலம் கட்டபொம்மனுடைய இரண்டு வாரிசுகளுக்கு 4—1—1974 இல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டபொம்மன் வாரிசுதாரர்கள் என்ற அளவில் இன்னும் 200 குடும்பத்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக காட்டு நிலங்கள் விவசாய நிலங்களாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோட்டை கட்டுவது மாத்திரமல்லாமல், கட்டபொம்மன் வாரிசுகள் என்று அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் அரசாங்கம் பல நல்ல திட்டங்களை இப்பொழுது நிறைவேற்றி அவைகளையெல்லாம் அமல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுடைய கோட்டையை நாம் புதுப்பித்து மற்றும் பல நல்ல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றினாலும், இன்றைய தினத்தில்கூட எட்டப்பன் பரம்பரை இதைப்பற்றிக் குறை கூறுகிறார்களே, அது அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படிக் குறை கூறுகிறவர்களுடைய வாயை மூட அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்லவைகளையும் கேட்டு, தீமைகளையும் கேட்டு, நல்லவைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதுதான் இந்த அரசினுடைய மரபு.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கட்டபொம்மனுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்புவதற்கு ஐந்து இலட்ச ரூபாய் அரசு செலவு செய்கிறது. அதே நேரத்தில், கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட புளியமரம் இன்னும் இருக்கிறதா? அப்படியானால், அதைப் பாதுகாத்து, அதை ஒரு நினைவுச் சின்னமாக அமைத்து, மக்களுக்குக் காட்டுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த மரம் இப்பொழுது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர் தூக்கிலிடப்பட்ட இடத்தில் கட்டபொம்மன் சிலையொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, கட்டபொம்மன் வாரிசுக்கு அந்தப் பகுதியில் நிலம் ஜாரி செய்யப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கட்டபொம்மன் வாரிசு யார் என்பதில் அவர்களுக்குள்ளேயே தகராறு இருப்பதாக எனக்குச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, கட்டபொம்மனின் உண்மையான வாரிசு யார் என்பதை விசாரணையின்மூலம் தெரிந்து கொள்ள இந்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்படியொரு பிரச்சினையை எழுப்பித்தான் முன்பிருந்த அரசு, கட்டபொம்மன் வாரிசுகளுக்கு எந்த உதவியும் செய்யாமல் போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்த அரசு அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து, வாரிசுகள் ஐந்து பேர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் மானிய உதவி பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று முடிவு செய்து, அவர்களுக்கு உதவி அளித்து வருகிறது. திரு. சுப்பிரமணிய கட்டபொம்மன் துரை (சூடாமணி துரையினுடைய மகன்), திரு. சைவவீர பாண்டியதுரை, திரு. சுப்பிரமணிய கட்டபொம்மு துரை, திரு. ஜகவீர பாண்டிய துரை, திரு. சின்னபொம்மு துரை ஆகிய ஐந்து பேருக்கு 11—1—1971 முதல் ரூ. 50 மாத ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வந்து, 15—8—1972 முதல் அது 75 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இருநூறு குடும்பத்தார்கள் அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். அவர்களில் 66 விவசாயிகளுக்கு கறவை மாடுகள் வாங்க 66,000 ரூபாய் நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 41,000 ரூபாய் செலவில் பாறை பிளக்கும் கருவிகள் வாங்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அந்தப் பகுதியில் நிலங்களை விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலங்களாக ஆக்குவதற்கான அந்தக் காரியங்களையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. ஒட்டப்பிடாரத்திற்கும் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்கும் இடையே ஒரு மைல் தொலைவிற்கு மின் விளக்கு வசதி வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டார்கள். அதற்கும் அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

1974 மார்ச் 22]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Chief Minister whether a correct history of Kattabomman has been written and published and if not, will the Hon. Chief Minister make arrangements for the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கெனவே கட்டபொம்மனுடைய சரித்திரம் வெளிவந்திருக்கிறது. சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. அவர்கள் கட்டபொம்மன் சரித்திரத்தை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். இன்னும் விரிவான விதத்தில் கட்டபொம்மன் சரித்திரத்தை வெளியிடவேண்டுமா என்பதை வேண்டுமானால் அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோட்டைகளைப் புதுப்பிக்கவேண்டுமானாலும், நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப வேண்டுமானாலும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதல் பெறவேண்டியிருக்கிறதே. இந்த நினைவுச் சின்னம் எழுப்புவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலைப் பெறுவதில் ஏதாவது சங்கடம் ஏற்பட்டதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்ல வேளை, மத்திய அரசினுடைய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின்கீழ் இது அடங்கவில்லை. அந்தக் காரணத்தால் நாம் நல்ல காரியங்களை அங்கே செய்ய முடிகிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, கட்டபொம்மனுடைய சரித்திரத்தைப் பற்றி இருவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றனவா ? அப்படியானால் அதைப்பற்றி சர்க்கார் கருத்து என்ன ? சரியான முறையில் சரித்திரம் எழுதப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மண்ணைக் காப்பதற்காகப் போராடிய ஒரு மாவீரனைப்பற்றி இரண்டு விதமான சரித்திரங்கள் இருந்தாலும், நல்லதை நாம் எடுத்துக்கொள்வதுதான் முறையாகும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுடைய நினைவுச் சின்னமாகக் கோட்டையைக் கட்டுவது மட்டும் அல்லாமல், ஒலி-ஒளி அமைப்பை அங்கே அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒலி-ஒளி அமைப்பு அமைக்கப்படும் நேரத்தில் அதை நாள்தோறும் ஏராளமான மக்கள் கண்டு களிக்கின்ற அளவு வசதிகள் வேண்டும். பாஞ்சாலங்குறிச்சி கிராமப் பகுதி. அதிகச் சாலைத் தொடர்பு இல்லாத பகுதி. அதிக அளவு மக்கள் செல்ல முடியாத பகுதி. ஆண்டுக்கொருமுறை கட்டபொம்மன் விழா நடக்கிற அந்த நேரத்தில் வேண்டுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை யோசிக்கலாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தமிழ்நாட்டில் வெள்ளையன் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து முதன் முதலில் போராடியது கட்டபொம்மன்தான் என்று சரித்திரத்தின் மூலம் ஆராயப் பட்டதா? பூலித்தேவன் அதற்கு முன்னாலேயே அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தியதாக ஒரு சரித்திரத்தை சிலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பூலித்தேவனைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசியவர் அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள். இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது அவருடன் நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒத்துப்போவதற்கு நன்றி.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: தலைவர் அவர்களே, வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போராடிய வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்குச் சிலை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிலைக்கு எதிராக, அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தவர் யார் என்பதை மக்கள் பார்ப்பதற்காக, எட்டப்பனுக்கும் ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் கட்டபொம்மன் சிலைக்கு எதிராக வைக்க உத்தேசம் உண்டா? காரணம் காட்டி கொடுத்தவனை பல ஆண்டு காலத்திற்குப் பின் மக்கள் மறந்துவிடுவார்கள். அதனால் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கட்டபொம்மனைக் காட்டிக் கொடுத்தவருக்குச் சிலை வைக்கவேண்டுமென்கிறார். காட்டிக் கொடுத்தவருக்கு சிலை வைத்து நாம் வழிபடத் தேவை இல்லை. *(சிரிப்பு)*

1974 மார்ச் 22]

கோயில்பட்டியில் தீயணைப்பு நிலையம்

*552 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோயில்பட்டியில் தீயணைக்கும் படை ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 18—1—1974 முதற் கொண்டு கோயில்பட்டியில் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று இயங்கி வருகிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக கோயில்பட்டியிலே தீயணைப்பு நிலையம் ஆரம்பித்ததற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நெல்லையிலே இதைச் சேர்த்து 3 தீயணைப்பு நிலையங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, முக்கியமான தாலுகா தலைநகரங்களில் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே முன்னுரிமை வரிசைப் பட்டியலில்—தீயணைப்பு நிலையங்கள் அமைப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த வரிசைப் பட்டியலில்—கடையநல்லூர், புளியாங்குடி, சங்கரன்கோவில், செங்கோட்டை, அம்பாசமுத்திரம், திருச்செந்தூர், மேலப்பாளையம், நாங்குநேரி—ஆகிய 8 இடங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளை வரிசைப்படி அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோயில்பட்டியில் தீணைக்கும் படைபற்றிய கேள்வி இது. மற்றைய இடங்களைப் பற்றி நானே, மானியக் கோரிக்கையில் பேசிக்கொள்ளலாம்.

Central Schools

*553 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(a) the total number of Central Schools functioning in this State as on the 30th April, 1973; and

(b) the details thereof district-wise?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ)

சென்னை நகரில்	7
கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில்	2
மதுரையில்	1
திருச்சிராப்பள்ளியில்	2
தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில்	1
நீலகிரி மாவட்டத்தில்	1

ஆக மொத்தம் பதின்மூன்று மைய அரசுப் பள்ளிகள் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. எல். கணேசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மைய அரசுப் பள்ளிகளில் இந்தி பயிற்சி மொழியாகவோ, அல்லது பாடமொழியாகவோ போதிக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும். பயிற்சி மொழி இந்தியிலோ அல்லது ஆங்கிலத்திலோ இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளியில் எந்த எந்த இடத்தில் இந்த மைய அரசுப் பள்ளி இருக்கிறது? என்ன என்ன பாடமுறை போதிக்கப்படுகிறது என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கேந்திராலயா ஆர்டினன்ஸ் எஸ்டேட்டிலே இப்பள்ளி ஒன்றிருக்கிறது. ஆர்.எஸ்.கே. ஹையர் செக்கண்டரி ஸ்கூல், கைலாசபுரத்திலே இருக்கிறது. அதிலே ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலே பயிற்சி தரலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே இருக்கிற பள்ளிகளிலே ஆங்கிலம்தான் பயிற்சி மொழியாக இருக்கிறது. அதனுடைய துணைமொழியாக இந்தியைப் படிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது.

திரு. எல். கணேசன்: இந்தி பாடமொழியாகவே பயிற்சி மொழியாகவோ இருக்கத் தேவையில்லை என்று தமிழக சட்டமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னால், அதற்கு

1974 மார்ச் 22]

எதிர்மாறாக மத்திய அரசு இந்தியை வைத்திருப்பது, மறைமுகமாக, தமிழகத்தில், தமிழ் மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக இந்தியை திணிப்பது ஆகாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அவ்வாறு திணிப்பதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் தமிழக அரசு ஈடுபடுமா, ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பள்ளிகளுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. அப்பள்ளிகள் நம்முடைய உதவியும் பெறுவது இல்லை. நம்முடைய அனுமதியும் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. அப்பள்ளிகளுடைய முக்கிய நோக்கம்—மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், பணிமனைகள், அலுவலகங்கள் பல நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அகில இந்தியா முழுவதும் சுற்றக்கூடிய வாய்ப்புள்ளவர்களுக்கும், மாற்றம் பெறக் கூடிய வாய்ப்புள்ளவர்களுக்கும், அவர்களுடைய பிள்ளைகள் மாற்றம் பெறக்கூடிய இடங்களில் பள்ளிகளில் சேர்க்கக்கூடிய வகையில், அமைய வேண்டும் என்பது.

எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்தப் பள்ளிகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இங்கிருந்து படித்துப் போகிறவர்களுக்கு அதேபோன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிற வேறு பள்ளிகளில் சேர்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், மைய அரசு அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. அப்பள்ளியில் தமிழையும் வைத்து நடத்த வேண்டும் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆனால், மைய அரசு தமிழைக் கட்டாய பாடமாக ஆக்க இயலாது. குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுடைய மாணவர்கள் தமிழைப் பயில முன்வருவார்களானால், பள்ளி முடிந்த பிறகு அதனைக் கற்றுத் தர வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருவோம் என்றும் அதற்கான செலவில் 50 சதவிகிதத்தினை மைய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுமென்றும், 50 சதவிகிதத்தினை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நமது இந்திய நாடு ஒரே நாடு. பலமொழிகளையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே. நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள், வடக்கே போய் உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தி அவசியமாக இருக்கிறது

இந்தியைக் கட்டாயமாக இல்லாவிட்டாலும் விருப்பப் பாடமாகவாவது படிக்க மற்ற எல்லா பள்ளிகளிலும் கற்றுக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : திட்டவட்டமாகவும், தெளிவாகவும் 1968-ம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் 23-ம் தேதியன்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மும்மொழித் திட்டம் அல்லது இருமொழித் திட்டம் என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இரு மொழித் திட்டம்—வட்டார மொழி, அல்லது தாய் மொழி, ஆங்கிலம் இரண்டும் இடம் பெறும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், சிறுபான்மையோரைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியைப் பயிற்சிமொழியாகக் கொள்ள தடை எதுவும் நாம் ஏற்படுத்தவில்லை. சென்னையிலே 2 பள்ளிகள் இந்தியைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தி வித்தியாலயா—இந்தி பிரச்சார சபை போன்றவர்கள், தனியாக அரசாங்க உதவி இல்லாமல், மத்திய அரசாங்க உதவி பெற்று நடத்தி வருகிறார்கள். அதை நாம் தடுக்கிற நிலை இல்லை. தமிழகத்தின் சார்பாக நடைபெறுகிற பள்ளிகளில் இரண்டு மொழிக் கொள்கையிலேதான் பாடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொள்கை சம்பந்தமான கேள்விகளை துணைக்கேள்வியிலே கேட்கக் கூடாது.

திரு. த. சோனையா : தமிழ் நாட்டிலே மத்திய அரசு அலுவலகங்களிலே வேலை செய்கிறவர்கள், வட மாநிலங்களுக்குச் செல்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இந்தி கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, மத்திய அரசு இங்கே பள்ளிகளை நிறுவி இருக்கிறதே, அதைப் போல், வடக்கே இருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு உத்தியோகம் பார்க்க வருகிறவர்களுக்காக, வட மாநிலங்களில், தமிழிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இல்லாவிட்டால், தமிழில் பாடம் கற்றுக்கொடுக்க, மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாநில அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளைச் செய்ய இயலாது. வேறு மொழியை பயிற்சி மொழியாகவும், பாட மொழியாகவும், துணை மொழியாகவும் ஆக்குவன்றை பொறுப்பு அந்த அந்த மாநிலங்களைச் சேர்ந்ததாகும். ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி இருக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான இடங்களிலே, பெரும் தொழிற்சாலைகள், பணிமனைகள் நடைபெறுகின்ற இடங்களில் ஆங்கிலத்தைத்தான் பயிற்சிமொழியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள 14 பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலம்தான் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்டர்க்ஷன் ஆக இருந்து வருகிறது.

Visual Education

* 554 *Q.*—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal under the consideration of the Government to include Visual Education in the syllabus of the schools; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) தேவையான இடங்களில் திரைப்படம் காட்டுதல் முதலிய ஒளிக் கல்வி முறைகளைக் கையாண்டு பாடம் புகட்ட ஏற்கனவே உள்ள பள்ளிப் பாடத் திட்டத்திலேயே வகை செய்யப்பட்டு உள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தற்பொழுது டெலிவிஷன் முறை வரப்போவதால், விஷுவல் எஜுகேஷனையும் அதோடு இணைத்து எல்லா பள்ளிகளிலும் வைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த தொலைக் காட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிவரும். அது வந்ததற்குப் பிறகு பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு பல ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுதே பயிற்சி தருகிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதே, 35 எம்.எம். குண்டு திரைப்படங்கள் போடுகின்ற பரஜக்டர்களும் 16 எம்.எம். ஒலி, ஒளிபோடுகின்ற பரஜக்டர்களும் பல்வேறு இடங்களிலும் செய்து வருகிறோம். தொலைக்காட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் இவைபற்றிய திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டிவரும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக மாணவர்களின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்ற நிலையை உணர்ந்ததற்குப் பின்னால் இப்படிப்பட்ட திரைக்காட்சிகளின் மூலம், ஒழுக்கத்தையும், நாணயத்தையும், தேசப் பொதுமக்கள் சேவைக்கு மதிப்பளிக்கக்கூடிய நடத்தையைப் போதிக்கக்கூடிய படங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அல்லது அரசின் சார்பாக உருவாக்கி, அவைகளைக் காண்பிக்க அரசு முயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, இப்படிப்பட்ட புரஜக்டர்கள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. அங்கே பள்ளி சம்பந்தமான பாடங்களைக் கற்பதற்கு, ஓரளவு தமிழகக் கல்வி இயக்கத்திலே சிலபல படங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பள்ளி சம்பந்தமான படங்களை வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள் ஏராளமாக வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த பள்ளி அவற்றைப் போட விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் கேட்டால், தூதரகங்கள் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பல பள்ளிகள் அவைகளைப் பெற்று, மாணவர்களுக்குக் காட்டி, பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

Houses for Tourists in Ootacamund

* 555 *Q.*—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to construct rented houses in Ootacamund for tourists of middle income groups; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) உதகமண்டலத்தில் நடுத்தர வருமானத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சுற்றுலா பயணிகளுக்காக வாடகை வீடுகள் கட்டும் தனிப்பட்ட செயற்குறிப்பு ஏதும் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் இல்லை. எனினும், உதகமண்டலத்தில் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சுற்றுலா மாளிகை ஒன்று உள்ளது. இதில் ரூ. 10.5 லட்சம் செலவில் 24 அறைகள் கொண்ட புதிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டடம் நடுத்தர வருமானத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் பயனுடையதாகவும் உள்ளது.

1974 மார்ச் 22]

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சார், சீஸன் காலங்களிலே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கட்டடங்கள் போதுமானதாக இல்லாததன் காரணத்தால் அதிகப்படியான வசதிகளைச் செய்து தரக்கூடிய முறையிலே வேறு ஒரு 100 அறைகள் கொண்ட கட்டடத்தைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது பத்தரை லட்சம் ரூபாய் செலவிலே கட்டப்பட இருக்கிற கட்டடத்திலே ஏற்கனவே இருந்ததுபோக ஏறத்தாழ 192 படுக்கைகள் கொண்ட அறைகளாகக் கட்டப் படுகின்றன. மற்றபடி கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கான நிதி வசதியைப் பொறுத்துத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நாம் கட்ட இருக்கிற 10 லட்சம் ரூபாயில் அமைய இருக்கிற கட்டடமானது 193 படுக்கைகளைக் கொண்டதாக அமையும்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, உதகையிலே உள்ள "தமிழகத்திலே" சீஸன்காலங்களிலே எல்லா அறைகளிலுமே நிறையப் பேர்கள் வந்து தங்குகிறார்கள். அதிலே எம்.எல்.ஏ.-க் களுக்கு முன்னுரிமை தரப்படுவதில்லை. முன்பு பேரவைத் தலைவருடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழ் அது இருந்தபோது அப்படிப் பட்ட நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது தலைமைச் செயலாள ருடைய கட்டுப்பாட்டில் அது இருப்பதால் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே பழையபடி பேரவைத் தலைவருடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழ் அதைக் கொண்டு வந்து எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு முன்னுரிமை கிடைக்கச்செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அரசாங்கத் துறையின் சார்பாக பொதுப் பணித் துறையினரால் கவனிக்கப் படுகின்ற ஓய்வகங்கள் தவிர மற்றவர்கள் வந்து தங்குவதற்கான ஓய்வகங்கள் வெறு இருக்கின்றன. பயணிகள் வந்து தங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற இடத்திலே முன்னுரிமை கொடுத்தால் இங்கே உள்ளவர்கள் அங்கே போய் 10 நாட்கள், 15 நாட்கள் தங்கிவிடுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால் வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கே வந்து தங்க முடியாத நிலைமை வரும். தமிழகத்திலேதான் அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன.

குடியாத்தம் பகுதியில் காலரா.

*556 வினா—திரு. வை. பாலசுந்தரம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூலை—ஆகஸ்டு மாதங்களில் குடியாத்தம் பகுதியில் காலரா நோய் பரவியதா?

(இ) ஆம் எனில், அதைக் கட்டுப்படுத்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) காலரா நோயால் வாடுவோர் என சந்தேகிக்கப்பட்டவர்களும், குடற்காய்ச்சல் நோயால் வாடியவர்களும் குடியாத்தம் அரசினர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சையளிக்கப் பட்டனர்.

தடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக நகராட்சியால் சிறப்புப் பணியாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். அரசின் மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் குடும்ப நலத் துறையைச் சேர்ந்த நல்வாழ்வு பணியாளர்கள் யாவரும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

நீரில் குளோரின் மருந்து கலக்கப்பட்டது. காலரா நோயுற்றவர்களுடன் இருந்தவர்களுக்கு காலராத் தடுப்பு ஊசிகள் குத்தப்பட்டன.

நலத்துறை இணை இயக்குநரும், உதவி இயக்குநரும் நோயுற்ற மக்கள் வசித்த பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு காலராத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிட்டனர்.

விரைந்தும் முழுமூச்சுடனும் எடுக்கப்பட்ட தடுப்பு நடவடிக்கைகளின் பலனாக காலரா நோய் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில ஆண்டுக்காலமாக இல்லாமல் கடந்த ஆண்டும் அதற்கு

1974 மார்ச் 22] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

முன் ஆண்டும்தான் தமிழ்நாட்டிலே ஒரு சில சமயங்களிலே காலரா நோய் தலைகாட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்த நோயை அடியோடு கட்டுப்படுத்துவதற்குத் தனித் திட்டம் ஏதாவது கொண்டுவர அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, காலரா நோயைத் தடுப்பது என்பது நேரடியாக ஒரு தொத்துநோயைத் தடுக்கிற முயற்சியாக அமைவதல்ல. எல்லா மக்களுக்கும் பாது காக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் மெல்ல மெல்லப் பூர்த்தியடைகின்ற கட்டத்திலே அதைத் தடுக்க முயல்வது எளிதாகும். காலரா தலை காட்டாமல் இருப்பதற்காக எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தலை காட்டிவிட்டால் அதைப் போக்குவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ஊசிகள் போடப்பட்டு அந்த வட்டாரம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று சங்கிலிபோன்று தொடர்புடையவை ஆகும்.

குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள்.

* 557. **வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி** : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நெல்லித் துறை குடிநீர்த் திட்டம் இந்தாண்டு தொடங்க அரசாங்க பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நெல்லித் துறைத் திட்டத்தின் மூலமாக—சிங்காநல்லூர் முனிசிபாலிடி, பல்லடம், சூலூர், சோமனூர் போன்ற இடங்களிலே தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினாலே—அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பல வருடங்களாக வற்புறுத்தப்பட்டு அதை ஏற்றுக்கொண்ட அரசாங்கம் எதன் காரணமாக தாமதிக்கிறது, நிதியில்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

[1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சில திட்டங்கள் மிக விரிவாக, பரவலான பகுதிகளுக்குப் போடப் படுகிறபோது மிக நீண்டகாலம் ஆகும். குறிப்பிட்ட ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக என்று திட்டம் போட்டால்தான் அது விரைவிலே மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். மிக நீண்டகாலத் திட்டமாக இருந்தால் கோவை நகர், சிங்காநல்லூர், பல்லடம் பேரூராட்சி, சோமனூர் பேரூராட்சி என்று தொடங்கி ஏறத்தாழ 13, 14 பகுதிகளை உள்ளடக்கி 14 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது, அது நிறைவேற்றப்படுகின்ற காலத்திலே 20, 22 கோடி ரூபாய் ஆகி விடும்.

அது மட்டுமல்ல, ஒரு ஆண்டிற்கு மெயின்டனன்ஸ் செய்வதற்காக 95 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதுவும் வளரும்.

இதற்கிடையில் சிறுவாணித் திட்ட ஒப்பந்தம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருப்பதால் அதைக்கொண்டு அந்தக் குறைகளைப் போக்கமுடியும், அந்தக் குறிக்கோளிலேதான் அரசு செயல்படுகிறது, காரணம் அதனுடைய மெயின்டனன்ஸ் செலவு 10 அல்லது 11 லட்சம் ரூபாய்தான் ஆகும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே இந்த மன்றத்திலே பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் பதிலளிக்கும்போது நெல்லித் துறைத் திட்டம் சென்ட்ரல் வாட்டர் போர்டால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது சொல்வது சிறுவாணித் திட்டம் வந்துவிடும், ஆகவே, பிரச்னை தீர்ந்துவிடும் என்றார்கள். அது சரியல்ல. அந்தத் திட்டத்தினால் வடக்கே இருக்கின்ற பகுதிகளுக்குப் பலன் கிடைக்காது. அதற்கு அந்தத் திட்டம்தான் போடப்படவேண்டும். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ட்ரல் வாட்டர்போர்டு சாங்ஷன் செய்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அந்தத் திட்டத்திற்கான சாமான்களை இறக்குமதி செய்ய முயற்சி செய்யப் போகிறார்களா? அந்த வேலையை இப்பொழுது தொடங்கி குறைந்தது 3 ஆண்டுக்காலதிற்குள்ளாக நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றவகையிலே தொடக்க வேலையை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா?

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ட்ரல் வாட்டர் போர்டு அல்லது கமிஷன் சொல்லிய கருத்து, ஒரு ஆற்றினுடைய நீரை வேறு பகுதிக்குப் பயன்படுத்தும்போது வேறு சிலருடைய மறுப்பு அல்லது அவர்களுடைய இடையூறுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகத்தான். ஒரு திட்டம் போடுகிறபோது அதனுடைய ஃபீஸிபிளிட்டி எந்த அளவிற்கு அது விரைவாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதையெல்லாம் பொறுத்தது ஆகும். அந்த முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைப் பல்வேறு திட்டங்களில் செலவழிக்கின்ற வாய்ப்பும் இல்லை, அப்படியே நிதி கடன் கிடைக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டாலும்கூட அதற்குத் தேவையான சாதனங்கள், தேவைப் படுகின்ற குழாய்கள் இவைகளையெல்லாம் உற்பத்திசெய்யக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் தமிழ் நாட்டிலே இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, மூலப்பொருட்களும், பட்டறை வைத்து அதை இயக்கவேண்டுமென்றால்கூட அதற்கான மின்சாரம் கிடைப் பதிலேகூட தடங்கல் இருக்கின்ற நிலைமை, உற்பத்தி செய்கிற ஆற்றல், தேவையான சாதனங்கள் பொருள்கள் இல்லாமை, தேவையான மூலதனம் இவையெல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்ட காலத்திலே நாம் திரட்டி நிறைவேற்றுவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, ஒவ்வொரு திட்டமாகச் சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்ற அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி 558.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், நான் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விட்டேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் 'வேக்' ஆக, 'ஜெனரலாக' இருக்கிறது. ஆகவே. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியம் வரும்பொழுது விவரமாகச் சொல்லுங்கள், இப்பொழுது என்ன கேட்டாலும் 'வேக்' ஆக, 'ஜெனரலாக' இருப்பதாகத்தான் தெரியும், வினு 558

[1974 மார்ச் 22

* 558—**திரு. நா. வீராசாமி**
திரு. கே. எ. வகாப் } மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1972-73, 1973-74 ஆகிய ஆண்டுகளில், வடார்க்காடு மாவட்டத்தில், தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவு நீரகற்று வாரியம் மேற்கொண்டுள்ள பணிகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கு—கழிவு நீரகற்று வாரியம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 1972-73-லும் 1973-74-லும் மேற்கொண்டுள்ள பணிகளின்விவரம்—

1. ஆம்பூர் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
2. திருப்பத்தூர் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
3. வாணியம்பாடி குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
4. மேல்விஷாரம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
5. காவேரிபாக்கம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
6. போளூர் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
7. குடியாத்தம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
8. திருவண்ணாமலை குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
9. வந்தவாசி குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
10. சோளிங்கபுரம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
11. அரக்கோணம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
12. பள்ளிக்கொண்டான்பட்டி—சின்னகாங்கையனூர் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
13. நல்லம்பிள்ளைபேட்டை குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
14. காட்பாடி பிற கிராமங்களுக்கான ஒருங்கிணைந்த குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
15. திருவேத்திபுரம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம்
16. பேரணம்பட்டு குடிநீர் வழங்கு திட்டம்

1974 மார்ச் 22]

(முற்பகல் 9-30)

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் படித்த பட்டியலில் ஆற்காடு நகர மன்றம் இல்லை, விளாப்பாக்கம் இல்லை, கலவை இல்லை, திமிரி இல்லை. 71-ஆம் ஆண்டே குடிநீர் வழங்கு வாரியத்தால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு தொகையைக் கட்டச் சொன்னார்கள். இரண்டாண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. இன்னும் குடி தண்ணீர் வரவில்லை. எனவே நகர மன்றமாக இருக்கின்ற ஆற்காடு போன்ற பெரிய நகரங்களிலாவது உடனடியாக இதை அமலாக்க வேண்டும். தவிரவும், நான் சொன்ன விளாப்பாக்கம், கலவை, திமிரி ஆகியவைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட திட்டங்கள் தவிர புதிதாகத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமானால் அதற்கான நிதி வசதி எந்த வகையிலே அமைகிறது என்பதைபற்றிப் பரிசிலிக்க வேண்டும். மத்திய அரசோ அல்லது ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகமோ தருகின்ற நிதி வசதியின் அடிப்படையில்தான் ஆற்காடு வரும், பக்கத்தில் திமிரி, கலவை வரும். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், எவ்வளவு திட்டம் ஆகிறது என்ற விவரங்கள் இந்தக் கேள்வியில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லையாதலால் அதுபற்றிய விவரங்கள் இல்லை. தனியாக மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேள்வி கேட்டால் விவரம் தரப்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, இந்த ஆற்காடு, இராணிப்பேட்டையைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து இரண்டு குடிநீர் திட்டங்களை ஏற்படுத்துகின்ற செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருப்பதாக அறிகிறோம். அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மேல்விஷாரம், வந்தவாசி ஆகிய இடங்களுக்கு நல்ல குடிநீர் வசதி கொடுத்திருந்தும் அதை இன்னும் அமலாக்காததால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேல்விஷாரத்தில் இன்னும் பூரணமாக அமல்படுத்த முடியாமல் பைலட் ஸ்கீம் அளவிலேயே இருக்கிறது. அதில் கட்டப்பட்டிருக்கும் குடி தண்ணீர் டேங்க்கூட சரியாகக் கட்டப்படாததால் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே, அரசு உடனடியாக அதைப் பரிசீலித்துச் சீர்திருத்து வதற்கு முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இதிலே, மேல்விஷாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதனுடைய பரீட்சார்த்த திட்டம் என்ற முறையில் தண்ணீர் வழங்கப்படுவதே தவிர, தொடர்ந்து அதற்கான பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன.

The pilot water supply has been effected from November 1972. The remaining works such as ground level service Reservoir II of headworks are in progress.

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள், தொடர்ந்து அந்தப் பணி முறைப்படி நிறைவேற்றப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் மேல் விஷாரத்திற்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்கும். இராணிப்பேட்டை, ஆற்காடு பற்றி இதில் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

*559 வினா—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்:** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குளித்தலை நகரத்திற்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் வேலை பூர்த்தியாகிவிட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கு மொத்தம் எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகியுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இரயில்வே பாதையின் குறுக்கே ஒரு இடத்தில் வினியோகக் குழாய் பதிக்கும் பணி தவிர, குளித்தலை நகரத்திற்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் வேலைகள் அனைத்தும் முடிந்துவிட்டன.

(இ) டிசம்பர் 1973 முடிய இத் திட்டத்திற்குச் செலவான ரூபாய் 10,36,514.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, வேலைகள் முடிந்ததும் இன்னும் பொது மக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி அளிக்கப்பட வில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? அதைத் துரிதப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஒப்படைக் கப்பட்ட வேலைகள் முடிந்து நகரசபையில்கூட பெரும் பகுதி

1974 மார்ச் 22]

ஒப்படைக்கப்பட்டது. இரயில்வே பாதையின் குறுக்கே குழாய் பதிக்கப்பட வேண்டிய பணி முடிந்தவுடன் வழங்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அதற்குக் கிடைக்க வேண்டிய அனுமதி கிடைத்திருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணிபுரியும் இலங்கை அகதிகள்.

*** 560 வினா—திரு. கு. அ. பொம்மன் :** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நீலகிரி மாவட்டத்தில் இலங்கை அகதிகளுக்கு ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர் களின் நலனைக் கவனிக்க மாவட்ட மட்டத்தில் குழு அமைக்கப் பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இல்லை

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் சேரன்பாடி என்ற பகுதியில் உள்ள இலங்கை அகதிகள் அல்லலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் பல பேர் இருந்தாலும், ஒருவருக்குத்தான் அங்கே வேலை தருகிறார்கள். அதனால் பெரிய குடும்பமாக இருப்பவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள் எனவே, இதை அரசு கவனித்து வேலை செய்யக்கூடிய அனைவருக்கும் அங்கே வேலை வாங்கித் தர ஏற்பாடு செய்யுமா? அதே நேரத்தில் அங்குள்ள அதிகாரிகள், குறிப்பாகக் காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் தமிழர்களாக இருக்கும் அளவிற்கு அரசு பார்த்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, ஏறத்தாழ 276 குடும்பங்கள் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 68 அகதிகள் பணியாளர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைச் சரியான முறையில் கவனித்துக்கொள்ளவும், அவர்களது நலன்களைப் பராமரித்துக் கொள்ளவும் ஒரு குழு ஏற்கனவே அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு அவர்களது நலன்களையும் கவனித்து, அந்தத் திட்டத்தையும் முறையாகச் செயல்படுத்திச் செய்து வருகிறது. ஏதாவது குறையிருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. இ. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, சிலோன், பர்மா தமிழர்களுக்கு வால்பாறையில் 1,000 ஏக்கர்களில் தேயிலை அல்லது காப்பித் தோட்டம் அமைக்கலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தனிக் கேள்வி போடவும்.

உவரியில் மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலை

*561 **வினா—திரு. வீ. கார்த்திசன்:** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை மாவட்டம், உவரியில் கிடைக்கும் மீன்களைப் பயன்படுத்தும் வகையில் அங்கு ஒரு மீன் பதனிடும் சாலை நிறுவும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது நிறுவப்படும் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) இல்லை.

போந்தவாக்கம்-மாதர்பாக்கம் சாலை.

*562 **வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்:** மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், போந்தவாக்கம் முதல் மாதர்பாக்கட் வரையுள்ள பேருந்துகள் செல்லும் சாலையைப் பெருவழித் துறையில் எடுத்து தார்ச்சாலை போடும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இச் சாலையைப் பெருவழித் துறைக்கு மாற்ற 1973-74 ஆம் ஆண்டுதான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் குறைந்த முதன்மையுடன் பரிந்துரை செய்தது. அதனால் இதுவரை இச் சாலையை பெருவழித் துறைக்கு மாற்ற முடியவில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே. ஆந்திர எல்லையில் இருக்கும் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலையில் நீண்டநாட்களாகப்

1974 மார்ச் 22]

பேருந்துகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அது மிகவும் கலனாக இருக்கிறது. எனவே, தயவு கூர்ந்து வருகிற ஆண்டிலேயாவது அதற்கு முன்னுரிமை அளித்து பெருவழித் துறையில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நிதி வசதிக்கேற்ப இந்த ஆண்டு பரிசீலிக்கப்படும்

உத்திராசாக்குட்டையில் ஏரி அமைப்பு

*563 **வினா.—திரு. வீ. செல்லதுரை:** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஓமலூர் வட்டம், டேனிஸ்பேட்டை ஊராட்சி, சின்ன வடகம்பட்டி, கணவாய்ப்புதூர், உத்திராசாக்குட்டையில் ஏரி ஒன்று அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வீ. செல்லதுரை: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பகுதியில் அந்த ஏரியைக் கட்டினால் கிட்டத்தட்ட 500 ஏக்கர் களுக்கு மேல் பாய்வதற்கு வசதியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி வறட்சியான பகுதி. ஆகவே, இனியாவது மறுபரிசிலனை செய்து அந்த ஏரியைக் கட்டுவதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 500 ஏக்கர்கள் அல்ல, இந்த சின்னவடகம்பட்டி, உத்திராசாக் குட்டையில், அந்தக் குட்டையினால் பலன் அடையக்கூடிய ஏக்க ராக்கள் சுமார் 46.50 ஆகும். அது சிக்கனமான திட்டமாக இல்லாததால் கைவிடப்பட்டது. மறுபடியும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று வேறு மாற்று யோசனைகள் தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மேல் பொறி யாளர் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறார்.

[1974 மார்ச் 22

பெரிய ஆற்றின் குறுக்கே அணை

*564 வினா.—திரு. வீ. செல்லதுரை: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஓமலூர் வட்டம், தேக்கம்பட்டி ஊராட்சிப் பகுதி, குடுவம் பட்டியில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் "பெரிய ஆற்றில்" அணை கட்டும் திட்டம் எதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

வந்தவாசியில் தெரு விளக்குகள்

*565 வினா.—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வந்தவாசி பேரூராட்சி எல்லையில் உள்ள குழல் விளக்குகள் ஓராண்டு காலமாக எரியாத காரணத்தால் குழல் விளக்குகளுக்குப் பதில் சாதாரண மின் விளக்குகளைப் போடும் படி பேரூராட்சி கோரியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) ஆம்.

(இ) மின்வாரியம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து 350 குழல் விளக்குகளில் 225 குழல் விளக்குகள் எரிகின்றன. மீதி இருக்கும் குழல் விளக்குகளும் எரிவதற்காக, மின்வாரியம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. தற்போது பெரும்பாலான குழல் விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருப்பதனால், இப்பொழுது சாதாரண விளக்கு களாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என வந்தவாசி பேரூராட்சி கூறியுள்ளது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, 200-க்கும் அதிகமாக எரிவதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் அந்த வந்தவாசி பேரூராட்சித் தலைவனாக இருக்கிறேன். உண்மை யிலேயே அங்கே எரியும் விளக்குகள் 100-க்கும் குறைவுதான், அது

1974 மார்ச் 22]

சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பல முறை அணுகி, நீங்கள் குழல் விளக்கு இல்லையென்றாலும் சாதாரண விளக்குகளை யாவது போட்டுக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், அதற்குப் புரொ விஷன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். குழல் விளக்குகளும் ஸ்டாக் இல்லை, சோக் ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அந்தத் தகவல் பொருத்தமுடையதாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, எல்லா விளக்குகளும் எரிவதற்கு உடனடியாக நடவ டிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, என் னிடத்தில் கிடைத்த தகவல்படி சொன்னேன். இப்பொழுது அங் கத்தினர் சொன்னதை நான் உடனுக்குடன் விசாரணை செய்யச் சொல்கிறேன். தற்போது நடைமுறையில் எரியாத விளக்கு களுக்கு ஒரு வருடத்தில் மூன்று முறைகள் பல்புகள் மின்வாரியம் எந்தவிதக் கட்டணமின்றி போடவேண்டும் என ஆணை உள்ளது. மின்வாரியம் மாற்று பல்புகள் போட தாமதமானால் ஊராட்சிகள் பல்புகளை மொத்த விற்பனை விலையிலாவது அல்லது டைரக்டரேட் ஜெனரல் ஆப் சப்ளைஸ் விலைவிகிதப் படியிலாவது வாங்கி மின்வாரியத்திடம் கொடுத்து வருடத்திற்கு சாதாரண பல்புகளை மூன்று முறைகள் மாற்றலாம். பிறகு அந்த பல்புகளின் ரசிதுகளை இணைத்து மின்வாரித்திடம் கொடுத்து அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மூன்று முறைகளுக்கு மேலாக பல்புகள் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அந்தந்த ஊராட்சிகளே, அந்த கட்டணத்தை ஏற்கவேண்டும். மின்வாரியம், எரியாத குழல் விளக்குகளுக்கு வருடத்திற்கு ஒரு முறை மட்டும் பல்புகள் மாற்றும். எனவே, உடனடியாக அந்த பேரூராட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப்பற்றி நான் வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, அப்படிப் பேரூராட்சியே வாங்கிப் போட்டுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அதற்கும் புரொவிஷன் இல்லை என்று மின்சாரத் துறையில் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகவே, அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, 27-ம் தேதிக்குப் பிறகு அதை அறிவிக்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து வினா எண் 566.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இங்கே ஒரு விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் யார் கேட்ட கேள்வி என்ற விவரமே இல்லை. ஆனால் இன்னொரு விவர அறிக்கையில், 'திரு. என். கிட்டப்பா, எம்.எல்.ஏ. விடுத்த சட்டமன்றப் பேரவையின் உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 1992-க்கு அளித்த விடையைக் காண்க' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போல இரண்டு, மூன்று தடவைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது நடைமுறைக்கு ஒத்ததாக இல்லை. எனவே, ஒரே முறையானபடி இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பேரவைத் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வி எண் 5008 (ஆ)விற்கான விவரங்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

"Details for (B) for the starred question No. 5008" சில சமயங்களில் பெயர் போடப்பட்டிருக்கும், சில சமயங்களில் எண் போடப்பட்டிருக்கும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: இன்னொரு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விக்கு உறுப்பினர் பெயர் விவரமும் இருக்கிறது. எனது பெயர் அச்சிடப்படவில்லையே. அதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டிப்பார்ட்மென்ட் கொடுத்த விடை. அப்படியே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி அப்படிப்பட்ட நிலை வராமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படும்.

திரிபுரா மாநில அதிகாரிகள் வருகை

*** 566 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்:** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1973 நவம்பர் மாதம் திரிபுரா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சிலர் நமது மாநிலத்தில் நடைபெறும் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையைக் கண்டறிய வந்தனரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) விவரங்கள், @அவைமுன் தனியே வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த திரிபுரா மாநில அதிகாரிகள் நம்முடைய ஊராட்சி முறை பற்றி என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்? எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அந்தக் குழுவினர் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு செங்கல்பட்டு, இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்து பல்வேறு பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுப் பல்வேறு வேலைகள், நடைபெறுகிற திட்டங்களை எல்லாம் பார்வையிட்டு அவற்றுக்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார்கள். பாராட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட இந்த நல்ல ஏற்பாடுகளுக்கு திரிபுரா அரசு அகர்தாலாவிலுள்ள ஊராட்சி இயக்குநர் தமிழக அரசுக்கு 5—12—1973-ம் நாளிட்ட தந்தி மூலம் நன்றி தெரிவித்துள்ளார்கள்.

வீட்டு வசதி வாரிய அலுவலர்கள்

* 567 வினா.—**திரு. என் கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மின்சார வாரிய அலுவலர்களுக்கு போனஸ் தொகை தரப்படுவதைப் போல வீட்டு வசதி வாரிய அலுவலர்களுக்கும் போனஸ் தொகை வழங்க அரசினரிடம் செயற்குறிப்பு உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இல்லை.

Employees in Ribbon factories

* 568 *Q*.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) the total number of men and women employed in the Art Silk Ribbon Factories in Coimbatore district as on date ; and

(*b*) their wage structure?

@ 760-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :

(அ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் செயற்கைப்பட்டு சிப்பன் தொழிற்சாலைகள் இரண்டு உள்ளன. இவற்றில் 15 ஆண் களும், 15 பெண்களும் வேலையில் உள்ளனர்.

(இ) அவர்களது ஊதிய அமைப்பு பின்வருமாறு :—

ஊதிய அமைப்பு.	நாளொன்றுக்கு உயர்ந்தளவு வீதங்கள்.	நாளொன்றுக்கு குறைந்தளவு வீதங்கள்.
(1)	(2)	(3)
முறுக்கேற்றுதல்	ரூ. 2.62	ரூ. 1·25
சுற்றுதல்	ரூ. 2·00	ரூ. 1·25
சிட்டம் சுற்றுதல்	ரூ. 1·37	ரூ. 1·75
சிப்பம் செய்தல்	ரூ. 2·12	ரூ. 2·12
நெய்தல்	ரூ. 3·50	ரூ. 3.00

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பள விகிதம் எல்லாம் எப்போது நிர்ணயம் ஆயிற்று ? அதிகப் படி சம்பளம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தந்தார்களா ? என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இது இப்போது நிலவி வருகிற நிலவரம். அதிகச் சம்பளம் கேட்கவில்லை. இரண்டு இடங்களிலேதான்—சேலத்திலுள்ள குமாரபாளையத்திலும், கோவை யிலுள்ள பவானியிலுந்தான்—இந்தத் தொழில்கள் நடக்கின்றன. வேறு எந்தவிதமான கோரிக்கையும் தற்போது இல்லை.

Meeting of Transport Development Council

* 569 *Q.*—THIRU A. M. RAJA :
THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(*a*) whether a meeting of the Transport Development Council was held at Delhi during February 1973; and

(*b*) if so, the important decisions taken at the meeting?

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) & (இ) போவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும் பெரும்பாலான பரிந்துரைகள் 1971-ம் ஆண்டில் கூறப்பட்டது. மீண்டும் 1973-ம் ஆண்டிலும் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு காலதாமதமாகிறது? மத்திய அரசை வற்புறுத்தி மாநில அரசுகள் விரைவாக முடிவு எடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா? 8, 10 ஆகிய விளக்கங்களில் டயர் போன்றவைகள் பற்றிய பரிந்துரைகள் பல ஆண்டுக் காலமாகத் தள்ளிப் போடப்பட்டு வருகிறது. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல் இதில் இருக்கும் முக்கியமான சப்ஜெக்ட்ஸ் எல்லாம் 1971-லேயே பேசப்பட்டு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரகம் ஆலோசனைகள் வழங்குகின்ற வடிவமைப்பில்தான் போக்குவரத்து அமைச்சர் மாநாடு நடைபெறுகிறது. மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த மந்திரி தலைமை வகித்து மாநிலங்களைச் சேர்ந்த போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கலந்து கொண்டு முடிவெடுத்தாலும்கூட மத்திய அரசின் இதர இலாகாக்கள் காலதாமதப்படுத்துவதால் எல்லா நிர்வாகத்தையும் பாதிக்கின்றது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற மோட்டார் வாகனங்கள் பெட்ரோலைப் பயன்படுத்துகின்றன. பெட்ரோல் மீது மத்திய அரசு ஒருவிதமான வரியை விதிக்கிறது. அந்த வரியிலிருந்து 70 சத விகிதத்தைப் பிரித்து மாநிலங்களுக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. 30 சத விகிதத்தை ரிசர்வாக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரித்து மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கின்ற அளவு குறைவாக இருந்து வருகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் வலியுறுத்துவதோடுகூட பெட்ரோலுக்கு விதிப்பது போல் டீசலுக்கும் விதிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்துவார்களா ?

@ 763-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இந்தக் கருத்து தமிழக அரசின் சார்பில் வலியுறுத்தப்பட்டு சாதாரணமாக மோட்டார் வாகனங்கள் பயன்படுத்துகிற எரிபொருளில் ஒரு சத விகிதத்தை சென்ட்ரல் ரோடு ஃபண்ட் என்று வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த ரோடு பண்டில் இருந்து கிராமப் புற சாலைத் திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்கிறார்கள். அதற்கு பெட்ரோலை மட்டுந்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் டீசல் அதிகமாக வாகனங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, டீசலையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அந்த சத விகிதத்தையும் இந்த நிதியில் சேர்த்துப் பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். பெட்ரோலை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வதால் போதிய பணம் சேருவதில்லை. டீசலையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று சொன்னதால் சென்ட்ரல் ரோடு ஃபண்டையே எடுத்து விடலாமா என்று மத்திய சர்க்கார் நிதியமைச்சரகம் ஆலோசனை செய்து வருகிறது. போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் பேசிய விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

The Council also took note of the suggestion of the Tamil Nadu representative for taking into account HSD for approvals to the Central Road Fund for road development, including rural roads keeping in view the fact that HSD consumption was increasing annually at the rate of 10 per cent, but did not contribute anything to the Central Road Fund at present.

திரு. நா. வீராசாமி : பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விவர அறிக்கையில் மோட்டார் வண்டிகளின் பதிவுக் குறிகள் ஆங்கிலத்திலும் வட்டார மொழியிலும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட செயற்குழு தெரிவித்திருந்த பரிவுரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். டில்லி, அரியானா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் ஓடுகின்ற மோட்டார் வண்டிகளில் பதிவுக் குறிகள் இந்தியில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் எந்த ஒரு வண்டி யிலும் வட்டார மொழியான தமிழில் எழுதப்படவில்லை. ஒரு முடிவு எடுத்தும் இன்னும் தமிழ்நாட்டில் அரசுத் துறையால் அமல்படுத்தவில்லை. இனிமேலாவது அமல்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா ?

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மோட்டார் வாகனங்களின் நம்பர் பிளேட்டுகளைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலத்திலும் வட்டார மொழியிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் வலியுறுத்தியது. ஆனால் இந்தி பேசுகின்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரை நாங்கள் இந்தியில் மட்டுந்தான் வைத்துக் கொள்வோம் என்ற கருத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருந்தாலும் அந்தக் குழுவில்—

The Ministers from Assam, Kerala, Megalaya, Mysore, Tamil Nadu, West Bengal were in favour of English and the regional script on the number plates and urged the acceptance of the report of the Working Group.

இது ஏற்கனவே அந்தக் குழுவில் ஒப்புக் கொண்டாலும் கூட்டு முறைப்படுத்தும் பொறுப்பு, அதற்கான சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் இந்திக்காரர்களிடத்தில் இருக்கிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஒரு மாநிலத்தில் வாங்குகின்ற டாக்ஸி பெர்மிட், லாரி பெர்மிட், பஸ் பெர்மிட் என்பது இந்திய பெர்மிட் அந்தஸ்தைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபடுவார்களா? ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஸ்டேட் பெர்மிட் வாங்குவது என்றால் லாரி ஓனர்களுக்கும், டாக்சிகாரர்களுக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. அடுத்த கூட்டத்திலாவது அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி வற்புறுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பஸ்களைப் பொறுத்த வரை இந்தக் கருத்தை வற்புறுத்தவில்லை. லாரிகளைப் பொறுத்த வரை 4 ஸ்டேட் பெர்மிட், 5 ஸ்டேட் பெர்மிட் என்று ஸோனாகப் பிரித்துக் கொண்டு மத்திய சர்க்கார் ஆங்காங்கு ஸோனல் பெர்மிட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்த கருத்து—இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரே பெர்மிட் எடுத்தால் போதும்; ஆனால் அதே நேரத்தில் எந்த மாநிலங்களுக்கிடையே லாரிகளை ஓட்டுவது என்றாலும் பெர்மிட்டை லாரி உரிமையாளர்களுக்குப் கொடுத்து விட வேண்டும்—

The whole of India has to be considered as a single zone with option to operate in four or five contiguous States

என்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அது இன்னும் இதர மாநிலங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

[1974 மார்ச் 22

திரு. சி. ஆறுமுகம் : வட்டார மொழியும் ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடமிருந்து ஆலோசனை வந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற வட மாநிலங்களில் நம்பர் ப்ளேட்ஸ் அவர்கள் தாய்மொழியாகிய இந்தியில்தான் இருக்கிறது. அதற்குச் சட்டமும் இடம் கொடுக்கிறது. எனவே தமிழ் நாட்டில் அந்த நம்பர் ப்ளேட்ஸ் ஏன் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று செய்யக் கூடாது? ஏன் அந்த உணர்வு நமக்கு ஏற்படக் கூடாது? ஆகவே அப்படிச் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மோட்டார் வண்டிகளில் பயன்படுத்த வேண்டிய அந்த எழுத்துக்கள் டி.எம், டி.என். த.ந., த.செ., போன்ற எழுத்துக்கள் மத்திய அரசின் ஷெட்யூல்படி அவர்கள் தரவேண்டும். ஏன் காலதாமதமாகிறது என்றால், மத்திய அரசு செய்கிற வரையில் இந்த உணர்வுகளினால் பலன் இல்லை. அந்த உணர்வுகளின் உருவம்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற போது வட்டார மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் நம்பர் ப்ளேட்ஸ் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குத் தமிழக அரசு ஒத்துக் கொண்டதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படி ஒத்துக் கொண்டும்கூட வட மாநிலங்களில் இந்தியில்தான் போடுகிறார்கள். இது மறைமுகமாக இந்தி ஆதிக்கம் ஆகாதா? அப்படியிருக்க நம் அரசு ஏன் இது குறித்து நோட் ஆப் டிஸன்ட் கொடுக்கவில்லை? தமிழகத்திற்கு வட மாநிலங்களிலிருந்து கார்கள் வரும்போது இந்தியில் மட்டும் நம்பர் ப்ளேட்ஸ் இருக்குமானால் ஏதாவது ஆக்ஸிடென்ட் ஏற்பட்டால் அந்த காரின் நம்பர் என்ன என்று போலீஸ்காரர்களுக்கும் தெரிவதில்லை; நமக்கும் தெரிவதில்லை. ஆகவே இந்தியில் மட்டும் நம்பர் ப்ளேட்ஸ் உள்ள கார்கள் அல்லது வண்டிகள் நம் மாநிலத்திற்கு வருவதைத் தடுப்பது அல்லது அந்த போர்டை மாற்றி எழுத உத்தரவு போட மாநில சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த அந்தக் கருத்தின்படி நாம் தீவிரமான ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்ததன் காரணத்தால்தான் அந்தக்

1974 மார்ச் 22]

குறிப்பு அவர்களுடைய மினிட்ஸில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நல்லவேளையாக மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் அந்தக் கருத்து வரவேற்கத்தக்கது என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல் ஒரு விபத்தில் ஈடு பட்டால் அல்லது வேறு காரணங்களால் இதர மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற வண்டிகளின் நம்பரை அடையாளம் கண்டு கொண்டு வழக்குத் தொடர காவல் துறையினருக்கு வசதியாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்தியா முழுதும் செல்கிற வண்டிகளில் ஆங்கில எழுத்துக்களையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்தாவிட்டால் அதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்ற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டது. இந்தி பேசுகிற மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் ஆங்கில எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற வகையில் அந்தக் குழு தீர்மானித்தது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வருமான வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று ஒரு பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குரிய விதிவிலக்கை அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா ?

தொழிலாளர்கள் கூட்டுச் சேர்ந்து நடத்துகிற போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்காவது முதல் கட்டமாக, பரீட்சார்த்தமாக, இந்த வருமான வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அங்கு விவாதிக்கப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன் முடிவு என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நிதி ஆதாரங்கள் குறித்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆலோசனைகள் அத்தனையும் தமிழக அரசால் வழங்கப்பட்டவை. மோட்டார் வாகனத் தொழிலை வளர்ப்பதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்ற கருத்தை நாம் தெரிவித்து அந்தப் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் லாபம் வருமேயானால் அந்த லாபத்திற்கு வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை எல்லாப் போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர்களும் நாம் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதேபோல் டிரான்ஸ்போர்ட் பைனான்ஸ் கார்ப்ப ரேஷன் என்று மின்சாரத்திற்கு ரூரல் எலக்ட்ரிபிக்கேஷன்

கார்ப்பரேஷன் என்றிருப்பதுபோல், ஒரு மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனை நிறுவி மாநில போக்குவரத்துப் பேருந்துகளுக்குக் கடன் வழங்கும்போது அதற்கு 4 சதவிகிதம் என்றும் விரைவுப் பேருந்துகளுக்குக் கடன் வழங்கும்போது 12 சதவிகிதம் என்றும் கடன் கொடுக்கலாம் 'differential system of interest rates' என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, இதற்கு என்று ஒரு நிதி வாரியமும் வைத்து இந்தத் தொழில் மேம்பாடு அடையச் செய்யவேண்டுமென்று தமிழக அரசின் சார்பில் வற்புறுத்தப்பட்டு அதை எல்லாப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்களும் வரவேற்றார்கள்.

மத்திய அரசு போக்குவரத்துத் துறையும் தீர்மானமாக அதை நிறைவேற்றி அனுப்பியது. ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் மத்திய அரசு நிதி இலாக்கா அதை முடியாது என்று நிராகரித்து விட்டது.

மாநிலங்களுக்கிடையே பேருந்துப் பணி

***570 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1973-ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதத்தில் நமது மாநிலத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கும், கருநாடக மாநில பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் பஸ் போக்குவரத்து வசதிகளை அதிகரிப்பது குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அதில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) அதன் தொடர்பாகக் கருநாடக, தமிழ்நாடு மாநிலங்களுக்கிடையே போக்குவரத்து குறித்து ஒப்பந்தம் ஒன்று 1—5—1973 அன்று இரு அரசிதழ்களிலும் வெளியிடப்பட்டன. அந்த ஒப்பந்தத்தின் நகல் @ அவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

@ 780-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

1974 மார்ச் 22]

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, கருநாடக மாநிலத்தின் தலைநகரான பெங்களூரிலிருந்து வருகிற பேருந்துகள் நல்ல லாபத்தில் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் நம் வழித்தடங்கள் நல்லமுறையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் பெங்களூரில் நம் மையப் பேருந்து நிலையத்திற்கு உரிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படாமலும் நிலையத்திற்கு வேண்டிய இடம் கூடச் சரியான முறையில் ஒதுக்கப் படாததால் நம் தொழிலாளர்களுக்கு இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவ தாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து உரிய வசதிகளை கர்நாடக அரசு அங்கிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குச் செய்து தர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு எந்தவிதமான பிரச்னையும் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் செயய வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் அதை அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். தேவராசன்: இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக உதகைக்கும் பெங்களூருக்கும் இடையே துரிதப் பேருந்துகள் விட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் விரைவுப் பேருந்துகள் விடப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: 1972-ல் இந்த ஒப்பந்தம் கருநாடக அரசோடு நாம் செய்துகொண்டோம். ஆனால் இன்டர் ஸ்டேட் ரூட்டை அரசாங்கமே நடத்துவது என்பதைக் கொள்கை ரீதியாக இரு அரசுகளும் ஒப்புக்கொண்டன. இதைத் தனிப்பட்ட பஸ் முதாலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே அந்த ஒப்பந்தத்தை நாம் நோட்டிபிக்கேஷன் செய்தவுடனே அவர்கள் மைசூர் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கிவிட்டார்கள். இப்போதுதான் அண்மையில் அந்த ஸ்டே ரத்து செய்யப்பட்டிருக் கிறது. இனிமேல்தான், மற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பெங்களூரிலிருந்து அடிக்கடி டூரிஸ்ட் பஸ் என்ற பெயரால் நம் மாநிலத்திற்குப் பல வண்டிகள்

[1974 மார்ச் 22

வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக இரு மாநிலங்களுக்குமிடையே ஏதாவது பேச்சுவார்த்தை ஏற்பட்டு ஏதாவது முடிவிற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இந்த டூரிஸ்ட் பஸ்கள் என்ற பெயரால் அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்குப் பேரிழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதைத் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல கர்நாடக அரசும் ஒப்புக்கொண்டு இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இரு மாநிலங்களுக்குமிடையே ஓடுகிற பேருந்துகள் அரசாங்கப் பேருந்துகளாக அமைய வேண்டும் என்பதைக் கொள்கை ரீதியில் இரண்டு மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான்கு மாநில போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்களும் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMI : Even after the agreement, the people in Hosur are finding it difficult to go to Bangalore and other places for various purposes. May I know from the Hon. Minister for Transport whether he would see that the buses from Hosur to Bangalore, Hosur to Royakota, Hosur to Denkanikota and Hosur to Krishnagiri are increased? I understand that the people are suffering a lot because of scarcity of buses from Hosur?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The difficulty is not the scarcity of buses. We wanted to increase the number of trips to Bangalore. The problem is the whole agreement is pending before the High Court. Some private operators have gone to the Court forstay. Very recently information has been received that the stay has been vacated by the High Court of Karnataka and action will be taken shortly.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

நடைமுறைக் கேள்விகள்

அண்ணா தி. மு. க, தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் பேரவை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளாதது குறித்து.

(முற்பகல் 10.00)

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மானியத்தைப் பற்றி விவாதம் நடைபெற்றது. நேற்று தான் ராஜ்ய சபைக்குத் தேர்தல் நடந்தது. அதந்தத் தேர்தலில் பொறுப்புள்ள அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி ஓட்டுப் போடுவதில் அக்கறை காட்டியவர், இந்த மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மானிய விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளாமல் அப்படியே போய் விட்டது முறை தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே எந்த விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am on a point of order. May I know whether the Hon. Speaker is in order in coming to a decision in this House after allowing certain points of order to be raised and then without giving proper reasons as to why a Member is allowed to raise a point of order. For instance, the Hon. Member, Thiru Veeraswamy has not participated at all in the Harijan Demand . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the whole point is that on behalf of A.D.M.K. normally one Member participates. Yesterday two Members participated on behalf of A.D.M.K. In spite of that unnecessarily the name of our Leader has been dragged in. I can also say that some other Member has not participated and that would be casting aspersion on that particular Member. In this case, it is done with the deliberate and mischievous intention at damaging our Party. Will you allow such things? If you allow such things, we will be compelled to take strong exception to it and we will have to do something. The hon. Member says something and goes scot-free and gets away with it and you have allowed him to say what he wants to say

அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் பேரவை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளாதது குறித்து.

• [1974 மார்ச் 22

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே, நீங்கள் இவ்வளவு நேரம் பேசினீர்கள். இவ்வளவு நேரம் பேசிய பிறகு தான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று சொல்ல முடியும். திரு. வீராசாமி எழுந்த உடனே உட்கார் என்று சொல்ல வேண்டுமா ?

திரு. நா. வீராசாமி : 'மிஸ்சிவஸ்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I can also say the hon. Member, Thiru Veeraswamy, is not at all bothered about the Harijan Demand. That is not the point, and that is absolutely meaningless. On behalf of our Party we have argued . . .

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் ஒரு உரிமை பிரச்னை எழுப்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இரண்டு பேரும் உட்காருங்கள். நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு முடிவு தெரிவித்து விடுகிறேன். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் சாட்டி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவது முறையல்ல. நேற்றைக்குப் பின்தங்கியோர் நலத் துறை மானியத்தின் மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அந்தத் துறை அமைச்சர் இல்லை என்று பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள். அந்த நேரத்திலேயே சொன்னேன். அதற்குப் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது என்று சொன்னேன். (குறுக்கீடு) அப்படிப்பட்ட கருத்து இந்த மன்றத்திலே எழுப்பப் பட்டது. அதிலே எந்த விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை என்று சொன்னேன். இப்போது திரு. வீராசாமி எழுப்பிய உடனேயும் எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : திரு. வீராசாமி எழுப்பியது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று தீர்ப்புச் சொன்னீர்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பியுள்ள விஷயம் எங்கள் கட்சித் தலைவரை அவமானப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. எங்கள் கட்சித் தலைவரைப்பற்றித் தவறான

1974 மார்ச் 22]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

கருத்தை உருவாக்கும் முறையில் அந்த பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது. எனவே, அதைச் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பி லிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) இப்போது நான் கேட்கிறேன், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது சபையில் இல்லை, அப்படியில்லை என்றால் அது பெரிய குற்றமா, பெரிய குற்றமா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து விட்டுத் தான் போனார்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: இப்போது இல்லை, அது பெரிய குற்றமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, நேற்று காலையில் பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியம் விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு, வாக்களிக்கச் சென்றிருந்த நேரத்தில், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இல்லை, இந்த மானியத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு அவையில் எழுந்தது. ஆனால் ஒரு கட்சித் தலைவர் அந்தச் சமூகத்திற்காக இந்த அவையில் அவர் களுக்கு இருக்கிற குறைகளை எடுத்து வாதாடி, ஆட்சியிலிருந்து பெற்றுக் கொடுப்பதற்குத் தவறி விட்டார், ஓட்டு மட்டும் போட்டு விட்டுப் போய் விட்டார், அது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தனர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, முதலில் மாண்புமிகு தலைவர், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வந்த நேரத்தில், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்க வேண்டாம் என்று சொன்னபோது என்ன சொல்லப்பட்டது, கேட்டுக் கொண்டு தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அவையில் இருக்க வேண்டும், பேச வேண்டுமென்று எந்த உறுப்பினரையும், யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இருந்து தான்

[1974 மார்ச் 22

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தீர வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. அவையில் எல்லா அமைச்சர்களும் இருக்க வேண்டுமென்று அன்றொருநாள் ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டபோது, மாண்புமிகு தலைவர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதம் நடக்கிறபோது அதற்குப் பொருத்தமான அமைச்சர் இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் இருந்தே தீரவேண்டு மென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று கவனித்துக் கொள்கிற வகையில் அவர்கள் அறையில் ஒலி பெருக்கிப் பெட்டி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் வாயிலாக அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று சொன்னீர்கள்.

அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் வந்து இருக்க வேண்டும், பேசியிருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி யாரையும் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியாது. யாரும் வந்து தீரவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. 60 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் வந்து கையெழுத்துப் போட்டு விட்டுப் போனாலே சட்டப்படி செல்லும் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையை மேலும் கிளப்ப வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஃ. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய, அவை முன்னவர் சொன்னது போல் மன்றத்திலே இருக்கிற எந்த உறுப்பினரும் 60 நாளைக்கு ஒரு தடவை வந்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுச் சென்றாலே போதும் என்று விதி இருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினர் காலை 9 மணிக்கு வந்து கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டால் கூட அவர் காலை 9 மணியிலிருந்து 1½ மணி வரை இங்கே இருந்தார் என்று தான் கருத வேண்டும்.

The presumption is that he has attended the Assembly the whole day.

அப்படியிருக்கும்போது இதைப் பெரிய பிரச்னையாகப் பேசுவது சரியா? எங்கள் கட்சித் தலைவர் அரிசன நல மானியத்தின் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று வெளியே வேண்டுமானால் அவர்கள் விளம்பரம் செய்து பார்க்கட்டும். கவலை

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

யில்லை. நடந்து முடிந்த கோவை, பாண்டிச்சேரி தேர்தலிலும் சொன்னார்கள். 'சட்டமன்றத்திற்கு வராதவர்கள்' என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேண்டாம். உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள். வெளியே எந்தெந்தத் தேர்தலில் என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அமைச்சர் இருக்க வேண்டியது அவசியம். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், பல கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள், அரசாங்கத்தை இடித்துக் கூறுவார்கள், ஆலோசனை சொல்லுவார்கள், அதற்காக அமைச்சர் இருக்கையில் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அவர்கள் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கும் 233 உறுப்பினர்களுக்கும் பேச வாய்ப்பு இருக்கிறதா? ஏதோ ஒரு 15 பேர் பேசுவதற்கு இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் வெளியே இருக்கலாம். இங்கே வந்து கலந்து கொள்ளவில்லை என்று கேட்பது முறைதானா என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன்பு சொன்னார்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிகுப்பம்) : சட்ட மன்றத்திற்கு வாராமல் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டுப் போகலாமா?

THIRU G. R. EDMUND : It is the privilege of an hon. Member. How can you compel him to attend the House?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முன்பே ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்திருந்தார்)

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : உங்கள் அனுமதியில்லாமலே அவர் பேச ஆரம்பிக்கிறார். . .

(மற்றும் சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இப்பொழுது யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் சொன்னது போல எந்த உறுப்பினரும் சபைக்கு வந்துதான் தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு இந்த மன்றத்தில் விதி இல்லை. ஆகவே எந்த ஒரு உறுப்பினரும் வந்தாரா, வரவில்லையா என்றெல்லாம் எழுப்புவது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற தீர்ப்பை முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன்.

திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே ஒரு மானிய விவாதத்தின் போது இந்தப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டு, எந்த அமைச்சரும் இல்லை என்ற பிரச்னை எழுப்பப்பட்டபொழுது அதிலே எந்தவிதமான பாயின்டு ஆப் ஆர்டரும் இல்லை என்ற அளவோடு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அது நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை.

அதே மாதிரி நேற்று அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சிறிது நேரம் வாக்களிக்கச் சென்றபொழுது, அவர்கள் சபையில் இல்லை என்ற ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப்பட்டது. அதுவும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்ற தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு அவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் படவில்லை.

இன்று திரு. வீராசாமி அவர்கள் எழுப்பியதும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்து அந்த அளவோடு இதை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

3. 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல்

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,18,89,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்".

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க

'நிதிக்கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss policy, I move :— "That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Cifil Supplies be reduced by Rs. 100."

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure judicious and equitable distribution of basic foodstuffs and prevent smuggling of such foodstuffs, I move—

"That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No.34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, வெளி மாநிலங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல, தனியாருக்குப் பர்மிட் கொடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்துவது பற்றி விவாதிக்க

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எல்லா விதமான உணவுப் பொருள்களும் நியாய விலையில் கிடைக்க, ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை வீதம் கூட்டுறவு மூலம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2.18,89,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* 797–812-ம் பக்கங்களில் மாண்புமிகு அமைச்சரின் அச்சிட்ட உரை இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் தாலுக்காவில் அரிசியின் விலை படிப்படியாக உயர்ந்துகொண்டு போவதோடு வாங்கக் கிடைக்காத நிலையிருந்தும் அங்கும் நியாய விலைக் கடைகள் இதுவரைத் திறக்காது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கிழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,18,89,00-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the necessity to issue new samba rice to the ration card holders at the rate of one rupee a measure, I move—

"That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100."

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss about the delay in issue of foodgrain licences for supply of millet and rice to all the merchants who have applied for the same in Hosur and Denkanikota taluks, I move—

"That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34 Civil Supplies be reduced by Rs. 100".

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss the necessity to supply wheat and wheat products to the rural areas in Dharmapuri district, I move—

"That the allotment of Rs. 2,18,89,800 under Demand No. 34—Civil Supplies be reduced by Rs. 100."

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10.38,93,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

1974 மார்ச் 22]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss policy, I move—

"That the allotment of Rs. 10,38,93,800 under Demand No. 55—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100."

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைபற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,38,93,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss policy, I move—

"That the allotment of Rs. 10,38,93,800 under Demand No. 55—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிதி வசதிகளை அதிகரிப்பது குறித்து சந்தானம் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,38,93,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது நான் முன்னுரையாக அதிகமாகப் பேசத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களின் வாயிலாக இதிலே பேச இருக்கிற பல விஷயங்களைப்பற்றி பல விளக்கங்கள் தந்திருக்கிறேன். தனியார் தீர்மானத்தில் இதுகுறித்து எதிர்க் கட்சித்தலைவர்கள் பலர் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய விவாதங்கள் தான் நீண்டு இருக்கின்றன.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

என்னுடைய பதிலுக்கு அவ்வளவாக நேரம் கிடைக்கவில்லை. உறுப்பினர்களெல்லாம் அநேகமாகப் பேசியதைப்பற்றி மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, எந்த அளவுக்கு நீங்கள் இந்த மான்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் அதிலும் குறிப்பாக உங்களுக்குத் தமிழ் நாட்டினுடைய நிலைமை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் பக்கத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களில்; இந்தியாவில் ஒரு சில மாநிலங்களில் உணவுப் பிரச்னை சம்பந்தமாக பல கொடுமையான சம்பவங்கள் நடந்து வருகின்றன. உயிர் இழப்பு நேரிட்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

அது மாத்திரமல்ல. அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் எந்த அளவுக்கு அரிசி மற்ற பொருள்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்திருந் தாலும் கூட, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் எந்த அளவுக்கு சமாளித்திருக்கிறோம் என்பதில் நீங்கள் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி, எந்த முறையில் அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் இந்த உணவுக் கொள்கையை சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல திட்டங்களைப் பயனுறச் செய்வதிலே தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை எல்லாம் தந்து, மாநில மக்களை உணவுப் பிரச்னையில் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து, நியாயமான உங்களுடைய விவாதத்தை இங்கே வைப்பதன் மூலம் இந்த உணவுக் கொள்கை விவாதம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய ரீதியிலே இன்றைக்கு 22 சதவிகிதம் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் 11 சதவிகிதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் உங்களுக்கு இந்த அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அதையெல்லாம் நீங்கள் ஒரு நல்ல பிரச்னையாக எடுத்துக் கொண்டு நல்ல கொள்கைகளையெல்லாம் சொல்லி எனக்குப் பேசுவதற்கு நேரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே இந்த உணவுக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக இங்கு பல மாறுதல் ஏற்பட்டு, ஒரு ஸ்திரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது போன்ற ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அறிக்கையில் அவர்கள் மிகுந்த திருப்தியோடு இங்கே விலைவாசி இதர மாநிலங்களில் போல் அல்லாமல் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு சீரான விநியோகம், முறையான நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்தி யிருப்பது போன்ற ஒரு கருத்தை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன என்றால் எதார்த்த நிலை என்ன என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய கருத்து சரி யானது அல்ல என்பதை முதலிலேயே நான் குறிப்பிட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒட்டுமொத்தமான சில விளைவுகளின் பலனாக உலக நாட்டு அரங்கில் ஏற்பட்டிருக்கிற சில விளைவுகளின் பலனாக நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அத்தியாவசிய மான பண்டங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் கருத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். நாட்டின் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி இருக்குமானால் பண்டங்கள் கிடைக்கும். அரசு தலையிட்டு கட்டுப்படுத்தி எடுத்து விநியோகம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

தட்டுப்பாடு இருக்கிறபொழுது, சங்கடங்கள் இருக்கும்பொழுது நியாயமான பகுதியினருக்கு நியாயமான அளவுக்கு நியாயமான முறையில் நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். இந்தக் கடமையை நாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் வாழ்க்கை வசதியற்ற நிலையில் கஷ்டத்தில் உழன்று கொண்டு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நியாய மான விலையில் பொருள்களை விநியோகம் செய்வதற்கு—நம்முடைய தேவை 10 இருக்கலாம், கிடைப்பது 5 இருக்கலாம், இந்த ஐந்தையும் நியாயமான முறையிலே விநியோகம் செய்திருக் கிறோமா என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், விநியோக முறை சரியானதாக இல்லை, பழுதடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 22

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இந்த உணவுப் பொருள் வழங்குத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒன்று. அப்போதே இந்த முறை உருவாகியிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அந்த முறையில் இன்னும் ஒரு மாற்றம் ஏற்படவில்லை. ஒரு புதிய அமைப்பு, நல்ல அமைப்பு, ஒரு சீரான அமைப்பு நமது அனுபவத்தின், 25 ஆண்டு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவாகவில்லை என்றால் இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்கு இப்படியே போய்க் கொண்டிருப்பது என்பதை அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

உணவு விலை சீரமைப்புக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரிசி உற்பத்தி 59 லட்சம் டன். இது ஒரு உபரி மாநிலம். பற்றாக்குறை என்பது இங்கே இல்லை. 59 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகக்கூடிய இந்த மாநிலத்தில் என்ன சீரமைப்பை ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள்? 2,09,000 டன் அரிசியைத்தான் கொள்முதல் செய்கிறீர்கள். அதில் 1,11,000 டன் அரிசியை மத்திய அரசின் உணவு பொருள் வழங்கு துறைக்கு இந்திய உணவு கார்ப்பரேஷனால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அதுபோக மீதி உங்களால் விநியோகம் செய்யப்படுவது கிட்டத் தட்ட ஒரு லட்சம் டன்தான். 59 லட்சம் டன் விளையக்கூடிய இந்த உபரி மாநிலத்தில் ஒரு லட்சம் டன்தான் விநியோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்றால் எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்? எப்படிச் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்? ஒரு லட்சம் டன்னை வைத்துக் கொண்டு நிச்சயமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது; கட்டுப்படுத்தி விட்டோம் என்று நீங்கள் கூறுவது சரியல்ல.

ஒரு கிலோ அரிசி 1.30 ரூபாய்க்கு விற்றது இன்றைக்கு உங்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலேயே 1.50 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறீர்கள். அதுவும் நடுத்தர ரக அரிசிதான். ஆனால் அந்த அரிசி வெளியிலே என்ன விலைக்கு விற்கிறது? 2½ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதைத்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அதிகமான பேர் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். அரசுத் துறை மூலம் கிடைக்கின்ற உணவுப் பொருள் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது; மிகக்

1974 மார்ச் 22]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

குறைந்த பேர்களுக்குத்தான் அது கிடைக்கும். சாதாரண மக்கள் அதனால் இன்றைக்கும் உணவுப் பொருள் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு உகந்த விலையில் உணவுப் பொருள் கிடைக்கவில்லை; ஆகவே, இப்போ திருக்கின்ற பங்கீட்டு முறை சரியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசுத் துறையிலே இவ்வளவுதான் செய்து கொடுக்க முடிகிறது என்று வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லலாம். அப்படியானால் இந்த அமைப்பை விரிவுபடுத்த நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? அதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறீர்களா? போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. சில பொருட்களுக்கு இங்கே பற்றாக்குறை இருக்கலாம்; பற்றாக்குறை இல்லாமலும் இருக்கலாம். பற்றாக்குறை இருந் தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அத்தியாவசியப் பொருட்களை நியாய மான விலைக்கு கொடுக்கச் செய்வதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஸ்தாபன அமைப்பு நமக்கு வேண்டும். அதற்கு என்ன செலவானாலும் பரவாயில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை உருவாக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சரவர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள் விநியோகத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்ற திட்டத்தை கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் அதை வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அது கொள்கை அளவிலே தான் இருக்கிறதே தவிர, நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வில்லை; அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஆகையால் தனியார் இடத்திலே விநியோகத்தை விட்டுவிட்டு, அவர்கள் கருணையிலே மக்களை வாழ வைத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

அத்தியாவசியப் பண்டங்களை நியாயமான விலையில் எல்லோ ருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு நிரந்தர அமைப்புத் தேவை. அதற்கான ஒரு நிரந்தர அமைப்பை ஏற்படுத்தப் போதுமான சூழ்நிலை இங்கே இருக்கிறது. இதர மாநிலங்களில் அதற்கான நல்ல சூழ்நிலை இல்லை. அங்கெல்லாம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பல தொல்லேகள், சச்சரவுகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகள் இங்கே உருவாகக் கூடாது.

ஆக, இன்றைக்கு இங்கே ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அடிப்படை அமைப்புகள் சரியாக இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகள் சரியாகச் செயல் படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் சில இடங்களில் தவறுகள் நடக்கலாம். அவைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளில் சீர்படுத்திக் கொள்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள், வாய்ப்புகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. அதனால் பலப் படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நியாயமான விலையில் எல்லா இடங்களிலும் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்கின்ற ஒரு நிரந்தர ஸ்தாபன அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் மூலம் நல்ல முறையிலே செயல்பட பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

59 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாவதால், உற்பத்தியாளர்கள் பயனுக்குப் போக 25 லட்சம் டன் அரிசியாவது மார்க்கெட் உபரி மிஞ்சும். அதில் 25 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்தாலும் 6 லட்சம் அல்லது 7 லட்சம் டன் கிடைக்கும். ஆகவே, 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து வைத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்போது நடுத்தர நெல் ரகம் குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. லெவி விலை குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய். அதை அரிசியாக்கினால் 65 கிலோ கிடைக்கும். அரிசி ஆக்கி விற்கின்றபோது அதற்கு 97½ ரூபாய் என்று ஆகிறது. 70 ரூபாய்க்கு வாங்கி 97½ ரூபாய்க்கு விற்பது எந்த முறையில் நியாயமாகும்? போக்குவரத்துச் செலவு, இதர சார்ஜ்கள் எல்லாம் சேர்த்தால் கூட 8 அல்லது 10 ரூபாய்க்கு மேல் வராது. அப்படிப் பார்த்தாலும் 80 ரூபாய்க்குமேல் விற்கக் கூடாது. ஆனால் 97½ ரூபாய்க்கு விற்கிறீர்கள். அந்த அளவில் பார்த்தால், அதாவது 97½ ரூபாய் என்ற அளவில் பார்த்தால் ஒரு கிலோ அரிசிக்கு 1½ ரூபாய் சுமாராக வரும். இன்று காலையி லிருந்தே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். 1½ ரூபாய்தான் வருகிறது. வாங்கும் விலையை விட இது கிட்டத்தட்ட 40

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகம். எப்படிக் கணக்குப் பார்த்தாலும், எல்லாவிதமான செலவுகளையும் கூட்டிப் பார்த்தாலும் 78 அல்லது 80 ரூபாய்க்குமேல் விற்க வேண்டிய அவசியம் வராது. ஆகவே, கிலோ அரிசி 1.20 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை நியாயமில்லை. இந்த ஒரு ரூபாய் 20 காசுக்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம். ஆகவே, அப்படிக் கொடுப்பதற்கு ஆலோசிக்க வேண்டும்; அதுதான் நியாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விலை கட்டுப்படி ஆகாது; அதற்கு மேல் விலை வர வேண்டும் என்று சொன்னால், நிர்வாகத்தில் திறன் இல்லை; நியாயமாக கண்காணிக்கவில்லை என்றுதான் பொருள்.

அரசாங்க நிர்ணய விலை குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்றிருந்தாலும், விவசாயிகளுக்கு அந்த விலை சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. வெளியே அந்த நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் கடன் வாங்கி பயிர் செய்கிறார்கள். உற்பத்தியாகின்ற நெல்லை 40 ரூபாய்க்கு அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மேல் அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. உற்பத்தியில் 40 சதவிகிதம் இப்படிக் கொடுத்து விட்டால் மீதி அவர்களுக்கு என்ன கிடைக்கப் போகிறது.

அண்மையில் பழனிக்குப் போயிருந்தேன். ஐ.ஆர். 20 நெல் ரகம்—அது ஃபைன் வரைட்டி—மூட்டை ஒன்றுக்கு 86 ரூபாய் என்று விற்கப்பட்டது. ஆனால் தஞ்சாவூரில் அந்த விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. தஞ்சாவூருக்கும் பழனிக்கும் இடையில் கிட்டத்தட்ட 150 மைல் இருக்கும். தஞ்சாவூரிலிருந்து கொள் முதல் செய்து பழனிக்குக் கொண்டு வந்தால், என்னதான் செலவானாலும் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் மூட்டைக்கு 2 ரூபாய்தான் வரும். இதர செலவு ஒரு ரூபாய் ஆனாலும் மொத்தம் மூட்டை ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய்தான் வரும். ஆக, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ், இதர செலவுகள், லாபம் எல்லாம் வைத்துப் பார்த்தால் கூட மூட்டைக்கு 3 அல்லது 4 ரூபாய்தான் அதிகம் வைத்து விற்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டும். ஆனால் அங்கே தலைகீழ் விலையில் விற்கப்படுகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உற்பத்தியாளர்களுக்கு அந்த விலை கிடைக்குமானால் பரவாயில்லை. இடையிலே இருக்கின்ற தனியார்கள் இடைத் தரகர்களுக்கு அந்த விலை கிடைக்கிறது. இடையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு ஏன் இந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்? அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்து, நியாயமான விலைக்கு விற்றால் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நியாய விலை கிடைக்க வழி ஏற்படும்; அதே நேரத்தில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாய விலைக்கு கிடைக்கும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

அதாவது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். 40 சதவிகிதம் நெல்லை அரசாங்கக் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி 60 சதவிகிதம் நெல்லை அவர்கள் கொண்டுபோய் விற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. அதன் காரணமாக நெல்லை அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதைத் தான் சொன்னேன்—இப்படி உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இல்லாமல்—வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இல்லாமல் இடையில் இருக்கிறவர் அடித்துக் கொண்டு போகிறார் என்று சொன்னால் இது அவசியம்தானா, இது நடந்தே தீர வேண்டுமா என்பதைத்தான் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகமாகிவிட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைச்சலும் போதுமானதாக இல்லை. திருத்துறைப்பூண்டியில் இருந்து வந்தவர் என்னிடம் சொன்னார் அவருக்கு 7 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது—அதில் 1½ ஏக்கரா இருபோக சாகுபடி, பாக்கி ஒருபோக சாகுபடி செய்கிறபோது வருடத்திற்கு 2500, 3000 மேல் கிடைக்கவில்லை என்றார். நான் கமர்ஷியல் க்ராப் போடுகிறவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. நெல்லே பயிரிடுகிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதுவும் பூச்சி வெட்டு, வெள்ளம் ஏற்பட்டுவிட்டால் எல்லாம் போச்சு.

உணவுப் பொருள் விலை ஏறினால் ஒட்டுமொத்தமாக மற்ற பொருள்களின் விலையும் ஏறிவிடும் என்பது சரிதான். ஆயினும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

1974 மார்ச் 22]

மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகளை மட்டும் சாக அடிப்பது சரிதானா? ஆகவே கூடுமான வரையில் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நெல்விலை தந்தாலும் பரவாயில்லை—இடையில் உள்ளவர்களை ஒழித்தால் இன்றைய தினம் இப்போது அரசாங்கம் வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கு விற்கிற விலையை விடக் குறைவாக விற்க முடியும். அரசாங்கத் தரப்பில் கொள்முதல் செய்கிறபோது அறுவடை சமயத்தில் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்தால் இந்த 40 சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: உறுப்பினர் தனியார் வியாபாரம் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். யாரும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நெல்லை கையில் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ள முடியாது.

திருச்சி மாவட்டத்திலே அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது என்றால் —சேலம் மாவட்டத்திற்கு 2 ஆயிரம் டன் நெல் வேண்டுமென்றால் கலெக்டர் பர்மிட் கொடுக்கிறார். இன்ன மணியில் இருந்து இன்ன மணிக்குள்ளாக—போக்குவரத்து நேரம் உள்பட—நெல் அந்த ஜில்லாவிற்குள் வந்துவிட பர்மிட் நேரம் போட்டே கொடுக்கிறார். அரசாங்க கோடவுனில்தான் ஸ்டாக் வைக்கப்படுகிறது—அரசாங்கமேதான் அரைத்து விநியோகிக்கிறது. அந்த கோடவுன் சாவி வியாபாரியிடம் ஒன்று இருந்தால் அரசாங்கத்திடம் ஒன்று இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களேகூட இந்த அளவுக்குமேல் கையில் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தடை விதித்திருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: சட்டம் இருக்கலாம். நான் நடைமுறையில் இருப்பதைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நடைமுறையைச் சொல்வதாகச் சொன்னார். நான் கொள்கையைச் சொன்னேன். இந்தக் கொள்கைக்கு மாறாக—நடைமுறையில் எந்த வியாபாரி யாவது கையில் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறார் என்று உறுப்பினருக்குத் தெரிந்தால் உடனே சொல்லலாம். அவர் விவரம் தெரிந்து சொல்வதாகவே நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் விவரம் கொடுத்தால் நான் உடனே நாளைக்கே நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். திரு. வகாப்

அவர்கள் பேசும்போதுகூட, அவரது மாவட்டத்தில் நிலக்காரர்கள் தங்கள் விட்டில் சொந்த உபயோகத்திற்கு நெல் வைத்திருந்தால் கூட எடுத்துப் போய்விடுவதாகச் சொன்னர். நாங்கள் யாரையும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் விட்டில் நெல் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்பதில்லே.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் நீங்கள் கொள்முதல் செய்கிற 40 சதவிகிதம் நெல்லேப்பற்றிச் சொல்லவில்லே. அது அரசாங்க கோடவுனில்தான் இருக்கிறது, நீங்களேதான் அரைத்து விநியோகிக்கிறீர்கள். மீதமுள்ள 60 சதவிகிதம் நெல் என்ன ஆகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மீதி 60 சதவிகிதத்துக்கு உடனே பர்மிட் கொடுத்து மூவ் பண்ணுகிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த 60 சதவிகிதம் நெல்லேத்தான் வாங்குகிற இடத்தில் ஒரு விலே என்ருல் அதைவிட கிட்டத்தட்ட 40, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகமாக வெளியிடத்தில் இன்றைய தினம் வியாபாரிகள் விற்கிருர்கள். இதற்குமேலே எனக்கு விளக்கம் சொல்ல முடியவில்லே. இப்படி நடப்பது என்னவோ உண்மை.

இன்னெரு வேடிக்கை என்னவென்ருல் போன ஆண்டு ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகள் போட்டிருந்தோம். இந்த வருஷமும் ஹல்லிங் ஏஜெண்டுகள் போட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களிடம் 40 சதவிகிதம் லெவி நெல்லேக் கொண்டு போய்ப் போடுகிறபோது மூட்டைக்கு 2 ரூபாய் அவர்கள் இந்த வியாபாரிகளிடம் கேட்டு, வாங்கிப் பெறுகிருர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையாக இருந்தால் அதுவும் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தலேயில்தான் போய்ச் சேருகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லே.

சென்னேயில் நாம் அரிசி விநியோகம் செய்கிறோம். சிலர் ஈரப் பசையோடு அரிசியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுகிருர்கள். நெல்லாக இருந்தால் கெடாதே தவிர, ஈரப் பசையோடு அரிசியை வைத்தால் கெட்டுத்தான் போகும். இங்கே வேலே செய்கிற ஊழியர் ஒருவரே சொன்னர். ஒரு கிலோ நல்ல அரிசி, ஒரு கிலோ கெட்டுப்போன அரிசி வாங்கிக்கொண்டால் தான் மைதா தருவதாகச் சொல்கிருர்கள் என்ருர். அந்த கெட்டுப்போன

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அரிசியை சாப்பிடவே முடியவில்லை என்கிறார்கள். ஆக ஈரப் பசையோடு அரிசி ஸ்டாக் பண்ணுவதற்கு இங்கே அனுமதிக்கக் கூடாது. இதனால் எல்லாம் ஏற்படுகிற கெட்ட பெயர் அமைச்சரையேதான் சாரும்.

மண்ணெண்ணெயை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நமக்கு கிடைக்கிறது குறைவு என்றாலும் ஒழுங்கான முறையில் அதையாவது விநியோகம் செய்தாக வேண்டும். பீப்பாயில் போய் வாங்கிற போது பில்லைத் தவிர தனியாக 15 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாங்கிக் கொள்கிறார்களாம். இந்த 15 ரூபாயையும் கூட்டித்தான் இந்த வியாபாரி மக்களுக்கு விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதைப்போல டீசல் 1.50-க்கு விற்கப்படுகிறது. அதன் விலை 95 காசுதான். இப்படி பற்றாக்குறை வந்தால், அதை எப்படி காசாக்கி, பெரிய முதலாளி ஆகலாம் என்கிற எண்ணமே வியாபாரிகளிடம் இருக்கிறது. இதைத் தடுக்க உறுதியான நடவடிக்கை, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோதுமை நமக்கு 10 ஆயிரம் டன்தான் கிடைக்கிறது. தேவை 35 ஆயிரம் டன் என்கிறார்கள். ரேஷன் கடையில் கோதுமை கேட்டால் இல்லை. ஆனால் அதே சமயம், வெளியிலே அதிகக் காசு கொடுத்தால் கோதுமை கிடைக்கிறது. எப்படிக் கிடைக்கிறது? இது எல்லாம் விநியோக முறையில் உள்ள கோளாறு. ஆகவேதான் அத்தியாவசியப் பண்டமான நெல், கோதுமை, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் அரசாங்கமே நேரிடையாக விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கலப்படத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. ஜீனியிலே ரவையைக் கலக்கிறார்கள். காலையிலே காப்பி சாப்பிட்டால், அடியில் ரவை இருந்தது என்று திரு. சுப்பிரமணியம் சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் வேறு ஒரு பிரச்சினைக்குப் போய்விட்ட காரணத்தினால் கேட்கிறேன். பத்திரிகையில் உணவுமண்டலத்தையே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எடுத்து விடுவதுபற்றி மத்திய அரசு யோசனை செய்கிறதே, இது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதற்கு இவ்வளவு சுலபமாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசு அதுபற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாடு பூராவுக்குமான நலனை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் நலன் பாதிக்கப்படாத அளவு நாமும் உதவி அளிக்கிற முறையில் நடந்து கொள்வதுதான் சரியானதாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொடக்கத்திலே பேசிய பேச்சு, இருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் மிகத் துல்லியமாகவும் நல்ல முறையிலேயும், அரசும் அந்த இலாகாவைக் கவனிக்கின்ற அதிகாரிகளும் சிந்திக்கின்ற அளவுக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருடைய பேச்சு இருந்தது. அதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

இதைப்பற்றி இவ்வளவு சிந்தித்துப் பேசுகின்ற அவர்கள் கடந்த 5, 6 நாட்களாக பத்திரிகையிலே வருகின்ற பரபரப்பான செய்தி, உணவு மண்டலம் பற்றியது. அப்படி உணவு மண்டலம் ஏற்படுத்தப்படுமானால், தமிழ் நாடே நலியக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். அப்படி உணவு மண்டலத்தை ஏற்படுத்தி, தமிழ் மாநிலத்தினுடைய கதவுகளை இதற்காக, அரிசிக்காக, திறந்து விடக் கூடாது என்று தமிழ்நாடு அழுத்தம் திருத்தமாகக் கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய பிரச்னையைப் பற்றி, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சிந்திக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்தை வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வேறு திசையில் திருப்பி விடுகிறார்கள் (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திசை திருப்புவதற் காகக் கேட்கவில்லை. ஏதோ கேள்விகேட்டு, உங்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லையென்ற பாராட்டைப் பெறுவதற்காக நான் கேட்கவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற 4½ கோடி மக்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பிரச்னை இது. எல்லாக் கட்சிகளும் ஏகோபித்து ஒரே முடிவை எடுக்க வேண்டிய பிரச்னை. இது கூடாது என்பதற்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நீங்கள் ஆதரவாக இருப்பீர்கள் என்ற அந்த வேண்டுகோளைத்தான் உங்களிடத்திலே விடுக்கிறேன். அதை வழங்குவீர்களா ?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், சீரான விலையிலே, குறைந்த விலையிலே உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்கின்ற கொள்கைக்கு எதிராக நான் சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் இந்தியா என்று ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கிறபொழுது, சுற்றி யிருக்கிற மாநிலங்களிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே, அவர்களுடைய கஷ்டத்திலே ஓரளவு பங்கு ஏற்றுக்கொள்வது தவருக இருக்காது என்று தான் சொல்கிறேன். இது பேச்சள விலே இருக்கிறதே தவிர, எப்படி முடிவெடுக்கப் போகிருர்கள், எந்த முறையைக் கையாளப் போகிருர்கள் என்று தெரியாமல் அது சம்பந்தமாக எப்படிக் கருத்துச் சொல்ல முடியும் ?

ஃபுட் மூவ்மென்ட்டை ஃப்ரீயாக விட்டுவிட்டு, இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரமில்லை, கேரளத்திலிருந்து யார் வேண்டுமானுலும் வந்து அரிசி வாங்கலாம் என்று மத்திய அரசு சொல்லும் என்று நான் கருதவில்லை. பற்ருக்குறை மாநிலமான கேரள மாநிலத்திற்குத் தேவையான அரிசியை நீங்கள் கொடுங்கள் என்று நம்மிடம் கூறலாம். மத்தியில் வைத்துப் பண்ணுமல், அங்குள்ள ‘ஸோன்’ ஏற்படுத்திஞல், மாநிலத்திற்கு அதிகார வரம்பு கொடுத்து, அதற்கு மேலே தேவையானதை எல்லாம் பூர்த்தி பண்ண வேண்டும்.

கேரளாவுக்கு 1 லட்சம் டன் தேவை என்ருல், நீங்கள் உங்கள் தேவைக்கு மேல் உள்ளதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ருல் பரவா யில்லை. இல்லாவிட்டால், நம்முடைய சாப்பாட்டைக் குறைத்துக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டிவரும். இதில் கொள்கை எப்படி வகுக்கிருர்கள், எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப் போகிருர்கள் என்று பார்த்துத்தான் அது சம்பந்தமான கருத்தைச் சொல்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆகவே, பக்கத்து மாநிலத்திலே கஷ்டப்படும்போது, அதிலே ஓரளவு பாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இங்கு சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைச் சரியான வகையிலே எடுத்துக் கொண்டு, கீழ் நிலையிலே வாழ்கின்றவர்களுக்கு, தேவையான அளவிலே குறைந்த விலையிலே, தானியங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கி. ஜெயராமன்:** பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய உணவுப் பொருள்கள் விநியோகம், கொள்முதல் ஆகிய முறைகளில் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற வழியை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இங்கே, ஆளும் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த தலைவர், நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அரிசி மண்டலம் ஒரு மாநிலமாக இருப்பதைவிட, தெற்கத்திய மண்டலமாக, 4 மாநிலங்களையும் சேர்த்து மண்டலமாகச் செய்யப்போகிறோம் என்று மத்திய அரசு சொன்னதை, செய்திகளை அல்ல, நிகழ்ச்சிகளை, எதிர்ப்பீர்களா என்று சொன்னதையும், இதை மத்திய அரசிலே ஆட்சி செலுத்து கின்றவர்கள் கவனித்துத்தான் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்ன நேரத்திலும், அதற்கு இங்கிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி பிறகு யோசித்துச் சொல்லப்போகிறோம் என்று சொன்னார். பின்னாலே பேச வருகின்ற அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் ஒரே மண்டலமாக மாற்றுகின்ற கொள்கையில் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழக புஞ்சை தானியங்களெல்லாம், வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு, இன்டர்ஸ்டேட் என்ற முறையில் செல்லலாம் என்ற மத்திய அரசு அவசரமான முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்னாலே, நம்முடைய மாநிலப் புஞ்சைப் பயிர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்றால், ஏழை மக்களுடைய உணவுப் பொருள்களின் விலை கூட ஏறும் என்று அரசு சொன்னது. ஏறியிருக்கிறது. அதைப் போலவே, இப்படி ஒவ்வொரு பொருளையும் இங்கே நாம். . .

1974 மார்ச் 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்பொழுதுகூடத் தமிழகத்து புஞ்சை தானியங்கள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களாகிய மைசூருக்குத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஏதோ புதிதாக போவது மாதிரி சொல்கிறுரே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் நான் மேலவையிலே பேசியதைக் குறிப்பிடுகிறுர்கள். அவர்கள் கேட்டு அனுப்புவது என்பது வேறு. ஏற்கனவே இருக்கிற கட்டுப்பாடுகளை எடுத்து விட்டு மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் இவை போன்ற சிறு தானியங்களை, இங்கே யிருக்கிற பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துச் செல்ல தடை இல்லை என்று, இப்பொழுது மத்திய அரசு தடையை தளர்த்தி விட்டிருக்கிறது. நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், அண்மையில் டெல்லியில் நடந்த மாநாட்டில், அந்தத் தடையைத் தளர்த்தியுள்ளதைத் தவறு என்று நம்முடைய அரசின் சார்பாகச் சுட்டிக்காட்டினுர்கள். ஆனுலும் பயன் ஏற்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. அந்தத் தவறைத் தொடர்ந்து கண்டிக்கிறேம்.

நம்முடைய மாநில அரசைக் கூடக் கலந்து ஆலோசிக்காமல், மத்திய அரசே, அவர்களே, ஒரு உத்தரவை, கம்பு, சோளம், கேப்பை போன்ற பொருள்களை யெல்லாம் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் எடுத்துச் செல்லலாம் என்று உத்தரவிட்டிருப்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. தொடர்ந்து கண்டித்திருக்கிறேம். இப்பொழுது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயமெல்லாம், நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைத் தொடர்ந்து, அரிசி மண்டலத்தை ஏற்படுத்த முயன்ருல், தமிழ் நாடு அதை வாளாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. உணவு மண்டலம் ஏற்படுமேயானுல், தமிழ் நாடு கொடிய பஞ்சத்தைச் சந்திக்க வேண்டிய அவல நிலைக்கு ஆளாகும். மத்திய அரசினர் எந்த முடிவை எடுக்கப் போகிறுர்கள், எப்படி கையாளப் போகிறுர்கள் என்பதைப் பார்த்து கருத்துச் சொல்வதாக ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னுர்கள். அது பிரச்னையிலிருந்து நழுவிக்கொள்கிற காரியமே தவிர, பிரச்னையைத் தீவிரமாக அணுகுகிறேம் என்பதாகாது. ஒரே மண்டலமாக இருக்குமானுல், நிச்சயமாக பற்ருக்குறை ஏற்படும். இவ்வரசு தமிழக அரசின் சார்பாகக் கண்டித்து, மத்திய அரசோடு போராடத் தயாராக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஃப்ரீ டிரேடுக்கு நீங்கள் பயப் படுவதிலே நியாயம் இருக்கிறது, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அதே சமயத்திலே நெற்களஞ்சியமாக இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத் திலேயிருந்து இங்கு அரிசி வர வழியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதன்மூலம், விலை கூடக் குறையும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன என்று சொன்னால், நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பலாக்காயை எதிர் பார்த்து, களாக்காயை பறி கொடுத்துவிடக் கூடாது.

திரு. கி. ஜெயராமன்: நாம் நிலக்கரியை நம்பியிருக்கிறோம். அதுவும் வந்தபாடில்லை. காவிரி தண்ணீருக்கும் ஆபத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிசி நிலைமையும் காற்றிலே பறந்தால், சோலைவனமெல்லாம் பாலைவனமாகிவிடும். மத்திய அரசு வேறு மாநிலங்களில், கொள்முதல் கொள்கையில், உணவுக் கொள்கையில் அட்டர் பெயிலியூர் அடைந்ததற்குப் பிறகு, இந்த மண்டலத்தைப் பிரித்து விட வேண்டுமென்ற தவறான கொள்கையை வைத்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசு மேற்கொண் டிருக்கிற பைலேட்டரல் அக்ரீமென்ட் மூலம், அவ்வப்போது இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப் போல், இந்த உணவுப் பொருள்களைப் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு நாம் ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுத்துவிட முடியும். இப்பொழுது மத்திய அரசு உணவுக் கொள்கையை மாற்றுவதை நாம் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும். அதில் பின் வாங்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்கள் செய்யாத நல்ல காரியத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. உணவுப் பொருள் பற்றாக் குறையாக இருந்த நேரத்தில் நாம் விலையை நிர்ணயிக்கக் கூடாது, வேண்டுமென்றால் லாப சதவிகிதம் மட்டும் விற்பனையிலே வைக்கலாம் என்று முடிவெடுத்தோம். கேரளாவும், மகாராஷ் டிரமும் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்காகக் காத்துக் கொண் டிருக்கிற நேரத்தில் அவெய்லபிலிட்டி இஸ் ரெட்யூஸ்ட்--அவர்கள் அவசரமாக வேண்டுமென்றே உணவுப்பொருள்களின் விற்பனை விலையை நிர்ணயித்தார்கள். அதிலும், விற்பனை விலையை

1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

நிர்ணயித்த நேரத்தில், ஏட்டிலே ஏதோ புள்ளிவிவரம் இருக்குமே தவிர, அனுபவத்தில் மக்கள் சென்று கடைகளில் கேட்டால் கிடைக்காது.

ஆனால், நம்முடைய அரசு, தீர்க்க தரிசனத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்து, லாப சதவிகிதத்தை நிர்ணயித்து, அதிலேதான் விற்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதிலே நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இப்படி நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிற நேரத்தில், டூ டையர் பாலிஸி என்று இரு விலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டு மென்று அவர்கள் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விலை முறையை தற்காலிகமாக வரவேற்கலாம். இந்திய துணைக் கண்டத்தையே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சாதாரண ஏழை மக்களுக்குப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படும் நேரத்தில் நாம் கொள்முதலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். மேலும் அவர், சரியான கொள்முதலை, விநியோகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஆனால், திடீரென்று அரசே நெல்கொள்முதலை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார். பக்கத்து மாநிலங்களில் கோதுமைக் கொள்முதலையும் விநியோகத்தையும் அரசே மேற்கொள்ள வேண்டி வந்ததால், அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. தோல்வியைத்தான் கண்டார்கள். கடைசியிலே மத்திய சர்க்கார் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டதால் கோதுமை விலையைக் குறைக்கமுடியாத நிலைமையைப் பார்க்கிறோம், தனிப்பட்டவர் களிடமிருந்து கோதுமையை வாங்கி, அதிகபட்சம் விளைகின்ற இடங்களிலே வாங்கி பற்றாக்குறை இடங்களில் விற்பதால் விலை யேறிவிட்டது, கோதுமை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதே, இதைப்பற்றி ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருவிலைக் கொள்கையிலே Strengthening the weak by weakening the strong என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைப்படி நம்முடைய சர்க்கார் சர்க்கரை விநியோகத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மத்திய சர்க்காருடைய இருவிலைக் கொள்கையை நாம் மற்ற தொழில் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆதரிக்காவிட்டாலும் கூட இதிலே இருவிலைக் கொள்கையை நாம் ஆதரிக்கிறோம். இரு

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

விலைக் கொள்கையை எல்லாப் பொருட்களுக்கும் கொண்டுவர ஆரம்பித்தால் அது பெரிய மோசமான நிலைமைக்குத்தான் கொண்டுபோய்விடும்.

குறிப்பாக சிமிண்டுக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள், இரும்புக்குக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். சிமிண்டும், இரும்பும் தொழில் பொருட்களாக இருப்பதால் அதற்கு இருவிலைக் கொள்கையைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெட்ரோலிய எண்ணெய் பொருட்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக ஏற்றுமதிக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லியும் அவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

எண்ணெய் வித்துக்கள், சர்க்கரை போன்றவைகளை எல்லாம் ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வதால் பொருள்களின் விலை அதிகமாகும். இதனால் பெரிய இடர்ப்பாடுகள் எல்லாம் வரும், நாம் விநியோகத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னதாக மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி சொல்கிற நேரத்திலே

'No miracle cure for price rise'

என்று அவர்களே கையை விரித்துவிட்டார்கள்.

'There is no miracle cure for price rise'

என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதைத்தவிர மத்திய அரசின் விவசாயத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஷிண்டே அவர்கள் கூட

'National Food Budget is not at all feasible'

என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு தானியங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு இயலவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

'National Food Budget is not feasible'

என்று சொல்லி அவர்கள் பச்சை விளக்கைக் காட்டாமல் சிகப்பு விளக்கைத்தான் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

இந்த நிலையில் தமிழ்நாடு அரசின் கொள்முதல் கொள்கையைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். குறிப்பாக கடலை எண்ணெய். அது வட மாநிலங்களுக்கு வனஸ்பதி போன்ற பொருட்களுக்காக அனுப்பப் படுகிறது, அது வட மாநிலங்களுக்கு போவதை நிறுத்துவதற்காக, நம்முடைய மக்களுக்கு அது தேவைப்படுகிறது என்பதற்காக எண்ணெய் வித்துக்களின்மீது ஒரு லெவியை வைக்கவேண்டு மென்று அனுமதி கேட்டோம். உடனே இல்லையென்று சொல்லி யிருக்கலாம், அவர்கள் தாமதித்து இல்லையென்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். அந்த லெவியின் மூலமாக விலையைக் குறைக்கமுடியும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அப்படிச் செய்தால், கிலோ 6 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள்.

விலையைக் குறைக்க நம்முடைய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே உணவு மண்டலத்தினை எடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே எண்ணெய் விலையைக் குறைப்பதற்காக ஒரு நல்ல வழியை, சரியான வழியைச் சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே தமிழக சர்க்காருக்கு ஒரு இடையூறை, விளைவை எற்படுத்த வேண்டுமென்று, ஒரு மாசு கற்பிக்கவேண்டுமென்று அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிப்புக் குழுவிற்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய 55 லட்சம் ரூபாயை 74 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே பதுக்கல் காரர்கள் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு மூவ்மெண்ட் நடத்தினார்களே, அது வெற்றி பெறவில்லை என்பது தெரியும். காரணம், சர்க்கார் நல்லமுறையிலே இங்கு கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறது.

ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலே பதுக்கல்காரர்களே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற அளவுக்கு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

கோதுமை விநியோகத்திலே நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டிருக்கிற முறை பாராட்டுக்குரியது. மற்ற மாநிலங்களிலே ரவை, மைதா, சேமியா போன்றவைகள் எல்லாம் கணக்குப் பிரகாரம் இல்லாமல் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய சர்க்கார் மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்கிற விற்பனை விதிப்பு கணக்கைப் பார்த்து நல்லமுறையிலே வழங்குகிறார்கள்.

கலப்படத்தையும் ஒழிப்பதிலே நம்முடைய சர்க்கார் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறது. குற்றம் நிரூபணம் செய்யப்பட்டால் அவர்களுடைய முனிசிபல் லைசென்ஸை கான்சல் செய்தோ சஸ்பெண்ட் செய்தோ நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

முதலிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சௌத் ஸோன் என்று தென் நாட்டுக்கு என்று முழுமையாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது தமிழகத்திற்கு மட்டும் என்று இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்னையை எழுப்பினார்கள். அதைப்பற்றிக் கூறுவதற்கு முன்னாலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், முதலமைச்சராக இருந்தாலும் எந்த அமைச்சராக இருந்தாலும் இந்த அமைச்சரவையே தன்னுடைய முக்கியமான கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

முதலமைச்சராக இருந்தாலும், உணவு அமைச்சராக இருந்தாலும் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிற்குப் போனவர்கள் அங்கே என்ன என்ன கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள் என்பதை ஒரு தடவையாகிலும் இந்த மன்றத்திலே ரூல் 82-ன் மூலமாகவோ அல்லது நாங்கள் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்தபொழுதோ கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ திடீரென்று அமைச்சர் அவர்கள் சென்றார்கள், அங்கே என்ன பேசப்பட்டது என்பதை டாப் சீக்ரெட்டாக வைத்திருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி இந்த அவையினருக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? இந்த மன்றம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை முன்னதாகவே அணுகி நான் போகப் போகிறேன், போவதற்கு முன்னாலே உங்களைக் கேட்கிறேன், பல்வேறு பிரச்னைகளை அங்கே எழுப்பலாம், நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும், எந்த வகையிலே முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் அணுகினார்களா? அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி யெல்லாம் கவலையே கிடையாது. Absolute contempt for the House. You must take us into confidence. அது இல்லாமல் இந்த மன்றத்திலே எழுந்து சொல்லிவிட்டால் சாமர்த்தியமா?

ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி இருக்கிறது என்று உங்களிடத்திலே கணக்கு இருக்கிறதா? தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு உபரியாக இருக்கிறது என்று கணக்கு இருக்கிறதா? அதை யெல்லாம் சொன்னால்தானே அதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும், அதை வைத்துக்கொண்டிராமல் சாமர்த்தியமாகப் பதில் கொடுத்தால் முடிந்துபோகுமா?

நான் கேட்கிறேன், கேரளத்திலே எவ்வளவு டெபிசிட், கணக்கு இருக்கிறதா? ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி வருகிறது, கணக்கு இருக்கிறதா? ஆந்திராவிலே எவ்வளவு உபரி வருகிறது கணக்கு இருக்கிறதா? உங்களிடத்திலே இப்பொழுது அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன், உங்களிடம் இருக்காது. மோஸ்ட் இன்எஃபிஷியன்ட் ஆகத்தான் இருக்கிறது, எஃபிஷியன்ஸி இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக எதுவும் பார்க்கமுடியவில்லை. உங்களிடம் புள்ளிவிவரங்கள் கிடையாது, விவரங்கள் தெரியாது. இந்த மன்றத்தின் டேபிளிலே உங்களால் புள்ளிவிவரங்கள் வைக்கப்படவில்லை. ஏதோ திடீரென்று மாநாட்டிற்குப் போய் இருக்கிறீர்கள்—என்ன என்ன கருத்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சொல்லப்படுகிறது, என்ன காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டாமா? அதைவிட்டுவிட்டு பேசுவது சாமர்த்தியமா?

தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படுகிறது என்றால் இங்கே அத்தனை கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அதற்காகத் தயாராக இருக்கிறார்கள், ஏதோ இவர்கள்தான் நல்லது செய்கிறார்கள் என்பதுமாதிரியாக எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றும் செய்யாதது மாதிரியாகவும் தோற்றம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. புள்ளி விவரங்களை இங்கே கொடுக்க வேண்டும். சம்பந்தம் இல்லாத, உண்மைக்கு மாறான உரையை இங்கே சமர்ப்பிப்பது இங்கே வழக்கமாகிவிட்டது. "இத்தகைய இருளார்ந்த சூழ்நிலையில் நாடு நலிந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கையில், பொதுமக்களும் உற்பத்தியாளர்களும் மனநிறைவு பெறும் வகையில் தமிழ்நாடு தனித்து நின்று தன்னை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்னைகளைச் சமாளித்தது" என்று அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எங்கே சமாளித்தீர்கள், எங்கே தனித்து நின்றீர்கள்? மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அரிசி சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு, கோதுமை வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, யாருக்கும் எந்தவிதமான திருப்தியும் இல்லை. எனவே, உண்மைக்கு மாறாக, My charge is that the information given is totally and absolutely at variance of facts.

குழப்பமான நிலையை உண்டாக்குகின்ற அரசாங்கத்தின் இந்தச் செயலை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்று படிப்படியாகப் பார்த்தால் அரிசி என்ன விலை விற்கிறது? 1 ரூபாய் 20 காசாக இருந்த அரிசி இன்றைக்கு 1 ரூபாய் 50 காசாக ஆகியிருக்கிறது. அதுவும் இரண்டாம் தரமான அரிசி, மட்டமான அரிசி. அதைப் பார்த்தால் சாப்பிடக்கூட முடியாது. சாப்பிடுவதற்காக அதைச் சுத்தப் படுத்தினால், ஒரு கிலோ அரிசியை சுத்தப்படுத்தினால் அரை கிலோதான் மிச்சம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரிசி 1 ரூபாய் 50 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது.

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மார்ச் மாதத்திலே என்று போட்டு, 216-லிருந்து 241-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது, 22 சதவிகிதமாக இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தைத் தருகிறீர்கள். இப்படித் திடீரென்று உயர்த்தினீர்களே, அதற்குக் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா? கிடையாது. இது பழைய கணக்கு. பழைய கணக்கைச் சமர்ப்பித்தால் முடியுமா ?

அரிசி விலை உயர்வினால், சாதாரண, நார்மல் ஃபேமிலியாக இருக்கக்கூடிய நிலையில், கணவன், மனைவி, 3 குழந்தைகள் ஆக மொத்தம் 5 பேர் இருக்கின்ற குடும்பத்திற்கு மட்டும் மாதம் 1-க்கு 25 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலையை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உங்களுடைய திறமையின்மையைத்தான் காட்டினீர்கள். உங்களுடைய இலாக்கா, அமைச்சர், அமைச்சரவை இந்த முக்கியப் பொறுப்பிலே செய்ய வேண்டிய கடமையிலேயிருந்து தவறிய திறமையின்மையைத்தான் முழுமையாகக் காட்டினீர்கள் என்ற மாபெரும் குற்றச்சாட்டை உங்கள்மீது சுமத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய திறமையினால் உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். ஆனால் உங்களுடைய திறமையின்மையால் அது சரியாகப் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. தலையாட்டுகிறார் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள். எனக்கு உங்கள்மீது கோபம் இல்லை. உங்களுடைய திறமையின்மை என்று சொல்வதற்குக் காரணம், அவ்வளவு உற்பத்தியான பிறகு ஏன் பொதுமக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுதான். அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் ?

'இஷ்யூ ஆஃப் ரேஷன் கார்ட்ஸ்' சரியான முறையில் கொடுக்க முடியவில்லை. எங்கே உங்கள் திறமையிருக்கிறது? சாதாரண ரேஷன் கார்டுகளைக் கூட சரியாக விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர்" என்றபடி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த அரிசியை கார்டு மூலம் சரியாக விநியோகம் செய்தார்களா? அதற்கு எவ்வளவு பெரிய க்யூ? எதற்காக அந்த க்யூ?

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ஒரு அடிப்படையான சாதாரண விஷயம். ' அந்த ரேஷன் கார்டுகளை சரியாக விநியோகிக்கவில்லை. நான்கு நாட்கள் அடிதடி, அண்ணாநகரிலே அடிதடி, ராயப்பேட்டையிலே அடிதடி, இப்படி சென்னை முழுவதும் அதற்காக அடிதடி. இந்து, எக்ஸ்பிரஸ், மெயில், தினமணி போன்ற பல பத்திரிகைகளில் போட்டிருக்கிறார்கள். போட்டோவோடு போட்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுகூட நான் அமைச்சரிடத்திலே சொன்னேன். ஏதோ செய்கிறார்கள் என்று மொட்டையாகப் பதில் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்ல முடியுமா? யார் காரணம், எந்த அதிகாரி காரணம் என்று அவ்வளவு தெரியாதா உங்களுக்கு ?

சாதாரண ரேஷன் கார்டுகளை இஷ்யூ செய்கின்ற முறைகூடத் தெரியாதா? திறமையாக அதைச் செய்யக்கூடாதா? ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவு, அடுத்த நாளைக்கு இன்னொரு உத்தரவு, மூன்றாவது நாளைக்கு இன்னொரு உத்தரவு. இப்படி உத்தரவுக்கு மேல் உத்தரவு.

அடுத்தபடியாக உங்கள் வீட்டிற்கே அனுப்பப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நம்பியிருப்பவர்களின் கதி அதோகதியாகத்தான் இருக்கப் போகிறது. அரிசி ரேஷன் கார்டு வீட்டிற்கு வருகிறது என்று சொன்னால் அது வருகிறதா? போய்க் கேட்டாலே கிடைக்கவில்லை. இதில் விளக்கம் வேறு. இதற்கு யார் பொறுப்பு ?

நல்ல காரியம் என்றால் உடனே அமைச்சர் மார் தட்டிக் கொண்டு, பார்த்தீர்களா என்று சொல்வார்கள். ஆனால், தவறான காரியம் செய்துவிட்டால் அதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் காரணம், நம்முடைய பொறுப்பு அல்ல என்று பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பார் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள். இப்படிப்பட்ட தவறான காரியத்திற்கு, திறமையின்மையைக் காட்டியதற்கு, மூல காரணமே மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள்தான் என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் நான் சாட்டுகிறேன். இதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அடுத்தபடியாக், அரிசியைப்பற்றி நாங்கள் எத்தனை தடவைகள் இங்கே சொன்னோம். கவர்னர் உரையிலே பேசுகின்ற நேரத்திலேயும்கூடச் சொன்னோம். கடத்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, பலயிடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பல தடவைகள் இந்த இடத்திலே நாங்கள் சொன்னோம். கேட்டார்களா? அதற்கு ஏதாவது ஒரு பதிலைக் கொடுத்தார்களே தவிர அதைக் கட்டுப்படுத்தவில்லையே. கடத்தல் நடக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டிற்குச் சரியான வகையில் பதில் கொடுக்க முடியவில்லை. பலயிடங்களில் கடத்திக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் லாரிகள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெட்டுத் தீர்மானம் கூடக் கொடுத்து வெட்டுத் தீர்மானம் 626-ல், "தென்னார்க்காடு மாவட்டம் வளவனூரில் 22—11—1973 அன்று கோதுமை கடத்தி வந்த லாரி ஒன்று பிடிபட்டது குறித்து விவாதிக்க" என்று கொடுத்திருக்கிறேன். லாரிக்கு என்ன ஆயிற்று, பிறகு அந்த லாரியின் நிலைமை என்ன? நம்பர் எல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. பிறகு அதை விசாரித்துக் கண்டு பிடித்தீர்களா? சிம்பல் எஸ்.எம்.டி., ரிஜிஸ்தர் டி என் ஜெ 1006. வேறு ஏதோ நம்பர் போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அந்த லாரி சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் சிம்பலைக் கொடுத்துவிட்டேன். இதற்கு மேல் விவரம் தேவையில்லை. நான்கு நாட்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், கேஸ்கூட ரெஜிஸ்தர் செய்யவில்லை. எந்தக் கேசும் இல்லை. மூன்று, நான்கு நாட்கள் இருந்திருக்கிறது. பிறகு அந்த லாரி அங்கேயிருந்து காணாமல் போய்விட்டது.

வளவனூரிலிருந்த பொதுமக்கள் பெரிய போராட்டம் நடத்தி அங்கே தங்களுக்கு இருக்கும் அதிருப்தியையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்த தகவலை நான் சொல்கிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், 'ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்பதற்காகச் சொன்னேன். இப்படிப் பலயிடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் முயற்சி எடுத்துப் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். எப்படி வெற்றி பெற முடியும்?

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராமன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். எப்படி வெற்றி பெற முடியும் என்று கேட்கிறேன். பிடித்துக் கொடுத்த பிறகு, பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொடுத்த பிறகு, லாரியை வைத்த பிறகு தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்ய முடியும்? நான் அதைத்தான் சொன்னேன். விவசாயிகள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்து கொடுத்ததை கடத்திச் செல்லும்பொழுது அதைச் சரியான முறையில் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திருக்கோயிலூரில் ஒரு வியாபாரிக்கு ரேஷன் அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்கள். அந்த வியாபாரி 'இன்சால்வென்சி பெட்டிஷன்' கொடுத்தவர். இந்த அரசாங்கத்திற்கு எத்தனை தடவை சொன்னாலும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். கவர்னர் உரையிலேயே பேசும் நேரத்தில் சொன்னேன். விவரங்களை அத்தனையையும் கொடுத்தேன். அவருக்கு எப்படிக் கொடுத்தார்கள்? இதற்கு மூல காரணம் யார்? கவர்னர் உரையிலேயே பேசும்பொழுது சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் பதில் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பதில் திருப்தியாக இல்லை. பிடிக்கப்பட்டவர்கள் யார் மேலே யாவது வழக்குப் போட்டீர்களா? அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இன்சால்வென்சி பெட்டிஷன் கொடுத்த பிறகு ஏன் அரசாங்கம் அவருக்குக் கொடுத்தது? திருக்கோயிலூரிலிருந்து வந்தவர்கள் இந்தக் குறையை என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள்.

ஆனால், அப்படிச் சொன்னவர்களையே அடித்து நொறுக்க, பலருக்குக் காயம் ஏற்பட்டு பத்திரிகைகளில் கூட வந்திருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதால் நான் கவர்னர் உரையிலே சொன்னேன். ஆனால், அவர்களை அடித்து இந்த விஷயத்தை ஏன் ஹாண்டேயிடம் சொன்னீர்கள், எப்படிச் சொல்லலாம் என்று அடிக்கிறார்கள். நீங்கள் நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பு தருகிறேன். என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். திருத்திக் கொள்வதற்காக

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பைக் கொடுத்து, ஆதாரத்தோடு எல்லா விஷயங்களையும் சொன்னதற்குப் பிறகு, இந்தத் தகவலை ஹாண்டேயிடம் சொன்னுயாமே, அதற்காக இந்தத் தண்டனை என்று அடித்துப் போடுகிருர்கள், பெரிய பெரிய வேட்டை நாய்களை விடுகிருர்கள். நேற்று காலையில்கூடச் சந்தித்தார்கள், அழுதார்கள். என்னிடத்தில் இந்தத் தகவலை கொடுத்துப் போயிருக்கிருர்கள். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்ருல், நல்லதாகச் சொன்னுலும்கூட நீங்கள் இந்தமாதிரி தவறு செய்பவர்களுக்கு உடந்தையாக, சாதகமாக இருக்கிறீர்களே தவிர, தவறு செய்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ரேஷன் ஷாப்புகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் முறையில் எப்படி செயல்படுகிறீர்கள்? இஷ்டம்போல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வகையில் உத்தரவு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, ரேஷன் கடைகளைப் பொறுத்த வரையில் திட்டவட்டமாக எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாத வகையிலே எப்படி நீங்கள் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப் போகின்றீர்கள்? கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு? ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புக்களுக்கு எவ்வளவு என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் செய்யுங்கள். அதை யார் வேண்டாமென்று சொன்னது. அதற்கு நாங்கள் அத்தனை பேரும் ஆதரவு கொடுக்கிருேம். எனவே, தாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நாங்கள் சொல்லவில்லை. திட்டவட்டமாகச் சொல்கிருேம், Take us into confidence அப்படிச் செய்யுங்கள். எங்கு பார்த்தாலும் சந்தேகமற்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும், திட்டவட்டமான ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும். ஃபேர் பிரைஸ் ரேஷன் ஷாப்புக்காக என்ற அந்த வகையிலே யார் யாருக்கு அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள் என்ற விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

கோதுமை பற்றிப் பேசினுர்கள். என்ன பயன்? கோதுமை கள்ளமார்க்கெட்டில் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. ஆனுல், கிடைக்க வேண்டிய இடத்தில் நியாயமான ரேட்டில் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நீங்கள் மாநாட்டுக்குப் போனீர்களே? எவ்வளவு கோதுமை வாங்கிக்கொண்டு வந்தீர்கள்? எவ்வளவு வாங்க முடிந்தது? அது டாப் சீக்ரட்டா? எங்களுக்குச் சொல்லக் கூடாதா? பறந்து போய் வந்தார்கள். எவ்வளவு கோதுமை கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்? இதையெல்லாம் இங்கே சொல்லக் கூடாதா?

மைதா மாவு ரொட்டி செய்கிறவர்களுக்குச் சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை. பெட்டிஷன்கள், கம்ப்ளெயின்ட்கள் பல இடங்களில் இருந்து வந்திருக்கின்றன.

விவசாயிகளின் ஆயில் எஞ்சின் பம்ப் செட்டுக்கு ஆயில் கொடுக்கிறீர்களா? மின்சார வெட்டு ஒரு பக்கத்தில். அதைப் பற்றி இப்போது சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். விவசாயிகளுடைய ஆயில் எஞ்சின்களுக்கு எண்ணெய் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உணவு அமைச்சருடைய பொறுப்புதானே. பிளாக் மார்க்கெட்டில் எண்ணெய் விற்கப்படுகிறது. ஆனால், உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான நிலைமை? இதைத் தவிர்க்க முடியாதா?

மண்ணெண்ணெய் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? அதற்காக பல இடங்களில் க்யூ, அடிக்கடி, ரகளை நடக்கிறது. உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் கிடையாதா? நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இத்தனை அதிகாரிகள், பெரிய அறிவாளிகள் இருக்கக் கூடிய இலாகா என்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

சௌத் ஸோனைப் பொறுத்தவரை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்வது என்னவென்றால் திட்டவட்டமாகப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுங்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே அரிசியோ, மற்றப் பொருள்களோ குறைவாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் சௌத் ஸோனை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். புள்ளி விவரத்தைக் கொடுங்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பஸ்ட் ப்ரிபரன்ஸ்.

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மதிப்பிற்குரிய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி கடத்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு டெல கிராம்ஸ் வந்திருக்கின்றன ? நானும் எழுதியிருக்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் கட்டுப்பாடு. மற்றொரு பக்கத்தில் கடத்தல் போய்க் கொண்டிருக் கிறது.

குமரி மாவட்டத்தில் பயங்கரமான நிலைமை. படி அரிசி ஐந்தாறு ரூபாய் விற்கிறது. அதைப்பற்றி யாருக்கும் எந்த விதமான கவலையும் கிடையாது.

இப்படிக் கோளாருக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் நாங்கள் சொல்வது நம்முடைய கட்சியின் சார்பாகத் திட்டமாகச் சொல்லு கிறேன்—நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை சௌத் ஸோனே நாங்கள் ஆதரிக்க மாட்டோம் என்று கூறி அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னு டைய முழு அதிருப்தியை, இந்த இலாகா நல்ல முறையில் செயல் படவில்லை என்பதற்காக என்னுடைய முழு அதிருப்தியை, கடுமை யான அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அச் சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், தமிழில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், 7-ம் பக்கத்தில் துவரம் பருப்பு இவ்வளவு, உளுத்தம் பருப்பு இவ்வளவு என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது டன்னு, கிலோவா, குவிண்டாலா ஒன்றுமே காணும். 46,000, 65,000, 1,11,000 என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாம் டன் சாப்பிடுகிறோமா, கிலோ சாப்பிடு கிறோமா என்று ஏதாவது தெரிந்தால் பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்தப் புத்தகமே சரியாக இல்லை. முழுக்க முழுக்க தலைகீழாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு பற்றி போடப்பட்டிருக்கிற விவரங்கள் எல்லாம் டன்தான். சாப்பிடுவது என்று போடவில்லை, வருவது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 22

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். புள்ளிவிவரம் இப்போது கொடுக்க முடியுமா என்று சவால் விட்டார்கள். நாங்கள் புள்ளிவிவரம் எல்லாம் தருகிறோம். அவர் பெரிய புத்திசாலியாயிற்றே, கடைசியில் அவர் புள்ளிவிவரம் கொடுப்பார் என்று பார்த்தேன். ஒன்றையும் காணோம். அவர் சொல்லுகின்ற நிலைமை எல்லாம் தெரியும். எதை வைத்துச் சொல்லுகிறார்? காரசாரமாகப் பேசி பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறார். அவர் எங்களைப் பார்த்தே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். தயவுசெய்து உங்களைப் பார்த்து பேசச் சொல்லுங்கள்.

THIRU G. R. EDMUND : Unwanted commentary. I am raising a Point of Order.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நான் பேசி முடித்ததும் சொல்லுங்கள். இங்கே பார்த்து கையை நீட்டி நீட்டிப் பேசுகிறார். கை கொஞ்சம் நீளமாக இருந்தால் குத்தி விடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. அவருக்கு வீரம் இருக்கலாம், தைரியம் இருக்கலாம், ஆனாலும் கொஞ்சம் சட்டசபையின் கவுரவம், நிலைமைகளைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். அமைச்சரை நேரடியாகப் பார்த்து ஒன்றும் தெரியாது, ஒன்றும் இல்லையென்று சொல்லுவதை விட சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவித்தால் திருத்திக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

ஆயில் எஞ்சினுக்கு எண்ணெய் கொடுக்கும் பொறுப்பு உணவு அமைச்சருக்கு இல்லை. அவர் ரொம்ப அழுத்தமாகச் சொன்னார். அதையாவது தெரிந்து சொல்லியிருக்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : On a point of personal explanation

அமைச்சர் அவர்கள் தன்னைப் பார்த்து கையைக் காட்டிச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் பேசுகின்ற மரபு என்னவென்றால் நாங்கள் நேராகப் பார்த்துப் பேசினாலும், முதலமைச்சர் அவர்களும் நேராகப் பார்த்துப் பேசினாலும்

1974 மார்ச் 22]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

பேசுகின்ற பொருள் உங்கள் மூலமாகத்தான் போகிறது. அதுதான் அடிப்படை, சட்டசபையின் மரபு என்பது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சருக்குத் தெரியவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

நான் பேசும்போது ஒரு தவருன வார்த்தையைக் கூடப் பயன் படுத்தவில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்தி இருந்தால் ஆட்சேபனை செய்யுங்கள், நடவடிக்கை எடுங்கள். கண்ணியமாக என்னுடைய பேச்சு இருந்தது. காட்டமாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கூடுமானவரை உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் 'நீங்கள்' என்று மற்ற உறுப்பினர்களையோ அமைச்சர்களையோ பார்த்துப் பேசக் கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் என்று சொன்னால் அது சபாநாயகரைக் குறிப்பிடவில்லை. சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்லுகிறோம். என்ன சொல்ல வேண்டுமோ அதை அமைச்சரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைச் சரியான வகையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவருக்குப் புரிந்திருக்கிறது. இப்போது அவர் செய்வது பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லுவதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இவர் மகா புத்திசாலி என்று இப்போதுதான் தெரிகிறது. அவர் பேசும் போது உங்களைப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமே தவிர, இங்கே பார்த்துக்கொண்டு அமைச்சருக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று பேசுவது முறையல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பொறுத்தவரை அங்கத்தினர்கள் எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு எல்லா வகையிலும் வாய்ப்பும் வசதிகளும் இருக்கின்றன. முன்பு மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்றபோது புள்ளிவிவரத்தைப் பற்றி இதே கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தால்தான் எங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்ல ஏதுவாக இருக்கும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆகவே, யார் புத்திசாலி என்ற விவாதத்திற்குள்ளே இறங்காமல் இந்த மன்றத்தின் மரபைக் காப்பாற்றுகின்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையில் பேசுகிற நேரத்தில் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைச்சரைப் பார்த்து புத்திசாலியான அமைச்சர் என்று சொல்கிற கூற்றும் முறையற்றது. அதைச் சொல்கிற காரணத் தால் அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களைப் பார்த்து மகாபுத்திசாலி என்று சொல்வதும் முறையற்றதாகும். இந்த இரண்டு முறை களும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். உறுப்பினர் அமைச்சரைப் பார்த்து புத்திசாலி என்று சொல்வதும் அமைச்சர் உறுப்பினரைப் பார்த்து மகா புத்திசாலி என்று சொல்கிற முறையும் வரவேற்கக் கூடியதல்ல.

இரண்டாவதாக, நான் அவையில் பலமுறை சொல்லியிருக் கிறேன். வேகத்தைக் குறைப்பதற்காக வேண்டித்தான் பேசுகிற உறுப்பினர்கள் சபாநாயகர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்றிருக்கிறது. நேரிலே இருக்கிற அமைச்சரைப் பார்த்துப் பேசுகிற நேரத்தில் நீங்கள், நீ என்று சொல்கிற அந்த வார்த்தை களை உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் இங்கு பல முறை தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

'The expression 'you' நீங்கள் refers to the Chair and should not be used when the Chair is not referred to.

When addressing the other Members, Members should not use the expression 'you' as it would refer only to Chair.

Use of the word 'You' நீங்கள் with reference to another Member or Party should be avoided.

Reference to the Members of a party should be by the name of the party and not by the word 'You' which has reference only to the Chair.'

1974 மார்ச் 22]

[பேரவைத் தலைவர்]

இப்படி பல தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. (குறுக்கீடு) முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலும் சரி அல்லது உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்திலும் சரி பொதுவாக ஒரு மரபு இருக்கிறது. அந்த மரபை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கோரி யிருக்கக்கூடிய உணவு வழங்கு துறை மானியத்தின் மீது பேசு வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1967-க்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நம்முடைய இதய தெய்வம் பேறிஞர் அண்ணா அவர் களுடைய அமைச்சரவை உணவு உற்பத்தியில் எந்த அளவிற்கு ஒரு புரட்சிகரமான சாதனையைச் செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். ஆனால் சபைக்கு வராமலேயே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் வேண்டாம். உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அண்ணா தி.மு.க. சார்பில் பேசுகிற நேரத்தில் இந்த அமைச்சரவை மோஸ்ட் இன்எபிஷியன்ட் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை வாதத்திற்காக ஒப்புக் கொள்கிறேன். எதிலே எங்களுக்கு எபிஷியன்ஸி இருக்கிறதோ இல்லையோ நிச்சயமாக அரிசி கடத்துவதில் எங்களுக்கு, இந்த அமைச்சரவைக்கோ அல்லது அமைச்சரவையை நடத்துகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ நிச்சயமாக எபிஷியன்ஸி இல்லை என்பதை அரிசி கடத்தல் விஷயத்தில் நான் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நான் கேரள மாநிலப் பகுதியை ஒட்டியிருக்கக் கூடிய போடி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாரோ சிலர் செய்வதை வைத்து மாநிலம் என்ற அளவில் வர வேண்டாம்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: கேரளாவிற்கு கடத்துபவர்களைப் பற்றி நான் புள்ளிவிவரங்களோடு ஆதாரங்களோடு இன்றையதினம் கூற முடியும். அண்ணா தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஜீனியில் ரவையைக் கலந்து விற்றார் என்ற குற்றத்திற்காக நீதிமன்றத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் தண்டிக்கப்பட்டார். அவர் பெயர் சுப்பிரமணி. அதற்குப் பிறகு அரிசி விநியோகம் செய்வதற்காக அமைச்சரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அணுகினார். நான் மறுத்துவிட்டேன். அதன் காரணமாக அவர் இன்று அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்ந்திருக்கிறார். அவர் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டவர், நீதிமன்றத்தில் தண்டனை பெற்றவர். அவர் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சாதாரண உறுப்பினராகச் சேர்ந்து குறுகிய காலத்திற்குள்ளே இன்றையதினம் பொதுக் குழு உறுப்பினராக அவர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் எட்மண்ட் மறுக்க முடியாது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நண்பர் சுருளிவேல் பேசும்போது கடத்தல் செய்து ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்ட பின்னர் உறுப்பினர் அவர்களுடைய உதவியை நாடியதாகவும் அப்படி அவர் உதவி செய்ய மறுத்ததினால் அவர் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்ந்ததாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையில் தவறு செய்து அபராதம் விதிக்கிறபோது அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தார் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தவறு செய்தவர்களை யெல்லாம் அண்ணா தி.மு.க.-வில் சேர்த்துக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தவறு செய்தவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஏராளமாக இடம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். * *

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இந்த விவாதத்தில் * * மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் வீணாக * * அவர்களின் பெயரை இழுத்து

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்

அவரது பெயருக்கு ஒரு மாசு கற்பிக்கிறார். அதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். அதுகுறித்து தங்கள் ரூலிங்கை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : கூடாது. I object to it.

(கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தை இந்த அவையின் மரபைக் காக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாததால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன் என்று சொன்னேன். நீக்கக் கூடாது என்று சொல்வது, பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்புக் கொடுத்த பிறகு அதை நீக்கக்கூடாது என்று சொல்வது எந்த அளவில் முறை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மற்ற உறுப்பினர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பில் இருந்தவர். அவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும்? மற்றவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்கள் என்றால் திரு. சீனிவாசன் அவர்களும் உணர்ச்சிவசப்படுகிற ஒரு முறை இருந்தால் இந்த அவையை நல்லமுறையில் நடத்தமுடியாது. பேரவைத் தலைவர் நின்று கொண்டிருக்கும்போது மற்றவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கக் கூடாது. அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அந்த வாக்கியத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீனிவாசன், நான் உங்களுக்கு வாய்ப்பு தருகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, on a point of order....

THIRU P. SEENIVASAN : Sir, on a point of personal explanation. This will apper in the Press and that will tarnish my name. I am a politician. My name should not be tarnished on the floor of the House.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது எவ்வளவுதான் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் எவ்வளவுதான் ஒரு எண்ணத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்தை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டாலும் நாம் இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்தை கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறையில், நாம் இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்திற்கு உதாரணமாக விளங்கக் கூடியவர்கள் என்ற முறையில் இருக்கிறோம். * * என்று பரிமாறிக் கொண்ட வார்த்தையை இந்த அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை அவைக் குறிப்பிலேயே ஏறாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பை நான் மறுத்துப் பேசுவதாகக் கருதவேண்டியதில்லை. திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் * * என்று சொன்னார்கள். உடனே இவ்வளவு தூரம் ஆளும் தரப்பிலிருந்தும் தோழமைக் கட்சியினரும் ஆத்திரப்படுகிறார்கள்.

எங்கள் கட்சித் தலைவரைப் பற்றி இன்று திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பினார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தீர்கள், இதை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். எங்கள் தரப்பிலிருந்து ஒரு வேண்டுகோள் வரும்போது சரியான நியாயம் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். * * * அவர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்து சொன்னவுடன் அதை நீக்க வேண்டுமென்று இவ்வளவு பேர்களும் ஆவேசத்தோடு சொல்கிறார்கள்.

எங்கள் தலைவர், அவர்கள் சபைக்கு வருவது அல்லது வாராதது என்பது அவர்களுடைய விருப்பம். அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எழுந்து பேசுகிற நேரங்களில் அங்கிருந்து குரல் எழுப்பி உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அந்த முறையை இந்தப் பேரவையில் வளர்க்கக்கூடாது. அந்த முறையை வளர்ப்போமானால், உரத்த குரல் எழுப்பி எங்களை அல்லது எங்கள் கருத்துக்களை அடக்க முயற்சி செய்தால் நாங்கள் 12 பேர்கள் இருந்தாலும் எங்களாலும் அதைப்போல் செய்ய முடியும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22]

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நல்லதல்ல. உங்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்பதைச் சொல்லுங்கள். திரு. சீனிவாசன், உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சட்டசபை ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமா சொல்லுங்கள். இஷ்டம்போல் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது என்றால் . . .

(பல உறுப்பினர்கள் குரலெழுப்பினர்)

திரு. நா. வீராசாமி : 12 பேர் இருந்தால் என்ன செய்து விடுவீர்கள் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எழுப்பினார்கள். "காலையிலே எங்கள் கட்சித் தலைவரைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டதை நீக்குவதற்கு ஆணையிட வில்லை, ஆனால் இப்போது ஆளும் கட்சி உறுப்பினரைப் பற்றி குறிப்பிட்டதை நீக்கும்படி ஆணையிட்டு இருக்கிறீர்களே ?" என்று கேட்டார்கள். எந்த நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வருகின்றனவோ, எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் வருகின்றனவோ அதையொட்டித் தான் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும் முயற்சி எடுக்கப்படும். எல்லாப் பெயர் களையும் நீக்குவது முறையல்ல.

மற்றொன்று, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசுவது முறைதானா என்று கேட்டார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, உட்கார்ந்து கொண்டு இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாது. எந்த உறுப்பினருக்கும் கிடையாது. அது அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, இந்த மன்றத்தில் முறையாக பேரவைத் தலைவர் கூப்பிட்ட பிறகு தான் பேசவேண்டும். இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டு உரத்த குரலில் பேசுவது முறையல்ல. அந்த முறையைப் பிறருக்கு உபதேசம் செய்பவர்கள்

தாங்களே பின்பற்றி வருவார்களானால் அது இந்த மன்றத்தை நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். தலைவரவர்களே, * * நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னதற்கு, சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அதை நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் கட்டுப்படுகின்றோம். அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். அதே நேரத்தில் தங்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கத்தையும் பெற விரும்புகிறோம். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே கிளாரிபிகேஷன் எதுவும் இல்லை, உட்காருங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: தலைவரவர்களே, நான் இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் மாண்புமிகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொன்னார்கள். அதே போல், போடியில் இருக்கும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் அரிசி . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்னையை எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நான் கட்சி சார்பாக ஒன்றைச் சொல்லிவிடுகிறேன். வெளியே இருக்கிற ஒரு கட்சி உறுப்பினரைப் பற்றி ஏதாவது குற்றச் சாட்டு இருந்தால் அதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாமே தவிர அவர் ஒரு கட்சியில் இருக்கிறார் என்பதற்காக அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது அவ்வளவு சரியான முறையல்ல. இதை அங்கத்தினர் போடி சுருளிவேல் கருத்தில் கொண்டு, பொதுவான கருத்துக்களைப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதைச் சொல்வதற்குத்தான் நானும் எழுந்தேன். அதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யவேண்டும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்பட வேண்டிய அளவுக்கு பெரிய விஷயம் அல்ல. தவறு செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும் இருப்பார்கள். எந்தக் கட்சியிலும் குற்றவாளிகள் இருப்பார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறுர்கள் என்பதற்காக அவர்களே விட்டு விட முடியாது. எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் என்று வெரிபை செய்ய முடியாது. யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்பேரில் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்ன கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்லி பிரச்னையாக்குவது பொருத்தமல்ல. ஆகவே, பொதுவான கருத்தைப் பேசுவது அவையின் சிறப்புக்கு ஏற்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்னே என்னவென்ருல்—யாருக்கும் சூடு உண்டாக்குவதற்காகப் பேச வில்லே, சட்டசபை அமைதியாக நடைபெற வேண்டு மென்பதற்காகச் சொல்கிறேன் * * நாங்கள் சொன்னதை நீங்கள் நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்கள், அதை ஏற்றுக் கொள்கிருேம். அதே மாதிரி மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களேப் பற்றி இருந்தால், அதை எங்களுக்குத் தெரிவித்தால் நாங்கள் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குச் சாத்தியமாக இருக்கும். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் களேப் பற்றி குறிப்பிட்டதை சபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னுல், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களேப் பற்றிச் சொன்னதையும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும். இப்படி ஒரு கட்சிக்கு ஒரு வகை, இன்னெரு கட்சிக்கு ஒரு வகை என்று சொன்னுல் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிருேம். ஏனென்ருல், எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இல்லே.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலேவரவர்களே, இந்தப் பேரவையைப் பொறுத்தவரையில், தண்டிக்கப்பட்டவர் அந்த நேரத்தில் தி.மு.க.-வில் இருந்து இருக்கலாம். தி.மு.க.-வில் இருந்தாலும் குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொன்னுல் எங்களுக்குப் பெருமை. தி.மு.க.-வில் இருந்ததால்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவரின் ஆணேக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

விடப்பட்டார் என்று சொன்னால்தான் எங்களுக்கு மரியாதைக் குறைவு. யாராவது குற்றம் செய்திருந்தால் அதை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமே ஒழிய, அதை அவையில் ஒரு பிரச்னையாகக் கொண்டு வரக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட பிரச்னையை சபையில் பேசுவதற்கு விதிமுறை கிடையாது. மிக அவசியமாக இருந்தால் சில நேரங்களில் அப்படிப் பேச வேண்டி வரும். அப்போது கூட இன்ன கட்சியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆகவே, அவர்களுடைய பேச்சில் அதை மட்டும் விட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சுருளிவேல், இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் பேசி முடித்து விடுங்கள். இது உணவு மானியம், இதன் மீது பேசுங்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய சகல அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தி மக்களின் வசதிகளை நிறைவேற்ற இயலவில்லை என்றாலும், நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சேர வேண்டிய சர்க்கரைப் பங்கீட்டைத் தருவதற்கு திட்டமிட்டு மத்திய சர்க்கார் மறுத்து வருகிற காரணத்தாலே, நம்முடைய தேவைகளை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணித்து வருகிற காரணத்தாலே, நம்முடைய மாநிலத்தை இந்திரா காந்தி சர்க்கார் வஞ்சித்து வருகிற காரணத்தினாலே எந்த அளவுக்கு இன்னல்களை நாம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னீர்கள், இந்திரா காந்தி சர்க்கார் என்று வேறு சொல்ல வேண்டுமா?

திரு. மு. சுருளிவேல்: 1966-67-லே நம்முடைய மாநிலத்தை காங்கிரஸ் கட்சி தன்னுடைய கடைசி காலத்தில் ஆண்டு கொண்டிருந்தது என்பதை நாடு அறியும். அப்போது மத்திய அரசு 16,000 டன் சர்க்கரையை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அனுப்பியது. 1967-ல் கழக ஆட்சி வந்த உடனே டிசம்பர் மாதத்தில் 12,000 டன்தான்—4,000 டன் குறைத்து—அனுப்பியது. மீண்டும் அந்த சர்க்கரைக் கண்ட்ரோலை ரத்து செய்து விட்டு, 1971-லே மறுபடியும் சர்க்கரைக் கண்ட்ரோலை இன்ட்ரடியூஸ் செய்த

போது நமக்கு சேர வேண்டிய 16,000 டன் சர்க்கரைக்கு பதிலாக 9,000 டன்தான் இப்போது ஒரு மாதத்திற்கு வழங்கி வருகிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் மத்திய அரசை தாக்கிப் பேசவில்லை. எந்த அளவுக்கு இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை அவர்கள் புறக் கணித்து வருகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே கொடுத்திருக்கிற தகவலுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற தகவலுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தவறான தகவலைக் கொடுத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகத்தின் அனெக்சரில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, 1974-ம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சர்க் கரை 1,24,660.12 டன் ஆகும். நீங்கள் சொல்கிற கணக்கிற்கும், இதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. நீங்கள் எப்படி ஒரு தனி கணக்கைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தை மாற்றிச் சொன்னார்கள்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : ஆண்டு ஒன்றுக்கு தமிழகத்தில் உற் பத்தியாகும் சர்க்கரையின் அளவு 3½ லட்சம் டன் ஆகும். மாதத்திற்கு 30,000 டன் உற்பத்தியாகிறது. ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 சதவிகிதம் அந்த மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று விதியிருக்கிறது. அதை மத்திய அரசு தரவேண்டும். அதன்படி மத்திய அரசு நமக்கு 21,000 டன் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். மாதம் ஒன்றுக்கு 9,000 டன் தான் இப் போது ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கிரசின் பற்றாக்குறையைப் போக்க கருணாநிதி அரசு கவலைப் படவில்லை என்று பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சர்க்கரை அளவை கழக ஆட்சி வந்த வுடன் கொடுக்கவில்லை. இந்தக் கிரசின் பிரச்னையிலும் இந்த மத்திய அரசு இதே போக்கைத்தான் காட்டிவருகிறது. எந்த அளவுக்குத் தமிழகம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டவேதான் அடிக்கடி மத்திய அரசு, இந்திரா காந்தி

சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். தயவு செய்து திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தவருக ' எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973-ல் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அக்டோபர் மாதத்தில் 30,000 டன் அளித்தது. ஒரே மாதத்தில் நவம்பர் மாதத்தில் 30,000, 27,000 ஆகக் குறைந்தது. 27,000 டிசம்பர் மாதத்தில் 24,000 ஆகக் குறைந்தது. 1974-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் 24,000 20,000 ஆகக் குறைந்தது. இப்படி நான்கு மாதங்களுக்குள் 30,000 டன்னுக இருந்தது 20,000 டன்னுகக் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருடைய மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மையை சுட்டிக்காட்டி மாநிலத்தின் தேவையை திட்டவட்டமாக தெரி வித்த நேரத்தில் இன்று 22,000 டன் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* **திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக் களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

உணவுத் துறையே முன்பு பேசிய நண்பர் குறிப்பிட்டதைப் போல மிகக் கஷ்டமான துறை. எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, உணவுத் துறையை வகிக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் துறையிலே பணி யாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கும் எப்பொழுதும் கவலையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு துறையாகும். எண்சாண் உடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். இப் பொழுது இருக்கிற நிலைமையில் எண்சாண் உடம்பிற்கும் வயிறே பிரதானம் என்று கூறக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. வயிற்றை நிரப்புவதற்கு வகை இல்லாமல் வயிற்றைக் குறித்தே பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

" ஒரு நாள் உணவை ஒழியென்ருல் ஒழியாய்
இருநா ளைக்கு ஏலென்ருல் ஏலாய்
இடும்பை கூர் என் வயிறே—எந்நாளும்
உன்னேடு வாழ்தல் அரிது"

1974 மார்ச் 22]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

என்று பண்டைக்கால புலவர் பாடியிருக்கிறார்கள். அதே நிலையைத்தான் இந்தத் துறை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உணவு அமைச்சரும் அதே நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த உணவைப் பொறுத்த அளவிலே படிப்படியாக விலை வாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை இந்த அறிக்கையில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் துருவி துருவி ஆராய முற்பட்டால் கொடுத்திருக்கிற காலம் போதாது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்று இருக்கிற உணவு நிலைமையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை குறிப்பிட்டுவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்துள்ள அளவிலே அரிசியின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. உச்ச கட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கும் மாவட்டம் கன்னியாகுமரி. இன்றைக்கு நாகர்கோவில் நகரில் ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 4, எல்லையோரத்தில் கல்குளம் விளவங்கோடுப் பகுதிகளில் ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 5. இதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தத் துறையினரை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் உண்ணுவதற்கு தேவையான அரிசி. நீங்கள் எப்படி கொடுக்கிறீர்களோ, கொடுப்பதற்கு எந்த முறையைக் கையாள்கிறீர்களோ அதைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது. அங்கிருந்து அரிசி கடத்தப்படுகிறது, அதனால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடாது. எங்களுக்கு வேண்டியது அரிசி.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 13 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின்படி கணக்குப் பார்த்தால் 60,000 டன் அரிசி அங்கே உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அரிசியில் தன்னிறைவு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அரிசி உற்பத்தி அப்படியிருக்கும் பொழுது நாகர்கோவிலில் படி அரிசி ரூ. 4-க்கு விற்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கல்குளத்தில் தக்கலைப் பகுதியிலே ரூ. 5 வரக் காரணம் என்ன? அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு யாரிடம் இருக்கிறது? அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை யல்லவா? பொறுப்பு அரசிடம் இருக்கும் பொழுது, இந்தத் துறையை வகிக்கின்ற அதிகாரிகள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பணியாற்றுகிறார்களா என்று கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது அல்லவா?

சில நாட்களுக்கு முன்பு, படி அரிசி ரூ. 3½ என்ற அளவில் இருந்தபொழுது இந்தத் துறையை வகிக்கின்ற செயலாளர் அவர்கள் அங்கு வந்து ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அப் போது அங்கிருக்கிற நிலைமைகளைப்பற்றியெல்லாம் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் அதையெல்லாம் ஊன்றி கவனித்து, கல்குளம் பகுதியில் இருக்கிற பொன்மனைக் கிராமத் திற்கு மாத்திரம் நியாய விலைக் கடை திறப்பதற்கு அனுமதி வழங்கினார். நாங்கள் பன்னிப் பன்னிச் சொன்னோம். கல்குளம் தாலுகாவில் எல்லா பகுதியிலும் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருப் பதால் கல்குளம் தாலுகாவில் எல்லாப்பகுதியிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து, அவைகளின் மூலம் அரிசி வழங்கவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் பொன்மனைப் பகுதியில் மட்டும் வழங்கினார்கள், அந்தப் பகுதி வாழ் மக்கள் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் துறையினருக்கும் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், இதரப் பகுதிகளில் இன்னும் நியாய விலைக்கடைகளை திறக்கவில்லை. இதரப் பகுதிகளிலும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்பது குறித்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலைமையை அங்கே தொடர்ந்து நீடிக்க இந்த அரசு அனுமதிக்குமானால், நமது மாநில செயலகத்திற்கு முன்னால் அங்கு இருக்கிற மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சட்டமன்ற உறுப்பி னர்கள் நாங்கள் அத்தனை பேரும் உண்ணாவிரதம் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியே கிடையாது. ஏனென்றால் நாங்கள் தொகு திக்கே போக முடியாத அளவில் நிலைமை முற்றிக்கொண்டிருக் கிறது. அரிசி கிடைக்கவில்லை வாங்கி உண்ணுவதற்கு, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. எவ்வளவு நாட்கள்தான் இந்த நிலையைச் சமாளிக்க முடியும்?

நாம் சொல்லிக்கொள்கிறோம், தமிழ் நாடு தன்நிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்று. அப்படியிருந்தும் அரிசி கிடைக்காத நிலை கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் உருவாகிக் கொண்டே போனால் நிச்சயம் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு நாங்கள் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற எச்சரிக்கையை அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

கேரளத்திற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். தடுப்பதற்கு என்ன? தீவிர முயற்சி எடுத்து ஏன் தடுக்கக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன். கடத்தல் யார் செய்தாலும் சரி, அவர்களின் மீது வழக்குத் தொடருங்கள். ஒருவன் 10 படி அரிசி அல்லது ஒரு மூட்டை அரிசி கடத்திக்கொண்டு சென்றால், அவனைப் பிடித்து கோர்ட்டுக்குப் போகும்படி வழக்கு போடுங்கள். அவன் ஒரு மாத காலம் கோர்ட்டுக்கும், வக்கீல் வீட்டிற்கும் நடக்கும்படி செய்துவிட்டால், அந்தத் தொழிலையே அவன் விட்டு விடுவான். கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க இந்த அரசு ஏன் தயங்கவேண்டும்? ஏன் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? அதற்காக கூடுதலாக அதிகாரிகளை போடக்கூடாது? கடத்திச் செல்வதற்கு எந்த மார்க்கமும் இல்லாமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்.

ஸோனல் சிஸ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். பண்ட மாற்றம் முறையில் நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமாயின், அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆந்திராவில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் இருக்கிறது. கேரளாவில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தி ஏராளமான நிலத்தை சாகுபடி செய்து நெல்லை உற்பத்தி செய்யுங்கள். தமிழ் நாட்டில் ஏராளமாக நிலங்கள் இருக்கின்றன. பிற மாநிலத்தில் உள்ள நீரைப் பயன்படுத்தி அதிக விளைச்சலை ஏற்படுத்தக் கூடாதா? காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீருக்கு மைசூரை நம்பியிருக்கிறோம். அங்கிருந்து நிறைய தண்ணீர் பெற்று ஏன் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு அனுப்பக் கூடாது? உற்பத்தியை பெருக்கி இந்தியா தேசம் பூராவுக்கும் ஏன் அரிசியை வழங்கக் கூடாது? ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, "ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள நீரையும் நிலத்தையும் பயன்படுத்தி அதிக உற்பத்தி செய்தா

இந்தியா பூராவுக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும்" என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் தண்ணீர் இருக்கிறது, பூமி இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதிலே கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் இந்தியா எங்கும் அரிசி கொடுப்பதற்கு அங்கே வழிவகை இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினர். உண்மைதான்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் இன்னும் ஏராளமான நிலம் நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது, அவை இப்பொழுது பாழாகக் கிடக்கின்றன. நீர் இல்லை. நீர் ஆந்திராவில் இருக்கிறது, மைசூரில் இருக்கிறது, கேரளத்தில் இருக்கிறது. அந்த நீரை வாங்கி நாம் இங்கே நெல் உற்பத்தி அதிகம் செய்தால் பிற மாநில மக்களுக்கும் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தடவை அறுவடை எங்கள் பகுதியிலே முடிந்து விட்டது. அப்படியிருந்தும் ஏன் அரிசி விலை ரூ. 4, 5 விற்கிறது? அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் எங்களுக்குத் தேவையான அரிசியைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அங்கே ஏறத்தாழ 10,000 ஏக்கர் வரையில் தண்ணீர் தட்டினால் காய்ந்து தீய்ந்துபோய் விளைச்சல் கிடையாது. ஆகவே விளைச்சல் குறைந்துபோய் விட்டது. பூத்து பலன் தரவேண்டிய கால கட்டத்தில் ஒரு மழை பெய்ததினால் அங்கே நல்ல விளைச்சல் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது.

அறுவடை காலத்தில் எவ்வளவு பலன் கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்ததோ, அந்த வாய்ப்பு பாதி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைத்தது. ஆகவே, அங்கே நெல் விளைச்சல் குன்றிப் போய் விட்டது. குன்றிப்போய்விட்ட காரணத்தினால் விலைவாசி இவ்வளவு ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடை செய்வதற்கு கேரளத்திற்குப் போவதை நிரந்தரமாக தடை செய்யவேண்டும். எங்களுக்குத் தேவையான அரிசியை எங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

திருநெல்வேலியில் ரூ. 2½-க்கு படி அரிசி கிடைக்கிறது. அங்கிருந்து 50 மைல் தொலை தூரமுள்ள எங்கள் பகுதியில் ரூ. 4 விற்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியான எங்கள் பகுதிக்கு அரிசி போகாத நிலை இருக்கிறது. அந்த

நிலையை மாற்றி அங்கு காவல்கிணறு செக்போஸ்ட் அகற்ற நடவடிக்கை எடுத்தால் ஓரளவுக்கு அரிசி விலை குறையலாம். இல்லை என்று சொன்னால், எப்படியாவது தீவிர திட்டங்களை அமைத்து கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் எங்கும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அவைகளின் மூலம் அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

படி அரிசி ரூ. 5, 6 என்ற நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கார்டு கொடுக்கின்ற முறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். கட்டாயமாக ரேஷன் அமுலில் இருக்கிற பகுதிகளில் கார்டு கொடுக்கிறார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் அந்தக் கார்டுகள் போய்ச் சேரவில்லை. சென்னை நகரத்தில் கார்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. சென்னையில் ஹோம்கார்டு மூலம் கார்டுகள் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கருத்தை நான் கூற எண்ணுகிறேன். பள்ளி ஆசிரியர்களை வைத்தாவது அல்லது பொது நலச் சேவை செய்வதற்கு முன்வருகிற நல்லவர்களை வைத்தாவது வீடு வீடாகச் சென்று கார்டுகளை வழங்க வேண்டும். வீடு வீடாகச் சென்று ஆசிரியர்களை வைத்து ஜனத் தொகை புள்ளி விவர கணக்கை எடுக்கிறோம். ஒரு வாரக் காலத்திற்குள் சென்ஸஸ் எடுத்து விடுகிறார்கள். அதைப் போலவே அதிகாரிகள் வீடுவீடாகச் சென்று கார்டுகளை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

எல்லோருக்கும் கார்டு கொடுக்க வேண்டும். நிலம் உடைமையாளர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும்—எல்லோருக்கும் கார்டு கொடுக்க வேண்டும். கார்டுகளைக் கொடுத்துவிட்டு. நெல் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் அரிசி வாங்கும் உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கிய கார்டில் ரத்து செய்துவிட வேண்டும். இப்போது 25 சென்ட் நிலம் இருந்தால் கார்டு வழங்குவதில்லை. அந்த 25 சென்ட் நிலத்தில் எவ்வளவு நெல் விளைந்துவிடும்? 10, 15 பேர் உள்ள ஒரு குடும்பத்திற்கு அது எத்தனை நாளைக்கு வரும்? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? அதிகப்பட்சம் சில நாட்களுக்கு வரும். அதற்கு மேல் வராது. வேண்டுமானால் 25 சென்ட் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு அந்த ஒரிரு வாரங்களுக்கு அவர்களுக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட கார்டுகள் வழங்க

ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் கேட்க மாட்டோம் என்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவில்லை என்ன கூறினாலும் கேட்க மாட்டோம் என்றிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967 தேர்தல் காலத்தில் நடந்திருக்கிற ஒரு நிலைமை நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது 50,000 டன் அரிசியை கையில் ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மெங்காக அதை விநியோகம் செய்யாமல், அரிசி இல்லை, அரிசி இல்லை என்று சொல்லி, அரிசி கிடைக்காமல் மக்களை வாட விட்டார்கள். அதனால்தான் அன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மக்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை. அந்த நேரத்தில் 5 ரூபாய், 7 ரூபாய், என்று அரிசியின் விலை இருந்தது. அதற்கு அதிகாரிகள்தான் காரணம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அரிசி ஒழுங்காகக் கிடைக்காததால்தான் மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதும் அதிகாரிகள் அரிசி கிடைக்காமல் செய்தால் எங்களுக்கு ஓட்டுப் போடமாட்டார்கள் மக்கள். அப்படியானால் அது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதுதானே!

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போட்டதால் நீங்கள் பட்டினி கிடந்து சாகுங்கள் என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்காவும் இருக்கலாம் அல்லவா? இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம்.

இந்த உணவு விநியோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அரசாங்க அதிகாரிகள் கூட ஊழல் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அது உண்மை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அது உண்மையா இல்லையா என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையில் பெரியமேடு என்ற இடத்தில் 'வெல்கம் லாட்ஜ்' இருக்கிறது. அதில் கிட்டத்தட்ட 3 மாத காலமாக ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தங்கியிருக்கிறார். அவர் உணவுப்பொருட்கள் விநியோகத்தைக் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர். அவருக்கு பல ஸ்டோர்களிலிருந்தும் உணவுப் பொருட்கள் போய் சேருகின்றன. அதற்கு ஏஜெண்டுகள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ரகசியமான விஷயங்களை ரகசியமாக எங்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் அது குறித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளைப் பிடிக்கலாம். ரகசியமாகச் சொல்லாமல் சட்ட சபையில் பகிரங்கமாகச் சொல்லலாமா? ரகசியமாக எங்களிடம் தெரிவித்து, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அதைப்பற்றி பகிரங்கமாக இந்த மன்றத்தில் சொல்லலாம். இங்கே பேசுகின்ற தகவல் தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்த பின்னால் எப்படி அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? தவறு செய்திருந்தாலும் திருத்திக்கொள்வார்களே. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இதுபோன்ற ரகசியங்களை முதலில் ரகசியமாக எங்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் சபையில் சொன்னால் நல்லது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊர் மக்கள் ஏற்கெனவே இதுபற்றி புகார் எழுதியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்சினையை ஏனோ தானோ என்று நினைக்காமல், எல்லா மக்களுக்கும் உணவு கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் கேரளத்தோடு இருந்த சமயத்தில் 'தமிழன், தமிழன்' என்று புறக்கணிக்கப்பட்டோம். தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த பின்னால் விமோசனம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இங்கே 'மலையாளி, மலையாளி' என்று எங்களைச் சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) மலையாளிகளோடு இருக்க விரும்பாமல்தான் போராடி, தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கிறோம். அப்போது தமிழகத்தில் இருந்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர மறுத்த பின்னாலும், நாங்கள் தாய் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று போராடி, வந்தவர்கள்.

ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அங்கே மீண்டும் ஒரு போராட்டத்தை உருவாக்க வழிவகைச் செய்யாதீர்கள், போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** தலைவரவர்களே, இந்த உணவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சில வற்றைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

'பசி வந்திட பத்தும் பறந்துபோகும்' என்பது நம்முடைய நாட்டு பழமொழி. இன்றைக்கு பத்து மட்டுமல்ல; பலரும் பறந்து போகின்ற நிலையை இந்திய உப கண்டத்திலே பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்போது, பொதுவாக ஒரு 'ஜோன்' வைத்துக்கொண்டால் பலமுறையில் பயனடையலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திர மாநிலத்திலே ஓடுகின்ற கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளின் தண்ணீரைப் பெற்று, நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் கங்கை பாய்கின்ற நாட்டிலும், யமுனை, கோமுகி, சரஸ்வதி போன்ற வற்றாத ஜீவ நதிகள் பாய்கின்ற நாட்டிலும் எந்த அளவுக்கு மக்கள் பசிப்பிணியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நீர் வளம் மட்டும் இருந்தால் போதாது; நில வளம் இருந்தால் மட்டும் போதாது; திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுகின்ற முயற்சி வளமும் நமக்கு இருந்திட வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் எந்த வளம் இருந்தாலும் நம் நாட்டுக்கு போதிய அளவுக்கு உணவைக் கொடுக்க முடியாது. பசியை அகற்ற முடியாது என்பதைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சென்ற வாரம் தான் விவசாயத் துறையிலே மிகப்பெரிய மாற்றத்தை, மிகப் பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்திய ஜெர்மனிய நாட்டு விவசாயத் துறை நிபுணர் ஒருவர் இந்திய நாட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவருடைய பெயர் பெனர்லோக் என்பது. இந்திய நாட்டுக்கு வந்து ஒரு அபாய அறிவிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். தென்புலத்திற்கு அவர் வரவில்லை. ஆனால் பஞ்சாப்

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். எ. லத்தீப்]

மாநிலத்திலும் உத்தரப்பிரதேசத்திலும் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு இறுதியாக டெல்லிக்கு வந்து, ஒரு அபாய அறிவிப்பை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் 1972 வரையில், 1972 இறுதியிலே இருந்த உணவு தானியத்தின் ஸ்டாக் சுமார் 9.5 மில்லியன் டன். ஆனால் இன்றைக்கு 1974-ல் பௌர்லோக் சொல்கிறார், ஸ்டாக் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு உணவுப்பொருள் இல்லை ; இந்த நாட்டில் உணவுப்பொருள் ஸ்டாக் நில்—ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்கிறார்.

அதுமட்டுமல்ல. ஐக்கிய நாடுகள் சபையினுடைய உணவு வேளாண்மைத் துறையின் சார்பில் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த டாக்டர் பயோர்மா 'நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் உண்மையின் அடிப்படையில் அமையவில்லையாதலால் இந்த நாட்டின் மிக முக்கியப் பிரச்சனையாகிய உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியாது ; உண்மையின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டால்தான் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும் ; இப்படியே போய்கொண்டிருந்தால் எதிர்காலத்திலே ஒரு பயங்கர சூழ்நிலையை சந்திக்க வேண்டிவரும்' என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலிருந்து வருகை தந்த இன்னொரு நிபுணர் டாக்டர் மாத்தூர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஆந்திர மாநிலத்தில் அகிரிகல்சர் சர்வே நடத்தினார்கள். அவர் சொல்கிறார், 'இந்த நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், இந்த நாட்டிலே உண்மையான சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும் இல்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளோம் என்று நம்மை நாமே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற கிராமப்புரங் களிலே உழைப்பையே ஜீவாதாரத் தொழிலாகக் கொண்டிருக் கின்ற மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றம் பெற்றிட வேண்டும் ; அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்துதரவேண்டும் ; இன்றைக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியில் அதிக அக்கரை காட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, எந்தெந்த வகையிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று

பேசுகிறோமே தவிர அவைகளுக்கு எந்த வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டினால் நடைமுறைக்கு சாத்தியமாகும் என்ற நடைமுறை இல்லை என்று டாக்டர் மாத்தூர் சொல்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

டாக்டர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இராஜஸ்தான் மாநிலத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்கிறார்கள். உலகுக்கே ஒரு பெரும் சோதனை ஏற்பட இருக்கிறது, இரண்டு மாதங்களில் இந்தியா ஒரு பெரும் நெருக்கடியைச் சந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கும் என்கிறார். அந்த வகையில் நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள உணவு நெருக்கடியைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமானால் பர்டிலைசர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அதிகம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும், அப்போதுதான் மிகக் கஷ்டப்பட்டு பெற்ற சுதந்திரத்தை இந்தியா காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்கிறார்.

இன்றைக்கு பீகார் மாநிலத்தைப் பார்க்கிறோம். உத்திரப் பிரதேசத்தைப் பார்க்கிறோம். குஜராத் மாநிலத்தில் உள்ள நிலை என்ன என்பது எல்லாம் நமக்கு எச்சரிக்கையாக அமைகின்றன. அவற்றை எல்லாம் பார்த்து, நம்முடைய மாநிலம் பாதிக்க படவில்லை என்று நம்மை நாமே தேற்றிக்கொள்வதில் ஆறுதல் அடையாமல், அந்த நிலைமை நாளைக்கு இங்கும் ஏற்பட்டுவிடா திருக்க நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் அமைத்தாகவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஒரு உண்மையை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். நிச்சயமாக விவாசாயத் துறையில்—உணவு உற்பத்தியில் மிகப் பெரிய சாதனையை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆயினும் மக்கள் படுகிற இன்னல்களுக்குக் காரணம் என்ன?

ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குகிறோம். இரண்டுமூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் ரேஷன் கார்டுகளை வழங்கும் நிலையில் சென்னை நகரிலே நின்ற க்யூக்களை நாம் அறிவோம். இந்த நீண்ட வரிசையை தமிழ்நாடு ஒருகாலத்தில் கண்டது. அதன் விளைவாக என்ன முடிவு ஏற்பட்டது என்பதை நாமே பல மேடைகளில் பேசியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வீட்டுக்கே கார்டு வரும் என்கிற முடிவை அரசு எடுத்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற சிக்கல்கள் எல்லாம் உற்பத்தித் துறையில் இல்லை. உற்பத்தியில் மாபெரும் சாதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் பங்கீட்டு முறைதான் சரியாக அமையவில்லை. நம் நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளிகள், உழவர்கள், தொழிலாளர்கள் தம்முடைய இரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வருமானத்தை நடுவில் இருக்கிற நச்சுப்பாம்புகள், பலவிதமான வியாபாரம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற கள்ளச்சந்தை வியாபாரிகள், தேசத் துரோகிகள் தங்கள் கையிலே முடக்கி, நாட்டை அவல நிலைக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. பாய்ச்சுகிற தண்ணீர் வாய்க்கால்வழியே ஓடுகிறது. பயிருக்கு நீர் கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. கிணற்றில் இருந்து நாம் தான் நீர் இறைக்கிறோமே, வாய்க்கால் வழியேதான் ஓடுகிறதே, பயிருக்கு நீர் போய்ச் சேர்ந்திருக்கத்தான் வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. வாய்க்கால்களின் நடுவிலே, ஆங்காங்கே உள்ள சந்து பொந்துகள் அடைக்கப்படாத வரை பயிருக்கு நீர் எட்டாது. அப்படி இன்றைக்கு இருக்கிற விநியோக முறைகளில் உள்ள சந்து பொந்துகள் அடைக்கப்படாதவரை, கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள் மீது கடுமையான, உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதவரை மக்களுக்குப் பயன் இல்லை என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சில விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே எவ்வளவு கள்ளக் கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறோம், கன்னியாகுமரியிலே எத்தனை கள்ளக்கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறோம் என்கிற புள்ளி விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலே 2,500 பேர்களைப் பிடித்திருப்பதாகச் சொன்னார், எத்தனை பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? Reasonable orportunity, legal aspects என்பதை எல்லாம் தூக்கிப் போடுங்கள். கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை, கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து சிறையில் அடையுங்கள், சுடுங்கள், வீதியில் வைத்து கசையடி கொடுங்கள்; சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும்; இவர்களை அடிக்காவிட்டால் நாம் எதைச் செய்தும் மக்களுக்குப் பயன் இல்லை.

இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தைப்பற்றி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறோம். கம்பம் பகுதி எவ்வளவு வளமான பகுதி. பெரியாறு, சுருளியாறு ஓடுகிற கம்பம் பகுதியில் இன்றைக்கு படி அரிசி 4 ரூபாய் விற்கிறது. தந்திக்குமேல் தந்தி வருகின்றன. நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். செய்ததோடு மட்டுமல்ல. மற்ற மாநிலங்களுக்கு சுமார் 34 ஆயிரம் டன் அளவுக்கு கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறோம்.

மத்திய அரசு ஒரு லட்சத்து பதினோராயிரம் டன் உணவு தானியம் தரவேண்டுமென்று நமக்குக் கட்டளையிடுகிறது. ஆனால் நமக்கு 34 ஆயிரம் டன் கோதுமை வழங்கி வந்தார்களே, அதில் இன்றைக்கு 9 ஆயிரம் டன்தான் அவர்கள் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தையும் அமைச்சர் சொன்னார்கள். "கோதுமை தானே, கோதுமை சாப்பிடுகிறவர்கள் இங்கே குறைவு" என்று இதை உதாசீனப்படுத்த முடியாது. எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் பேக்கரிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறபோது இதுதான் கொடுக்க முடியும் என்கிறது மத்திய அரசு. ஆனால் அவர்களுக்கு என்றால் இந்த அளவு கொடுத்தாகவேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறது. இதுதான் ஜனநாயகம், இதுதான் அரசியல் சட்டமா ? இங்கே அரைவயிற்றுக்குக்கூடக் கிடைக்காது பட்டினி கிடந்தாலும் பரவாயில்லை, எங்களுக்குக் கொடுங்கள் நாங்கள் உல்லாசமான முறையில் வாழ்க்கை நடத்த என்றால் இதை நமது அரசு வன்மையாக எதிர்த்து, நமது ஆட்சேபணைக் குரலை உயர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய வடஆற்காடு மாவட்டம் ஆந்திரப் பகுதியோடு ஒட்டியது. நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். ஒரு நாளைக்கு என்னுடைய தொகுதியில் இருந்து மட்டும் 10 லாரி அரிசி ஆந்திராவுக்கு கடத்தப்படுகிறது. உரம் கடத்தப்படுகிறது. சர்க்கரை கடத்தப்படுகிறது. துரைமுருகன் தொகுதியில் இருந்து கடத்தப்படுகிறது. துரைசாமி தொகுதியில் இருந்து கடத்தப் படுகிறது. இதுவரை நான் அதுபற்றி பல புகார்கள் கொடுத்தும் அந்தப் பகுதியில் ஒருவர் கூட கைதுசெய்யப்பட்டதாக இந்த அறிக்கையில் இல்லாதது எனக்கு பெரிய ஆச்சரியத்தையும்,

1974 மார்ச் 22] *[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]*

வேதனையையும் அளிக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டம் உபரி மாவட்டம்; அங்கிருந்து தினந்தோறும் இப்படி அரிசி கடத்தப்படு மானல் என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வடாற்காடு மாவட்டத் தில் இருந்து அரிசி கடத்தப்படுவது குறித்து, மாண்புமிகு உறுப் பினர் புகார் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். புகார் மாவட்ட அளவில் செய்யப்பட்டதா? அல்லது அமைச்சரிடத்தில் தரப் பட்டதா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் பலமுறை சொன்னேன். மாவட்ட ஆட்சி தலைவரிடத்தில் சொன்னேன். டி. எஸ். ஓ. விடத்தில் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தேன். உணவுத் துறை அமைச்சரிடத்திலும் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தேன் அவர் உடனடியாக என்னைத் தட்டிக்கொடுத்து, உற்சாகப்படுத்தி, நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார். ஸ்பெஷல் ஸ்க்வாட் அனுப்பி யிருப்பதாகச் சொன்னார். அவர்கள் வந்து எம். எல். ஏ. வீட்டில் இல்லாதபோது, அவர் இருக்கிறாரா என்பதாக, தாம் வந்ததற்கான ஆஜரைக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆனால் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் மீது நட வடிக்கை எடுக்காத அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள்.

(திரு. கே. ஏ. வகாப் தலைமை)

இன்றைக்கு இங்கே இருப்பவர்கள், இந்த ஆட்சியைப்பற்றி பேசினார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்த ஆட்சியினுடைய மாட்சி இன்றைக்குத் தெரியாது. அதைக் காலம்தான் பதில் சொல்லும். நிழலின் அருமை வெய்யிலில் இருக்கும்போதுதான் தெரியும். நிழலிலேயே இருக்கும்வரையில் நமக்கு நிழலினுடைய அருமை தெரியாது. நிழலிலிருந்து வெய்யிலுக்குச் சென்றால்தான் நிழலி னுடைய அருமை தெரியும்.

நான் குற்றங்குறைகளைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், மந்திரிகளிடம் சொல்கின்ற நேரத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை அவர்களே சென்று காவல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. அப்படிச் சொல்வது முட்டாள்தனமாகத்தான் இருக்கும். அந்த மாதிரியான நிலைமை இருப்பது, **—you overhaul the entire Department.** அந்த டிபார்ட்மெண்டில் மிகப் பெரிய குறை இருக்கிறது. டிஸ்டிரி பியூஷனிலே மிகப் பெரிய தவறுகள் இருக்கின்றன. வாணியம்பாடி

யிலே பூங்குளம் கிராமத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். அங்கு ஷுகர் பர்மிட் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள், சமூகவிரோதிகள், மூட்டை மூட்டையாக வாங்கிக்கொண்டு, அதிக விலைக்கு வியாபாரம் செய்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கோவாப்பரேடிவ் பேசிஸ்ஸிலே. ஓரளவு தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், அது முழுமையான திருப்தி அளிக்கவில்லை. எந்த தனிப்பட்ட நபருக்கும் எந்த கோட்டாவும் கொடுக்க தேவையில்லை. அரசாங்கமே செய்வதாக இருந்தால் செய்யட்டும், இல்லா விட்டால் கோவாபரேடிவ் செய்யட்டும்.

THIRU MANALI S. KANDASAMY : How many minutes you have fixed for the hon. Member?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எ. வகாப்) : தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் 7, 8 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி அவர்களுக்கு பேசவேண்டுமென்ற ஆர்வம். அவர் பெரியவர், அவருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். . .

THIRU MANALI S. KANDASAMY : I do not want to interrupt. But you have to keep up time.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சபாநாயகர் அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் ரொம்பக் கோபமாகச் சொல்வது மாதிரி தெரிகிறது அவர் பெரியவர். அவருக்குக் கோபம் வந்தால்—எனக்கும் கோபம் வரும்—பெரியவர் அவர்கள் சபாநாயகர்போல் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் வேண்டிக்கொள்வது எல்லாம், இந்த டிஸ்டிரிபியூஷன் சிஸ்டத்தை மாற்றுங்கள். உண்மையாக, நேர்மையாகச் சொல்கிறோம், இந்த ஆட்சி செய்திருக்கிற நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் ஆற்றுகின்ற சேவைகளை உணர்ந்து சொல்கிறேன். அவர்கள் ஆற்றுகின்ற சேவைகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கின்ற வகையிலே, கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் இருப்பார்களானால். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இதைச்சொன்னேன்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அரிசிக்காக இன்றைக்கு ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல திட்டங்களை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், என்ன செய்கிறார்கள்? அரசுக்குச் சாதகம் இல்லாமல், பாதகமாக மற்றவர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே தயவுசெய்து நான் கேட்டுக்கொள்வது, இப்பொழுது என்ன சொல்கிறார்கள், பழைய கார்டுக்குப் பதில் புதிய கார்டு கிடைக்க வில்லையென்றால், பழைய கார்டு அடிப்படையிலேயே கொடுப்போம் இல்லாவிட்டால் எலக்டரல் ரோல் அடிப்படையிலே கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

வாணியம்பாடி சட்டசபை உறுப்பினர் லத்தீப்புக்கு இன்னும் கார்டு கிடைக்கவில்லை. என்னுடைய தாயார், கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், நீ போய் கேட்கக் கூடாதா என்று என்னைக் கேட்டார்கள். நான் நம்முடைய பிரச்சனையை முதலாவதாகச் சொல்லக் கூடாது. வாணியம்பாடி தொகுதி மக்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்த பிறகு நம்முடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்போம், நம்முடைய காரியங்களைப் பிறகு செய்வோம் என்று கூறி, விட்டுவிட்டேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த கதி என்றால், சாதாரண உறுப்பினருக்கு என்ன கதி ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

*** திரு. சோ. அழகர்சாமி:** தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், எப்படியாவது, திறமையாக நிர்வகிக்கவேண்டுமென்று கடுமையாக முயற்சி செய்தார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். மொத்தத்திலே, நம்முடைய பிரதானமான, வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருளாகிய அரிசி சம்பந்தப்பட்ட முறையிலே, இன்றைக்கு சந்தையிலே ரூ. 3.60-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. மிக மட்டமான அரிசிகூட ரூ. 2-60-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால், கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய விலை ரூ. 70 ஒரு குவிண்டாலுக்கு.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். ரூ. 70-க்குக் கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய அரிசி ரூ. 1.10-க்குத்தான்

இருக்கவேண்டும். மற்ற செலவுகள் எல்லாம் சேர்த்தால் கூட ஒரு படி ரூ. 1.60, 1.70-க்குக் கிடைக்க வேண்டும், என்று. ஆனால், இப்பொழுது மட்டமான அரிசி கூட ரூ. 2.60-க்குத்தான் கிடைக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களிலே ரூபாய் 4-க்குத்தான் கிடைக்கிறது.

சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்ட், அரிசி, கோதுமை, சீனி போன்ற பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதிலே சரியான நடைமுறையைக் கடைபிடிக்கவில்லையென்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்குப் பல நேரங்களிலே சர்க்காரிடமிருந்து சிறு சேமிப்பு வசூலோ, அல்லது சைக்கிள் ரிக்ஷா நிதி வசூலோ, அல்லது கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கு நிதி வசூலோ மற்ற வசூலோ ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சீனி வியாபாரிகளிடம் நீ ரூ. 400 கொடுக்க வேண்டும், உனக்கு 4 மூட்டை சீனி அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்படியே தவறுகள் நடக்கின்றன. இதற்கு, ஆதாரம் இருக்கிறதா, என்றால், ரசீது ஒன்றும் கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் கொடுத்த 4 மூட்டைகளை, மூட்டைக்கு ரூ. 150 அதிகமாக வைத்து, ரூ. 400-க்கு விற்கிறார்கள். இதனால், மக்களுக்கு நியாயமான விலைக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால், இல்லை கடைசியிலே, கிலோ ஒன்று ரூ. 4-க்குக் கடைக்கு விற்கிறார்கள். சில்லறை வியாபாரிகள் டீ கடைகளுக்குக் கொடுத்து, நாம் அதிக விலைக்கு டீ வாங்கி சாப்பிடுகிற நிலைதான், இருக்கிறது. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்ட் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதிலே தவறு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, பொருள்களை விநியோகம் செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது, கூட்டுறவு சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்ற கடைகள் 4,753, தனியாரால் நடத்தப்படுபவை 4,987. கிட்டத்தட்ட 5,000 தனியார் வியாபாரிகள் தமிழ் நாட்டில் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகம் செய்யக் கூடிய தனியார் வியாபாரிகள் இன்னமும் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: புட் கார்ப்பரேஷன் கடைகள் 100, கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753.

1974 மார்ச் 22]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: புட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக, 102 கடைகள்; கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753; தனியார் அமைப்பில் இயங்குபவை 4,987. ஆகவே, இன்னமும், கிட்டத் தட்ட 5,000 தனியார்கள் இருககிறார்கள். மக்களுக்கு நியாயமான முறையிலே, அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்கள் இல்லை.

மதிப்பிற்குரிய லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், எப்படி எல்லாம் கடத்தல் நடைபெறுகிறது என்று. வெளியிலே இப்படி எல்லாம் ஏற்பாடு செய்து, விற்பனை செய்கிறார்கள். சீனி, வெளியிலே ரூ. 4க்கு விற்கப்படுகிறது, அதற்காகக் கொண்டு போகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு நியாயமான முறையிலே என்னுடைய ஆலோசனை என்ன என்றால், கோதுமைப் பண்டங்கள் கூட, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்றார்கள். ஆனால், கடைக்குக் கோதுமை பண்டங்கள் எப்படி போகிறது?

சேமியா பாக்டரி வைக்க வேண்டுமென்று யாராவது கேட்டால், உடனே லைசென்ஸ் கொடுத்து விடுகிறோம். நியாயமாக, ரொட்டிக் கடை வைத்திருக்கிறவருக்குக் கிடைக்காமல், பொய்யாகக் கேட்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. கிராமத்திற்கு பூராவும் வேண்டிய ஆள்களுக்கு எல்லாம் சீனி லைசென்ஸ் கொடுத்து, 10 மூட்டை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், 2 மூட்டைகூட மக்களுக்கு கொடுப்பது கிடையாது. மாதாமாதம் ஆயிரம் ரூபாய் கெஸடட் ஆபீசருக்குச் சம்பளம் வருகிற மாதிரிதான் அவர் களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. சிவில் சப்ளைஸ் ஆபீஸர்கள் ரூ. 1 இலட்சம், 2 இலட்சம் எப்படியோ சம்பாதித்து விடுகி றார்கள். மூட்டைக்குக் கொஞ்சம் என்று ஆளுக்குப் பாதி பங்கு போட்டுவிடுகிறார்கள்.

இம்மாதிரி முன்பு ஒரு நிலை இருந்தது. 1946-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், பிரகாசம் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந் தார்கள். அப்பொழுது இதைவிடக் கடுமையான, கஷ்ட நிலை இருந்தது. மண்ணெண்ணெய், சீனி, அரிசி போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது கிராமக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, தாலுகா கமிட்டிகள் அமைக்கப்

பட்டு, ஜில்லாக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டன. இப்பொழுது மக்களுடைய பிரிதிநிதிகளை வைக்க சிரமங்கள் இருக்கும் என்றால், சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களைப் போட்டு விடலாம். கிராமங்களிலே கமிட்டி, தாலூகாவிலே கமிட்டி, பிர்காவிலே கமிட்டி போட்டு, நியாயமான விலையிலே பொருள்களை விநியோகம் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இன்று நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கொள்முதல் செய்கிறோம். 1¼ லட்சம் கொள்முதல் செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறுவையை 87 ஆயிரம் டன்தான் லெவி மூலமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். ரைஸ்மில்காரர்களிடமிருந்தும், வியாபாரி களிடமிருந்தும் வாங்குவதற்குப் பதிலாக நேரடியாக விவசாயி களிடத்திலிருந்து நீங்கள் வாங்கவேண்டும். விவசாயிகள் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மறுக்கவில்லை.

இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிற விலை சரியான விலை யைக்கூட அவர்கள் பெறுவதில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

தஞ்சாவூரிலே குறுவை சாகுபடியின்போது ஒரு மூட்டை 35 ரூபாய்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் சர்க்காருடைய விலை 40 ரூபாய். 25 சதவீதத்தை 40 ரூபாய்க்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதி 75 சதவீதத்தை 80 ரூபாய்க்கு வெளியே கொண்டுவந்து விற்கி றார்கள். இந்த மாதிரியில்லாமல் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருட்களை நியாயமான விலையில் கிடைக்கக்கூடிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துப்போம் என்று, உணவுப் பிரச்னை சரியாக இல்லையென்றால் மக்களுக்கு ஆத்திரம் வருவது சகஜம்தான். ஆகவே கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களிடத்திலும் கொள்ளை லாபக்காரர்களிடத் திலும் இதை விடுவதைவிட விவசாயிகளிடமிருந்தே அரசு நேரடி யாக வாங்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இதற்காக ஒரு ஏஜெண்டை நியமித்து ரைஸ்மில்காரரை நியமித்து அவர்கள் 25 சதவீதத்தை சரியான விலைக்கு விற்று மீதியை ஒன்றிற்கு இரண்டு விலை வைத்து விற்று கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அந்த மீதி

தான் இப்பொழுது ரூ. 3.60 காசுக்கு விற்கக்கூடிய அரிசியாக இருக்கிறது.

நெல் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக விளைந்தது என்று சொன்னார்கள். 59 லட்சம் என்று சொன்னார்கள், 1¼ லட்சம் கொள்முதல் என்பது மிகக் குறைச்சல், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், கூட்டுறவு முறையிலே—நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவிலே அக்கறையோடு இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு கடை என்று ஏற்படுத்தி கார்டுகள் மக்களுக்கு வழங்கி அவர்களுக்கு அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சீனி, கோதுமைப் பண்டங்கள் இப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையை ஏற்படுத்த வேண்டும். கேட்டபொழுது கிடைக்கவேண்டும்.

ஒரு வாரத்திற்குள் கடைசி நாளன்றைக்குப் போய்க் கேட்டாலும் கூட கொடுப்பது அரை கிலோவாக இருந்தாலும் அது நிச்சயமாக இல்லையென்று சொல்லாத முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பார்த்தால் 1 மைல் நீளத்திற்கு க்யூ நிற்கிறார்கள், நான் சொல்கிற படி நீங்கள் செய்தால் கியூ நிற்காது, மக்கள் நல்ல முறையிலே உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுச் செல்வார்கள், நமக்குக் கிடைக்க கூடிய பங்கை, நல்ல முறையிலே விநியோகம் செய்யவேண்டும் (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. எல். கணேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற முகத்தான் அதனை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன்.

இங்கே பலரும் பேசினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பல ஆக்கப் பூர்வமான விமரிசனத்தைச் செய்தார்கள், சில பேர்கள் விமரிசிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே விமரிசித்தார்கள். உண்மையிலேயே தமிழ் நாட்டினுடைய இன்றைய நிலைமையை இதற்கு முன்னர் 1967-ஆம் ஆண்டிலே தமிழகத்திலே இருந்த நிலைமையையும் உணவுத் துறையையும் அறிந்தவர்கள் எப்பவும் பாராட்டத்தான் செய்வார்கள்.

1967-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் அரிசி கிடைக்கவில்லை, தமிழ் நாடு ஒரு பற்றுக்குறை மாநிலம், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்காமல் அவர்கள் எல்லாம் நீண்டு வளர்ந்த வரிசைகளிலே நின்றார்கள், தமிழர்களின் குடல் காய்கிறது, கூழுக்குவழி சொல்லுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்திலே அன்றைய முதலமைச்ச ராக இருந்த பக்தவத்சலனார் அவர்கள் பாலும் பழமும் சாப்பி டுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அப்போ திருந்த ஒரு மத்திய அமைச்சர் எலிக்கறியைச் சாப்பிடுங்கள் என்று யோசனை சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த அவையிலே அமைச்சர் அவர்கள்கூட பன்றிக்கறி சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பன்றிக் கறியைக் கேவல மாக அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். நலிந்து இருக்கின்றவர் களுக்கு அது ஒரு சத்துணவு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியா விட்டால் ஏதாவது விருந்து வைக்கின்றபொழுது அவர்கள் அதை உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எலிக்கறி சாப்பிடச் சொன்னதாக சொல்லும் அந்த அமைச்சர்கூட எலிக்கறியில் சத்து இருக்கிறது என்று தான் சொன்னார்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சோறுபோட யோக்கியதை இல்லாத நேரத்திலே எலிக்கறியைச் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். உணவு கிடைத்த நேரத்திலே சத்துணவிற்காக ஏழை மக்கள் நலிவை ஈடுகட்டிக்கொள்வதற்காக சீமைப்பன்றிக் கறியைச் சாப்பிட்டால் அது நல்ல சத்துணவாக அமையும் என்று விஞ்ஞான அடிப்படையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு மாவட்ட கலெக்டர் கூட விருந்திலே கலந்துகொண்டு சீமைப்பன்றி இறைச்சி யைச் சாப்பிடுவதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்தப் பரந்த நோக்கம் அம்மையார் அவர்களுக்கும் வரவேண்டும்.

திரு. எல். கணேசன்: மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். குடிக்கக் கூழ் கிடைக்கவில்லை. உண்ண உணவு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் எலிக்கறியைச் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கும் இன்றைக்கும் உண்ண

1974 மார்ச் 22] [திரு. எல். கணேசன்]

உணவும் கொடுத்துவிட்டு சத்துணவிற்காக அதையும் சாப்பிடலாம் என்று சொல்வதற்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை அம்மையார் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பற்றுக்குறை மாநிலத்தை உபரி மாநிலமாக மாற்றி அண்டை மாநிலங்களுக்கும் உணவை வழங்கி வருகின்ற தமிழ்நாடு அரசு மண்டினிஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்று சொல்வதற்கொப்ப தமிழக அரசு நன்றிக்குரியது. அண்டையிலே இருக்கின்ற மைசூர் மாநிலத் திற்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும் இன்னும் பல மாநிலங்களுக்கும் உணவு அளித்ததற்காக இந்த அரசை அவர்கள் பாராட்டியிருக்க வேண்டும்.

இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய பட்டுக்கோட்டை உறுப்பினர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். இவ்வளவு இடையூறுகளுக்கிடையிலே உணவுச் சிக்கல் வருகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு கடத்தப் படுகிறது என்பதுதான். கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை, பதுக்கல் காரர்களை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்தோம், தண்டனை கொடுத் தோம் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆனால் 'டு லீகலைஸ் ஸ்மக்ளிங்' என்று சொல்லத்தக்க வகை யிலே அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப்படி குற்றவாளியாக இருக்கிறவர்களுக்கு நாம் தண்டனைக் கொடுக் கிறோம், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆனால் இனிமேல் அது குற்றம் இல்லை. நீ தாராளமாக எடுத்துச் செல்லலாம் என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலேதான் அவர்கள் இன்றைக்குத் தென் மண்டலம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்தால் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக தமிழகம் பயங்கரமான பஞ்ச நிலைமையைச் சந்திக்க வேண்டிவரும் என்று நாம் சொல்கிறோம்.

மற்ற மற்ற காரியங்களையெல்லாம் கண்டிக்கிறவர்கள், அங் கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும் சிறு தவறுகளையெல்லாம் பெரிதாகப் பேசுகிறவர்கள், தனிப்பட்டவர்களுடைய புகார்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறவர்கள் இது மிகப் பெரிய கொள்கைப் பிரச்னை, நாலரைக்கோடி தமிழ்மக்களின் வாழ்வைப் பொறுத்த பிரச்னை, இதில் அவர்கள் ஏன் நழுவி விடவேண்டும்,

வழுவிடவேண்டும்? இந்தப் பிரச்னையிலே ஒரு உறுதியான கருத்தைச் சொல்வதற்காக அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தைப் பயன் படுத்தாமல் வேறு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்போகிறார்கள் இதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

நான் அன்றைக்கும் சொன்னேன், அதைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்லிவிடவிரும்புகிறேன். தமிழர்களுடைய நலன்கள் பாதிக் கப்படுகின்ற நேரத்திலே தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு துரோகம் செய் கிற செயலை யாரும் அருள்கூர்ந்து செய்யவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பெருமைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது என்றாலும்கூட எதிர்காலம் ஒளிமயமானதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மைசூர் மாநிலத்திலே காவிரியின் குறுக்கே அணைக்கட்டு கட்டுகிறார்களே அவர்கள் தேச ஒருமைப்பாட்டினை நம்புகிறவர்கள், மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டுமென்று வாதாடுகிறவர்கள் கட்டுகிறார்கள். ஆனால்

(பிற்பகல் 12.30)

அப்படிக் கட்டுவதால் ஏற்படுகின்ற விளைவு, ஆபத்து என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சைத் தரணியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்வார்கள், "தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதும் சோழ மண்டலமே" என்று. இனிமேல் அது வரண்டுவிடப் போகிறது. ஆனால் இதை உறுதியான நெஞ்சத்தோடு எடுத்துக்கூறிய நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர் களுக்குத் தமிழர்களின் சார்பில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியொரு அபாயம் வருமானால் நிச்சயமாக அதை எதிர்க்க வேண்டும், உறுதியோடு எதிர்க்க வேண்டும், இதில் கட்சி என்று இல்லை. தமிழர்கள் ஒட்டுமொத்த உணர்வோடு இந்த 'சவுத் ஸோன்' முறையை, தென் மண்டல முறையை எதிர்க்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே எதிர்காலத்தில் உணவுத்துறைக்கு ஒரு அபாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். இது இந்த ஆண்டேகூட தொடங்கியது. தொடர்ந்து அந்த அபாயம் வரப்போகிறது. மிகப் பெரிய ஆபத்து தமிழ கத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 22] [திரு. எல். கணேசன்]

தமிழகத்தில் இப்பொழுது இலை, தழை போன்ற உரங்களை விவசாயிகள் எருவாகப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வதில்லை.

நாம் பசுமைப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்த முடிவதற்கான காரணங்களில் ஒன்று, இந்த 'பெர்டிலைசர்', 'கெமிகல் பெர்டிலைசர்', என்று சொல்லப்படும் இந்த இரசாயன உரங்களாகும். அது இப்போது கிடைக்குமா என்பது ஐயத்திற்குரியதாக உள்ளது. அதற்கு ஆயிரம் காரணங்களைச் சொல்வார்கள். அந்த உரங்களை வாங்கியளிக்கின்ற பொறுப்பிலே உள்ள மத்திய சர்க்கார்—நான் நம்புகிறேன்—நம்மை வஞ்சித்தோ அல்லது தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்தோ தமிழகத்தில் உணவுப் பற்றுக்குறையை செயற்கை முறையிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்கிறதோ என்று நம்பும் அளவில் நம்முடைய உணவு உற்பத்தியை வெகுவாகப் பாதிக்கும் அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வேன், தமிழகத்திற்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உரப்பற்றுக்குறை, 'கெமிகல் பெர்டிலைசர்ஸ் ஷார்ட்டேஜ்' வந்துவிடக்கூடாது. அப்படி வந்தால் அது மிகப்பெரிய ஆபத்தை, மிகப் பெரிய அபாயத்தை உருவாக்கிவிடும். அதனால் உணவுத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் எல்லாவகைகளிலும் பின் தங்கி விடுவோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழக அரசு இந்தத் துறையில் பல அரிய சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். உணவுக்காக மிகப்பெரிய கிளர்ச்சி நடக்கிறது, துப்பாக்கிச்சூடு நடக்கிறது, இராணுவம் வரவழைக்கப்படுகிறது. கடைகள் சூறையாடப்படுகின்றன, சட்டமன்றம் கலைக்கப்படுகிறது, ஜனாதிபதி ஆட்சி பிரகடனப் படுத்தப்படுகிறது, இத்தனைக்கும் பிறகு தொடர்ந்து நடக்கிறது, பல்வேறு மாநிலங்கள் அப்படி நடக்கிறது. ஆனால் இங்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லை. அது வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு சங்கடமான சூழ்நிலையிலும் உணவுப் பற்றுக்குறை என்ற நிலைமையிலிருந்து தமிழகத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது என்பதற்காக நம் அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த மானியத்தை வரவேற்று, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, in support of the cut motions given already. I want to speak a few words on this Demand. In the first place, as has been stated in the Policy Note, some Governments have failed because they are not in a position to supply food stuffs to the people, examples are Gujarat, and other places. Afterwards only, the Government of India realised that there was defect in the distribution system and the control system. They came forward to de-control the coarse grains in the pepining. Really, it is a welcome feature to the entire nation.

At the same time, they are not able to realise the defects and troubles involved in control over the people. I want to quote Gandhiji regarding control. He said · 'People should stand on their own legs and not be spoon-fed by the Government. Otherwise, democracy will be a mockery and Swaraj a delution.' Therefore this food control will only increase the dominance of the Government over the people.

At the same time, I am very happy that this Government has taken up wholesale trade. I appreciate our Government. At the same time, there is no use of simply de-controlling coarse grains only. It is an one-sided policy. It is partial.

If Government is interested in de-control, they should do the same thing for wheat also. Why should they have control on wheat, paddy, etc.? If they are really interested in the people, they must de-control the entire foodstuffs. This de-control of coarse grain only is no good, as this will create difficulties to our people. We are producing these in a large measure and we are in a position to send to outside also.

The policy of the Swatantra Party is to have de-control on all foodstuffs. We disapprove of this one-sided policy.

The Policy Note says that sugar will be supplied through co-operative societies; so also kerosene and other essential commodities. I am sorry to state that sugar, kerosene, etc., are not supplied to the villagers. The other day also when I was speaking I said that for getting one bottle of kerosene a villager has to walk about 6 or 7 miles. I only want to know whether it is possible for the Hon. Minister to give a suitable reply for this. Some arrangement should be made for supplying essential articles to the villagers.

It is all right in the Cities and towns. But in villages, it is difficult. What is the machinery the Government have for supplying these things to the villagers? When there is no machinery, why should the Government take this on their hands? They have to entrust this even to the Presidents of Panchayats, because they are responsible people in the villages and essential commodities like sugar, kerosene, etc., can be supplied through them to the villagers and they will also be happy.

It is clearly stated that supplies would be made through co-operative societies. I strongly oppose this. They have failed. So many members have also spoken about it. There is no use of co-operative societies.

For example, I can quote one instance. In a society they did not have the receipt book; because of that they did not issue the fertiliser for 18 or 20 days. Can crops wait for this? If the Supervisor goes on leave, there is no issue. There are so many difficulties.

So, I request that these co-operative societies should not be encouraged. If the Government are not in a position to serve the people, they should not at least trouble the people. I strongly object to this distribution through co-operatives. There should be some other arrangement for supply and essential articles should reach the people.

Coming to the other points, I would like to say a word. Any Nation or State cannot rely only on rice and coarse grains. We should not depend only on food-stuffs like Rice, Wheat and coarse grains. In addition to that, we must have egg, milk meat and vegetables.

As our hon. Friend pointed out, in highly developed countries, they are not depending only on millets and other grains. They can be substituted by means of having good poultry, piggery, animal husbandry and so on. We can substitute the deficiency in food-stuffs by means of these things. In addition to the foodstuffs, we must see that these things are produced more in our State. If this is done, there will be reduction in the consumption of foodstuffs.

Now a man will be consuming 15 or 16 ounces of rice or other grains and if they are substituted by egg, milk, meat and vegetables, it will come to 10 or 12 ounces and food intake will also be reduced. There is good scope for growing good vegetables and also for improving poultry and piggery in our State. I am sorry to point out that the Hon. Minister for Food is not having those portfolios. All these things should be taken into consideration by the Government and it should see that the production is increased in due course so that the people need not worry about food shortage.

Coming to the local points, I would like to say that I have already given two or three cut motions. I have given the cut motion No. 618 to discuss about the issue of ration cards in the belt areas of the State especially at Hosur and Denkanikota. I have given this cut motion only because the people there are suffering a lot especially in belt areas. In the non-belt areas, it is all right because the food grains dealers can get any number of bags and distribute them. In belt areas, the people have to get the permission from the Collector to get the foodgrains. Actually in Hosur, all the merchants are suffering because they have not been issued licences though they have applied.

I have given cut motion No. 620 to discuss about the delay in issue of foodgrain licences for the supply of millet and rice to all the merchants who have applied for the same in Hosur and Denkanikota taluks. A number of merchants have applied for licences but none of them in the villages has been issued with a licence. No licence has been issued to the merchants in Hosur and Denkanikota taluks. I have explained this to the District Collector and requested him to distribute the foodstuffs through giving licence to merchants. The quantity allotted for the taluks may be given to the merchants and they may be asked to distribute them. The licences may be given to those who have already applied for them.

In the belt areas, one cannot have one or two bags of rice. If anyone keeps with him one or two bags of rice, the Inspector will go and take away the bags. Actually the merchants are harassed there. Therefore, I request the Government to issue licences to all those who have applied and allot the quantity provided for the taluks, which would enable them to distribute the grains equally. If this is done, the people and the merchants would be happy. Now people are suffering a lot.

(The Hon. Speaker sounded the gong)

I shall finish it in 2 minutes.

I have already explained to the Hon. Minister for Food in person about the difficulties of tht people in the belt areas. The checkposts have been located 5 miles prior to the State border. People there are also suffering a lot because of the checkposts.

If the licences are given to the merchants, there will be better control and people will also be benefited.

At present, the people in Hosur which is in a belt area are very unhappy due to this food policy of this Government. If they are to be happy, I request the Government to issue ration cards and distribute the allotted quantity through the merchants to whom the licences are given. Every village Panchayat must have a retail point. I request the Hon. Minister for Food to consider this also and see that the people in the belt areas are happy.

Thank you, Sir.

* **திரு. மணலி சி. கந்தசாமி:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில் இந்த நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கக் கூடிய துறை இந்தத் துறை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பாட்னாவில் நடக்கக்கூடிய சம்பவங்களை, குஜராத்தில் நடக்கக் கூடிய சம்பவங்களைப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில் நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு இது முக்கியத்துவம் பெற்ற துறையாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு மன்னை அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக ஜாக்கிரதையாக சொல்லப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையாக இருக்கும் விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்தத்

துறையைச் சரிப்படுத்தும் நடவடிக்கையை எடுத்து அதன் காரணமாக பட்ஜெட் முடிந்து வரக்கூடிய சில மாதங்களில் தங்களுடைய வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய புதிய ஆரம்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஜனங்கள் உணரவேண்டும்.

இந்த ஜனநாயகத்தில் அரசியலுக்கு எதையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதிலே கொஞ்சம் அதிகப்படியாகப் பேசுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் சிறுவிஷயங்களாவது இருக்காதா என்று பார்த்து திருத்தும் வகையில் சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும்.

அப்படி சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்றால், சிவில் சப்ளைஸ் இலாகாவில் திறமையானவர்கள், நாணயமானவர்களைப் போட்டு இலாகா திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு யார் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சி கிடையாது. தெரியவும் தெரியாது.

பொதுவாக, நாட்டு மக்கள் மத்தியில் இந்த இலாகா பற்றி நல்ல விதமான கருத்து இல்லை. வியாபாரிகள் சில கிளர்ச்சிகளைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள் என்பதும் உண்மைதான். சர்க்கார் துறை வியாபாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்படிக் கிளப்பி விடுபவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

பொன்னி விளைந்து ஆரம்பத்தில் 52 ரூபாய் விற்றது அறுத்துப் போடுகிற காலத்தில் 40 ரூபாய்க்கு வந்து விடுகிறது. நெல் விலையில் மிகப் பெரிய தாரதம்மியம் ஆரம்பத்திற்கும் சில மாதங்களுக்குப் பிறகும் ஏற்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இடைத்தரகர்கள் தட்டிக் கொண்டு போவதைத் தடுப்பது சர்க்காரின் திறமையைப் பொறுத்திருக்கிறது. அதை எந்த அளவுக்குத் தடுக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது, உற்பத்தியாளருக்கு நல்லது ; சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர்.

உளுந்து விளைய ஆரம்பித்து விட்டது. உளுந்து விலை படு பாதாளத்திற்குப் போய்விடும். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு இரண்டு மடங்கு விலை ஏறிவிடும். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் சூறையாடப்படாமல், ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

இலாகாவில் இருக்கும் பொறுப்புள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலையில் இருக்கிறோம் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய துறையில் இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்.

கோதுமையை எடுத்துக் கொண்டால் நான் ஒரு டயபிடிக் பேஷன்ட், நானே அதிக விலை கொடுத்துத்தான் வாங்குகிறேன்.

சைல்டு புட் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. வியாபாரிகள் நாணயம் தவறிவிட்டார்கள். அதனால்தான் இந்த நிலை. வியாபாரிகள் பலவிதமான கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். டபுனை வரி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய கடமையைச் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலேயே 19 ஸோன்கள் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய விலை எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கும்படி ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் என்ன தயக்கம்? எங்கே தவறு இருக்கிறது? தகுதியுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லையா? திறமையானவர்கள் இல்லையா? தஞ்சையில் உள்ள விலை கன்னியா குமரியிலும் இருந்தால் என்ன? அப்படி இருக்கும் அமைப்பு வந்தால்தான் நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பொருள்.

ரஷ்யாவைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ரஷ்யாவில் தாஷ்கண்டில் என்ன விலையோ, அதே விலைதான் மாஸ்கோவிலும் இருக்கும். அங்கு எங்கு போனாலும் ஒரே விலை. அந்த அளவுக்குச் சமுதாயம் முன்னேறி இருக்கிறது. அந்தப் பாதையில் நாம் முன்னேறுகிறோமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அத்தகைய விதத்தில் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா ஒழுங்காகச் செயல்பட வேண்டும்.

பல விஷயங்களைக் கூறுகிறார்கள். ரேஷன் கார்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றோ, தான் சிபாரிசு செய்தவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றோ கூட எம்.எல்.ஏ. க்கள் கூறுகிறார்கள். இன்று இருக்கும் சூழ்நிலை மாற வேண்டுமென்றால், அது இந்த இலாகா எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயலாற்றுகிறதோ அதைப் பொறுத்திருக்கிறது.

போன சர்க்காரே கவிழ்ந்தது சிவில் சப்ளைஸ் காரியதரிசியால் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையோ, பொய்யோ எனக்குத் தெரியாது. இதிலே ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகச் செயல்பட வேண்டு மென்று மிக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று பலபேர்கள் பேசும்போது தான் யோக்கியம் மாதிரி நினைத்துப் பேசுகிறார்கள். என்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அரசியலிலே ஒரு சுயேச்சை 41 வோட்டுகள் வாங்கி ஜெயிக்கிறார். அவர் எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர். பல கதைகளைக் கேட்கும் போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர் அறிக்கை விடுகிறார். தி.மு.க. வின் மதி நுட்பம் எனக்கு உதவி செய்தது என்று சொல்கி றார், எனக்குப் புரியவில்லை. சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தைப் பற்றிப்பேசுகிறேன். மற்றவர்கள் சொல்வதால் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: போகும் போக்கிலே பிடித்திழுக்காமல் விட்டு விட்டதை மதிநுட்பம் என்று அவர்கள் பொருள்கொள்வார்களானால் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அறிக்கையைப் பார்த்தேன். சந்தேகம் வந்தது, கேட்டேன். வோட்டு போடாதவர்களுக்கு நன்றி சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் நன்றி சொல்லும்போது அதை மட்டும் விட்டு விட்டார். சாரிடி பிகின்ஸ் அட் ஹோம் என்று சொல்வார்கள்.

இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி நாம் ஒரு புனித உணர்ச்சியோடு செயல்பட ஆரம்பித்தால் பெரும் குறைகளை எல்லாம் நீக்க முடியும்.

ஒரு அமைச்சர் சொன்னார், புகார்களைச் சொன்னால் ஒழுங் காகச் சொல்லுங்கள் என்று. இப்போது நாம் 94 லட்சம் கார்ட்ஸ் வழங்கியிருக்கிறோம். இதிலும் பல ஊழல்கள் இருந் திருக்கலாம். தெரியாது. 94 லட்சம் பேர்களுக்கு கார்ட்கள் கொடுப்பது என்பது ஒரு பெரிய வேலை. வீட்டுக்கு கொண்டு வந்து கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைச் செய்யும் அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக் கிறார்கள். இதில் கூட ப்ராட் நடக்கிறது. சர்க்கரையை வாங்கிக் கொண்டு அங்கேயே விற்றுவிடுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஆகவே சமுதாயத்தில் இன்று முன்னோடியாக இருக்கக்கூடிய அரசியல் வாதிகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இவர்கள் எல்லாம் ஒரு உதாரணமாக இருக்கக்கூடிய முறையில் செயல் பட்டால் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்க முடியும். கொள்முதல் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் 52 ரூபாய்க்கு விற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள், நான் ரூ. 42 க்கு விற்றேன். இதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : ரூ 42க்கு விற்றிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு மேலே விற்கமுடிவதில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 42 தான் சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலை. குறுவையில் 91,000 டன் லெவி போடாமல் வாங்கியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளமுடியுமே தவிர, ஏறுகிறபோது அதிக லாபம் கிடைக்கவில்லையே என்று சொல்லக்கூடாது. நஷ்டப்படாத அளவிற்கு விவசாயிகளைக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் ரூ. 42 என்று கிடைக்கட்டும். அல்லது ரூ. 40 என்று எல்லோருக்கும் கொடுத்தால்கூட எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. சர்க்கார் நிர்ணயித்த ரூ. 42க்கு மேல் ஏன் கொள்முதல் செய்தான்? பக்கத்தில் இன்னொருவன் கூடுதல் ரூ. 10 பெறும்போது எனக்கு வயிறு எரியத்தானே செய்யும். சட்டப்படி உள்ளதை நான் வாங்கியே தீருவேன்.

உளுந்துக்கு என்ன விலை? யார் அதை கொள்முதல் செய்யப் போகிறார்கள்? உளுந்தை ஏன் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது? தனியாரிடம் விட்டு விட்டால் கொஞ்சநாட்களில் படி மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய்க்கு விற்கப்போகிறார்கள். உளுந்தை நியாயமான முறையில் கொள்முதல் செய்யுங்கள்.

சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா இருக்கிறது, புட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவும் இருக்கிறது. மன்னையிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது ஒருவர் வந்தார். பதம், ஈரம் பார்க்க ஒரு ஆள் இருக்கிறான். 40,000, 50,000 ரூபாய் அவன் சம்பாதித்துவிடுகிறான். எவ்வளவு ஈரம் இருக்கிறது என்று கணக்கு பார்க்கிற அதிகாரி

ஒரு சீசனுக்கு ரூ. 40,000 சம்பாதித்துவிடுகிறார். அந்த ஆளுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது என்று சொன்னார். நாட்டில் உணவு நெருக்கடி, பல உற்பாதங்கள், பல நெருக்கடிகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் உற்பாதங்கள் ஏற்படவேண்டாம். குஜராத்தில் நடந்ததுமாதிரி, பரோடாவில் நடந்தது மாதிரி, பாட்னாவில் இன்று நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் மாதிரி இங்கு வராமல் தடுப்பதற்கு இந்த இலாகாவிற்கு பொறுப்பிருக்கிறது.

அதிகப்படியான அளவில் கொள்முதல் செய்தால் இதைத் தடுக்கமுடியும். நேர்மையான முறையில் விநியோகம் செய்வதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். எனவே இந்த இலாகாவை விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

அதோடு இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியான மானியத்தை ஒதுக்கி இந்த இலாகா நல்லமுறையில் செயல்படும் விதத்தில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. எம். ஆர். கண்ணன்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய எண்ணங்களைக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

நாம் எல்லோரும் இங்கு தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் தாங்கள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதுபோலவே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதில்லை. அவர்கள் எல்லாம் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்களைப் போல் பேசுகிறார்கள்.

இருபது ஆண்டுகளாக ஒரு கட்சி மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் ஆட்சி செய்து வந்தது. நாட்டுக்காக எவ்வளவோ தியாகங்கள் செய்த பல பெரியோர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள் ஆட்சியில். அந்த ஆட்சியின் கடைசியில் மக்கள் வறுமையால் வாடினார்கள். அந்தக் காலத்தில் மக்கள் அரிசி கிடைக்காது திண்டாடினார்கள். அப்போது அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம்.

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முக்கியமானதொன்று உணவு, உணவு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் மற்ற எந்த அடிப்படைத் தேவைகள் மக்களுக்குக் கிடைத்தாலும் பலன்

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இல்லை. ஆகவே உணவுத் துறை என்பது மிக முக்கியமான தாகும். அந்தமுறையில் மக்களுக்கு உணவை நல்லமுறையில் அளிக்கவேண்டுமென்று பாடுபட்டு இந்த ஆட்சி விவசாயத் துறையில் கண்ணும்கருத்துமாக இருந்து பல திட்டங்களைத்தீட்டி பசுமைப் புரட்சியை எல்லாம் செய்து உணவுப் பற்றுக்குறையாக இருந்த நம் மாநிலத்தை தன்னிறைவு பெறச் செய்து இப்போது உபரி மாநிலமாக ஆக்கி இங்குள்ள அனைவருக்கும் நல்லமுறையில் உணவு வழங்கிவருகிறது.

ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள், உணவு அமைச்சர் திறமையற்றவர் என்று. இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன அவற்றை இப்படி இப்படியெல்லாம் போக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டி யிருந்தால் அவர்களின் திறமையை நாம் பாராட்டலாம். ஏதோ பேசவேண்டுமென்று பேசலாம்.

இவ்வளவு நாட்கள் இங்கிருந்தவர்கள் திடீரென்று அங்கு போய்விட்ட பிறகு உடனே பெரிய மேதாவிகள்போல் அறிவுரை சொல்கிறார்கள். அரிசியின் விலை உயர்வு என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி உயர்ந்தது? உபரி மாநிலம் என்று சொல்கிறோமே அப்படி யிருக்க அரிசியின் விலை உயரலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையின்பேரில் விலை உயருகிறது, ஆகவே அந்தக் கொள்கையைத் திருத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று ஒருவ ராவது சொல்லட்டும்.

விலை உயருகிறது என்று அனைவரும் சொல்கிறார்கள். நமக்கு காரணம் தெரிகிறது. இங்கு உரம் கிடைக்கவில்லை. உரம் மத்திய அரசிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிற விலை கொடுக்க வேண்டும். பவர் கிடைக்கவில்லை. அதற்காக எப்படி எப்படியோ பாடுபடுகிறோம். மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் வரிவிதிப்பின் மூலம் ஏறிவிடுகின்றன. ஆகவே அரிசியின் விலை ஓரளவு ஏறத்தான் செய்யும்.

இப்போது நம் மாநிலத்தில் என்னென்ன வகையான அரிசி வேண்டுமோ அவ்வளவு வகைகளும் கிடைக்கின்றன. குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சர்க்கார் பொறுப்பேற்று அவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் அவர்கள் நல்லமுறையில் வாழவேண்டுமென்று கார்ட்கள் வழங்கப்பட்டு

அரிசி குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அளவிற்கு மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிற இந்த அரசை எப்படிக் கண்டிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மற்ற பயிர் வகைகளை வேறு மாநிலங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்கிறோம். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கொள்முதல் செய்தால் அதை நல்லமுறையில் பராமரிக்கமுடிவதில்லை. அதனால் கொள்முதல் செய்து குறைந்தவிலையில் தனியார்களுக்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் பணம் விரயமாகிறது. இந்தக் கொள்கையில் இன்னின்ன தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துச்சொன்னால் திருத்திக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு இலாகாவும் அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருக்

(பிற்பகல் 1.00)

கின்றன. இங்கே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், உடனடியாக அவர்களை ஏன் டிஸ்மிஸ் செய்யவில்லை என்று கேட்டார்கள். உடனடியாக தண்டனை கொடுப்பதற்கு ஜனநாயக நாட்டில் எப்படி முடியும்? ஒரு தொழிலாளியை வேலையை விட்டு எடுக்கவேண்டுமானால்கூட ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும், பிறகு மற்ற மற்றவைகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து அவனுக்கு டிஸ்மிஸ் ஆர்டர் கொடுப்பதற்கு 5 வருடங்கள்கூட ஆகலாம். அந்தந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் மனிதாபிமான உயர் எண்ணத்தோடு நடக்கவேண்டும். சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நாம் வாங்குகிற சம்பளம் மக்களின் வரிப் பணம். நாம் செய்கிற தொண்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற உணர்வு வரவேண்டும்.

ஒவ்வொரு அமைச்சரும் அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பின்னாலே போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அமைச்சர்கள் உத்தரவு போடமுடியும். அதை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவில்லையென்றால், எந்த விதத்தில் அவர்கள் பொறுப்பு? சட்டதிட்டங்களை நாம் வகுத்து இருக்கிறோம். இந்த சட்டதிட்டங்களில் எது தவறு, எந்தக் கொள்கை தவறு என்று சுட்டிக் காண்பித்தால் நிச்சயமாக அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. நல்லமுறையில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படி சரியாகப் பணியாற்றாத அதிகாரிகள் இருந்தால், அவர்களை அரசின்

கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை மாற்றி அமைக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

இங்கே அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதற்கு சில விளக்கங்களை அதிகாரிகள் தருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அமைச்சர்களெல்லாம் நன்றி கூட தெரிவிக்கிறார்கள். அது கூட தேவையில்லை. 'தே ஆர் பெய்ட் பார் தேர் ஜாப்'. இதற்கு மேல் அமைச்சர்கள் எந்த முறையில் அவர்களிடம் கனிவோடு நடந்து கொள்ள முடியும். இந்த அரசின் கொள்கை இந்தத் திட்டத்தில் சரியில்லை என்று குறிப்பிட்டால், அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரேஷன் கார்டு வினியோகிப்பதில் தவறு நடந்திருப்பதாக உண்மையிலேயே எல்லோரும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இந்த அரசு எத்தனையோ ஆயிரம் கார்டுகளைத் தயாரிக்க வேண்டியிருக் கிறது. அவற்றை வினியோகிப்பது என்பது மிகவும் கடினமான காரியம் தான். ஒரு இடத்தில் 10,000 கார்டுகள் கொடுக்கவேண்டு மென்று சொன்னால் அதை மூன்று நாட்கள், நான்கு நாட்கள் என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். இன்று காலையில் கார்டு வினி யோகம் ஆரம்பம் ஆகிறது என்று சொன்னால், கியூவில் ஒரு 200-300 பேர் நிற்கத்தான் செய்வார்கள். இங்குள்ள சில பத்திரிகைக் காரர்களுக்கு இந்த ஆட்சியை எப்படியாவது ஒழித்து விட வேண்டுமென்று எண்ணம். உடனே அதைப் படம் பிடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். இது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாதா? 3,000 பேர்க்கு ஒரு நாளைக்கு கார்டு வினியோகம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் ஒரு 200, 300 பேர் கியூவில் நிற்கத்தான் செய்வார்கள். சினிமாவில் டிக்கெட் வாங்க கியூ நிற்பது இல்லையா

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மக்கள் கியூவில் நிற்கவேண்டு மென்று சொல்கிறீர்களா? கியூ நிற்கிறார்கள் என்று போட்டோ போட்டதால்தான் இன்றைக்கு சீரணிப்படை, ஹோம் கார்டு மூலம் மக்களுக்கு வீடு தேடி கார்டு வருகிறது. எட்டு மணி நேரம், 9 மணி நேரம் கார்டு வாங்குவதற்கு கியூவில் நிற்பது என்றால் எப்படி? போட்டதில் என்ன தவறு?

திரு. எம். ஆர் கண்ணன்: கியூவில் நின்று முறையாக வாங்கிச் செல்வார்கள் என்று தான் அரசு கருதுகிறது. முறைப்படி கொடுப்

பதில் தவறு இருந்தால் அந்தத் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி அதைத் தடுக்க வழி என்ன வென்று சொல்லுங்கள். இங்கே பல திறமை சாலிகள் இருக்கிறார்கள், இந்த சட்டமன்றத்திலே 7 ஆண்டுகால மாக இருக்கிறார்கள், இன்ன குறை இருக்கிறது, இன்ன குறையை இப்படி நீக்கலாம், என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இந்தச் சமுதாயம் எப்படி இருக்கிறதோ, அதேபோன்றுதான் அதிகாரிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் சொன்னது போல் சமுதாயம் திருந்தினால் ஒழிய இந்த நாட்டு மக்கள் முன்னேற முடியாது. நாம் மனிதர்களை ஒருவருக்கொருவர் ஓரளவிற்கு நம்புகிறோம். அதற்கு ஏற்ற வழியில் வழிவகை செய்கிறோம். ரூ. 10 கோடிக்கு வரி சீரமைப்பின் மூலம் போட்டால், ஆகா! வரிபோட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு ரூ. 200 கோடியாக இருந்த வருமானம் இப்போது 500 கோடி வருகிறது என்றால் யாருக்கு வரி போட்டு வசூல் செய்தோம் . . . (மணியடிக்கப் பட்டது).

* திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று, ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கி றேன்.

இந்தியா எங்கினும் பசி என்றால் பத்தும் பறந்திடும் என்ற நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உண்டி கொடுத்தோர், உயிர் கொடுத்தோரே" என்று சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. உண்டி, உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பது தமிழனின் பண்பாடு அல்ல. அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய கலைஞர் அரசு பிற மாநிலங்களுக்கும் உணவு கொடுத்துதவும் பாங்கினை நாம் காணுகிறபோது, நிச்சய மாக அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மத்திய அரசின் கொள்கை காரணமாக உரப் பற்றுக்குறை இருந்தாலும், உர விநியோகத்தில், சர்க்கரை விநியோகத்தில் நாம் 100 டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றால் 70 சதவிதம் மத்திய அரசே எடுத்துக்கொண்டு அதை குறைந்த விலையில் விற்பதற்கு

உரிமை இருந்தாலும், மத்திய அரசு தரும் அளவை 30 சதவிதத்தை வைத்துக்கொண்டு, நல்ல முறையில் விநியோகத்தைச் செய்து இந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் உணவுத் துறை தன்னிறைவு அடைந்து இருக்கிறது என்ருல், அதற்கு உள்ளபடியே இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இங்கே பல உறுப்பினர்கள்—என் போன்ற ஆதரவு கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட—அத்தனைபேரும் ஒரு குறைபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டினர்கள். விநியோக முறையில் தவறு இருக்கிறது என்ற விவரத்தைப் பல கோணங்களில் அத்தனை உறுப்பினர்களும் மொத்தக் கருத்தாகச் சொன்னர்கள். அதை நானும் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு கொள்கை அளவில் அதை நிறைவேற்றியிருந்தாலும், நடைமுறைக்கு வருகிற போது விநியோக முறையில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். அப்படிக் கோளாறு இருப்பதை எப்படி நிவர்த்திக்க முடியும் என்பதை மிகத் தீவிர மாகப் பரிசீலித்து, அதற்கு ஏற்பான காரியங்களை செய்வதற்கு, அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து கலைஞர் அரசு அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உணவுப் பிரச்சனை நாட்டின் முதுகெலும்புப் பிரச்சனை யாக இருப்பதால், அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டறிந்து, அந்தக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அதை முறைப்படிச் செய்தால் எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் கூட அதைப் பாராட்டத் தவற மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அந்த முயற்சிக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகத்தான், இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்கள் வழங்கலை கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அரசு செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று கருதுகி றேன். அதை இன்னும் விரிவு படுத்தி மாநிலம் முழுவதும் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல் படுத்த அரசு முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப்பிரச்சனை உயிர் பிரச்சனை என்ற காரணத்தால் பங்கீட்டு முறை, நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டு மென்றும், அந்த உணவுப் பொருள் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலும் அக்கரை கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன்.

ஆனால், அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளின் நிலையையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்கள்—அதாவது அவர்கள் வாங்கும் வேஷ்டி, துணி மணிகள், உரம் மற்றவைகளின் விலை—சென்ற ஆண்டில் இதே நாளில் எந்த விலையில் இருந்ததோ அதைவிட ஒரு மடங்கு, 1½ மடங்கு உயர்ந்து இருக்கிறபோது, அவன் உற்பத்தி செய்யும் நெல், பருப்பு, நவதானியங்கள் போன்ற மற்ற பொருள்களுக்கு விலையை நாம் இன்னமும் குறைத்துக்கொடுத்தால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டின் சமுதாயம் உயிர் வாழ்வதற்கு விவசாயிகள் தான் காரணம். அவர்கள் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைச் செய்தால்தான் இந்தச் சமுதாயம் வாழமுடியும். நாட்டில் இருக்கும் ஜனத்தொகையில் 80 சதவிகிதம் விவசாயிகள். பெரும்பாலும் ஏழைகள்தான். நடுத்தர விவசாயிகள் கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசின் சில புரட்சிகரமான திட்டத்தின் காரணமாக இந்த நாட்டில் பழைய மிட்டா மிராசுகள், ஜமீந்தார்கள் இல்லை. ஒருசிலர் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கலாம். எல்லோரும் ஏழை விவசாயிகள் தான், சாதாரண விவசாயிகள் தான். கடன் வாங்கித் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மாடுகளை ஜப்தி செய்யும் நிலையைக்கூட நாம் பார்க்கிறோம்.

இதற்குக் காரணம் என்ன? மான்சூன் ரெயின்ஸ் ஃபைல்யூர் என்று சொல்கிறார்கள். பருவ மழையின்மையின் கோளாறு காரணமாக, இன்னும் சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக இட்ட பயிர் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன் கிடைக்காமல் போய், கிடைத்த பொருளையும் எதிர்பார்த்த விலைக்கு விற்க முடியாமல் போய் விவசாயிகள் ஏமாற்றம் அடைந்து, அவர்களுக்குப் பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நமது அரசு பரிசீலனை செய்யக்கூடாதா என்பதை தங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்களை அறியாமல் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதை ஈடு செய்வதற்கு குறைந்த பிரீமியம் வாங்கிக்கொண்டு, லைஃப் இன்ஷூரன்ஸ்

உயிர் பாதுகாப்பு திட்டம் எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல இதற்கும் கொண்டு வந்தால் நல்லது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

Prices of agricultural produce must be fixed in proportion to the rise in prices of other commodities and then only the agriculturists can be saved.

என்ற கருத்தை ஆணித்தரமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மற்றப் பொருள்களின் விலைக்கு உகந்த முறையில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தான் அவர்களும் மற்ற சமுதாயத்திலுள்ள அமைப்பு, அங்கங்கள்போல் வாழ முடியும். அந்தப் பெருத்த சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தனிப்பட்ட சிரமங்களையும் முயற்சிகளையும் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் கள்ளக்கடத்தலைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று விரைவாக அதிகாரிகளோடு பிரயாணம் செய்யும்பொழுது கார் விபத்துக்குள்ளாகி, சில கஷ்டங்களுக்குள்ளானார்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னால். அந்த அளவுக்கு இந்த இலாகாவை திறமையாக வகித்து உண்மையாக மக்களுக்கு, மக்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபடுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சிகள் வெற்றி பெற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்களை அவர்கள் ஏற்று விரைவாக செயல்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி, அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களிலே ஆட்சி கவிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் காரோ செய்யப்படுகிறார், நிதி அமைச்சர் தாக்கப்படுகிறார், கவர்னர் உரை நடத்த முடிய

வில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏன் வந்தது என்று பார்த்தால் அங்கே எல்லாம் பசி இருக்கிறது. பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்ண உணவு கிடைக்கவில்லை. ஆக, உண்ண உணவு கிடைக்கா விட்டால், பஞ்சம் வந்தால், பசி ஏற்பட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை அகில இந்தியாவும் இன்றைக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக் கிறது. அதற்கு மாறாக தமிழ் நாட்டில் ஒரு நிம்மதியான ஆட்சி, நிலையான ஆட்சி நம்முடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களு டைய தலைமையில் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அதைக் கூட சிலரால் தாங்க முடியவில்லை. எப்படியாவது இந்த ஆட்சியில் பஞ்சம் ஏற்படாதா என்று நினைக்கிறார்கள். எப்படியாவது இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் இந்த அரசு கவிழாதா என்று நினைக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அரிசியை வேறு எங்கேயாவது கொண்டு போவதன் மூலம், உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போவதன் மூலம். ஒரே ஸோறுகை செய்வதன் மூலம் இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வரும், பசி வரும், அதனால் ஆட்சி கவிழும் என்று இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அகில இந்திய ரீதியிலே பேசுவதைப் பார்த்து வருகிறோம்.

ஆனால், இன்று இங்கே உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இந்த நாட்டில் பஞ்சம் இல்லை. இதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். உள்ளபடியே விலைவாசி ஏறியதற்கு யார் காரணம் என்பதை நாட்டிலுள்ள நிபுணர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசி னுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையும், வரி போடுகின்ற விதமும்தான் காரணம், அதனால்தான் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் கூட, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நோத்தில் தமிழ் நாட்டில் விலைவாசி குறைந்து இருக்கிறது. அகில இந்தியாவிலும் கடந்த ஒரு ஆண்டில் பார்த்தால் 22.4 சதவிகிதம் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 11.6 சத விகிதம்தான் அந்த விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. முக்கிய மான மற்ற உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நோத்தில் எந்த அளவுக்கு

விலைவாசி இருக்கிறது என்பதை நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், ஒன்றிரண்டை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அரிசியை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ்நாட்டில் இன்று ஒரு குவிண்டால் ரூ. 135-க்கு அரிசி கிடைக்கிறது.

கல்கத்தாவுக்குப் போனால் ஒரு குவிண்டால் ரூ. 350 முதல் 375 வரையில் அரிசி விலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் கம்பு போன்ற உணவுப்பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 90 முதல் 95 வரையில் கிடைக் கிறது. பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் ரூ. 150, 160 கொடுத்தால் கூட கிடைக்கவில்லை என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது.

சோளம் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 106-லிருந்து ரூ. 110 வரையில் கிடைக்கிறது. ஆனால், அகில இந்தியாவிலும் மற்ற மாநிலங்களில், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலத்தில் கூட ரூ. 210-லிருந்து ரூ. 270 வரையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது.

மக்காச் சோளம் போன்ற உணவு தானியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் ரூ. 105-க்கு கிடைக்கிறது. பம்பாய், இதர மாநிலங்களில் ரூ. 150-லிருந்து 160 வரையில் விலைவாசி உயர்ந் திருக்கிறது.

இப்படி விலைவாசிகள் உயர்கின்ற நேரத்தில் அதை எப்படி யாவது கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவைகளுக்கு நாம் போட்டிருக்கிற வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், அந்தப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் கிடைக்கவில்லை. நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பருப்பு, எண்ணெய் வகைகள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால் அண்டை மாநிலங்களை நாம் எதிர்பார்த்து இருக்க வேண்டிய காரணத்தினால் ஓரளவுக்கு விலைவாசி 15.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே ஒரு பக்கத்திலே நம்முடைய அரசுக்கு மத்திய அரசு நமக்குத் தேவையான உரத்தைக் கொடுக்கவில்லை, தேவையான பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கொடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலையில்கூட நம்முடைய அரசு போட்ட நல்ல திட்டங்களின் மூலமாகத்தான் தட்டுப்பாடு இன்றி உணவுப் பஞ்சம் வராமல், நமது தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த அளவில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பத்தொன்பது மண்டலங்களாகப் பிரித்திருப்பதைப் பற்றி பெரியவர் மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன், 19 மண்டலங்கள் என்பதை 4, 5 ஆகக் குறைத்து, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சென்னை, தென் ஆற்காடு போன்ற நான்கு மாவட்டங்களை ஒரு மண்டலமாக வைத்து, கோவை, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களை ஒரு மண்டலமாக வைத்து, இப்படிப் பிரித்தால் விலைவாசி ஒரு பக்கத்தில் குறைவதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. விலைவாசியைப் பற்றிக் கூட அல்ல.

இன்னும் பல இடங்களில் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போவதற்கு தடை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் பலத்த காவல் போட்டு இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற உணவு தானியங்களை வேறு எங்கேயும் கொண்டு போக முடியாதபடி எவ்வளவு தடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தடுங்கள். ஆனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய அரிசி சென்னைக்கு வருவதற்கு தடை இருக்கிறது.

குறிப்பாக, ஆற்காடு கிச்சலி அரிசியைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். சென்னையில் இருக்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். அங்கே உற்பத்தியாகின்ற அந்த ஃபைன் வெரைட்டியை அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக வாங்கிப் பயன்படுத்துவதில்லை. அந்த அரிசி இங்கே வருவதற்குத் தடை இருக்கக்கூடாது. இந்தத் தொழிலில் அங்கே 1.000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்தத் தொழிலை அங்கே நடத்தி வந்தார்கள்.

அறுவடை காலத்தில் ஏறத்தாழ 5,000 குடும்பங்கள் இதிலே ஈடு பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாத காலமாக அவர்கள் எந்த வேலையும் இல்லாமல் பட்டினியால், பசியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வண்டி இழுக்கின்ற தொழிலாளிகள் நெல்லை அரைத்து, அரிசியை பதப்படுத்தி, சென்னை மக்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் இதை மிகக் கருணையோடு கவனித்து ஃபைன் வெரைட்டியை—மோட்டா ரகத்தை அங்கு இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்—ஆற்காடு கிச்சிலி அரிசி என்று சொல்லப்படுகிற வகை அரிசியை ஆற்காட்டிலிருந்து சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு தனி அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மிகக் கருணையோடு மற்ற மாநிலங்கள் பசியால் வாடுகின்ற நேரத்தில் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

பார்வேர்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல எந்த அளவுக்கு நாம் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம், இந்தியா ஒரே நாடு என்பதை ஒத்துக்கொண்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை என்னைப் போன்றவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் நன்றாக உணர்கிறோம்.

மத்திய தொகுப்பு ஏற்பாட்டிற்கு இந்த மாநிலத்தின் பங்காக 1,11,435 டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னபொழுது அதையும் கொடுத்துவிட்டு, மகாராஷ்டிரம் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்ட நேரத்தில் 10,000 டன் அரிசி அனுப்பி வைத்தோம்.

குஜராத் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடிதம் எழுதியவுடன் 11,000 டன் அரிசியை வழங்கினோம்.

கேரளா கேட்ட நேரத்தில், பல முறை அரிசி கொடுத்திருந்தாலும், சிறப்பாக 9,000 டன் அரிசி கொடுத்து உதவினோம்.

மைசூர் மாநிலம் தனக்கு ஒன்றும் இல்லையா என்று கேட்டபொழுது 3,000 டன் அரிசி வழங்கினோம்.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 மார்ச் 22

மேற்கு வங்காளத்திற்கு 1,000 டன் அரிசி கொடுத்தோம்.

இப்படி கேட்கிற நேரத்திலெல்லாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம். நமக்குத் தேவையான பங்கை, நமக்குத் தேவையான கோதுமையை மற்ற மாநிலங்கள் நமக்குத் தந்து உதவியிருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1972-73-ல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கோதுமையின் அளவு 3,59,000 டன். 1973-74-ல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 1,47,000 டன். மாதாமாதம் நமக்குத் தேவைப்படுவது 34,000 டன் கோதுமை. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைப்பது 9,000 டன் கோதுமைதான்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கோதுமை சாப்பிடுங்கள், கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று கட்டாயப்படுத்தினர்கள்; கோதுமை சாப்பிட்டு இப்போது பழக்கப்படுத்திக்கொண்டார்கள் மக்கள். இப்போது கோதுமை கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. கோதுமை மட்டுமல்ல; அதன் உப பொருட்களும் கிடைக்கவில்லை; அதுபோல மைதா, ரவை, ஆட்டா போன்ற உணவுப் பொருட்களை சாப்பிடுகிறவர்களும் அவை கிடைக்காமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு 34,000 டன் கோதுமை கொடுத்து வந்ததை இப்போது 9,000 டன்னுகைக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதை 25,000 டன் என்ற அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடியாவது பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது சர்க்கரை. உள்ளபடியே தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒரு கோடி மக்களுக்கு கார்டுகள் வழங்கி, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத ஒரு சாதனையை நாம் செய்திருக்கிறோம். சர்க்கரை விநியோகத்தை சிறந்த முறையில் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏராளமான அளவுக்கு இங்கே சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது. உற்பத்தியாவதில் 70 சதவிகிதம் சர்க்கரையை மத்திய சர்க்கார் லெவி என்று எடுத்துக் கொள்கிறது. கிலோ ஒரு ரூபாய் 65 காசுக்கு எடுத்து விட்டு, மக்களுக்கு 2 ரூபாய் 15 காசுக்கு விற்கிறார்கள். ஒப்பன்

மார்க்கெட்டில் எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக் கொள்ளலாம். இது மத்திய அரசாங்கத்தின் தவறான ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையாகும்.

நம்முடைய நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஒரு டன்னுக்கு 90 ரூபாய் முதல் 110 ரூபாய்வரை கொடுக்கப்படுகிறது. சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். 1.65 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு வாங்கி, அமெரிக்க நாட்டுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கும் கீழாக விற்கிறார்கள். எப்படி இந்த நாடு முன்னேறும்? எப்படி இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் வளரும்? சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கின்ற இந்த நாட்டு மக்களுக்கு கிலோ 2.15 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள்; அதுவும் சரியாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை; மூன்று ரூபாய், 4 ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் அமெரிக்க நாட்டுக்காரர்களுக்கு கொண்டுபோய் ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இது எந்த முறையில் பொருத்தமாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே சர்க்கரை மார்க்கெட் எப்படி இருக்கிறது என்றால், மகாராஷ்டிராக்காரனும், உத்திரபிரதேசத்துக் காரனும் என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் நாங்கள் செய் வோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது. அவர்கள்தான் இந்திய அரசை ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் டில்லிக்குப் போகும்போது அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே ஒரு முறைக்கு பல முறை இதை வற்புறுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கருத்தை பல உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் கள்ளக்கடத்தல் இருக்கிறது; எங்கோ கொண்டு போகிறார்கள்; நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கள்ளக்கடத்தலைத் தடுப்பதில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் மீது வழக்குகளே போடவில்லையா என்றால் எந்த எந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்

பட்டிருக்கிறது, எத்தனை வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகக் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சமூகத்திலே விரோதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை சுட்டுத்தள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஜனநாயக நாட்டிலே சட்டம் இடம் தராது. இருக்கின்ற சட்டத்தை வைத்து எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அரிசிக் கடத்தல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 10,505 வழக்குகள் போட்டு, ஏராளமான உணவு தானியங்களை அரசு கைப்பற்றி இருக்கிறது. 31,026.23 குவிண்டால் அரிசியை கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றியிருக்கிறோம். 20,458.75 குவிண்டால் நெல்லைப் பறிமுதல் செய்திருக்கிறோம்.

மோட்டா ரக தானியங்கள் 8,295.83 குவிண்டால் கைப்பற்றியிருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி மண்ணெண்ணெய் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

உரம் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

சிமெண்ட் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

கைப்பற்றப்பட்ட பண்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு 62,25.542 ரூபாய்.

இப்படி வழக்குகள் தொடரப்பட்டு, உணவு தானியங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு, இவ்வளவும் செய்த பின்னால் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்து 126 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 20 பேர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருபத்தெட்டு வழக்குகள் விசாரணையில் இருக்கின்றன. புலன் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள் 73. மூன்று வழக்குகளை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, தண்டனை வழங்க வேண்டியவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கி, கடமையை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நேரத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்களுக்கும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டிலே இருந்து சோளம், கம்பு உணவு தானியங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் போக அனுமதித்து இருக்கிறோம். உடனடியாக இதைத் தடுக்க வேண்டும்.

ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவு வகைகளை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இந்த உணவு வகைகள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு போய்விட்டால், அவர்களும் அரிசி உணவு சாப்பிட விரும்புவார்கள். அவர்களும் அரிசி உணவு சாப்பிடத் தொடங்கிவிட்டால், அரிசிப் பஞ்சம் வரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வகை உணவு தானியங்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் என்ன காரணத்தினாலோ கடந்த 5, 6 நாட்களாக விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப் படுவது மின்சாரம். அங்கே 1,40,000 பம்புசெட்டுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை 5, 6 நாட்களாக ஓடவில்லை மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால். அதனால் உணவு தானிய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் மின்சாரம் வழங்க இரவு பகலாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறோம். உடனடியாக மின்சாரம் வழங்கினால்தான் உற்பத்தி பாதிப்பைத் தவிர்க்க முடியும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனில் 400 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த 400 பேர்களுடைய பணிகளும் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளை

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 மார்ச் 22

கருணையோடு கவனித்து இருக்கும்போது இந்த 400 பேர்களுடைய —கிளார்க், அசிஸ்டன்ட், சூப்பிரண்டென்டென்ட் போன்றவர் களுடைய பணிகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

4. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 27—3—1974-ம் நாளன்று விவாதத்திற்கும் வாக்கெடுப்பிற்கும் எடுததுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன 3—4—1974-ம் நாளன்றும், 3—4—1974-ம் நாளன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண்கள் 24—தொழில்கள், 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும், 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு, 13—நீதி நிர்வாகம், 14—சிறைச்சாலைகள் ஆகியவை 27—3—1974-ம் நாளன்று இரு வேளைகளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மேலும், 30—3—1974-ம் நாளன்று விவாதத்திற்கும் வாக்கெடுப் பிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 8—தேர்தல்கள், 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், 3—மாநில ஆயத் தீர்வை, 5—முத்திரைத் தாள்கள், நிர்வாகம், 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்— நிர்வாகம் ஆகியவை 1—4—1974-ம் நாளன்றும், 1—4—1974-ம் நாளன்று எடுத்துக்கொளளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 24—தொழில்கள், 26—கைத்தறியும் துணித் அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், 40—இயற்கையின் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, 41—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும், 42—பல்வகை, 45—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும், 46—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு, 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் ஆகியவை 27—3—1974-ம் நாளன்று இரு வேளைகளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப் அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—உணவுப்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,18,89,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டு, கோரியத் தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. எ. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 55-க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,38,93,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டு, கோரியத் தொகை வழங்கப்பட்டது.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

* 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் பத்தொன்பதாம் நாள் தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 மார்ச் 22] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனைகளை எதிர்பார்த்து, இறுதியாக என்னுடைய உரையை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, in connection with this Bill, I would like to offer a few remarks.

Sir, first of all, I would like to draw the attention of the Hon. Minister for Transport that Bills of this type which are very comprehensive in nature and persuasive in content should have been sent to a Select Committee. I purposely did not give notice of such an amendment for reference of this Bill to a Select Committee, because I thought that if we give an amendment of that nature on behalf of our Party, it might embarrass the Minister and create difficulties for the Government for political reasons.

So I thought that it would be best in the interests of all to leave it to the Hon. Minister to move an amendment for referring the Bill to a Select Committee.

For, it is a Bill with about 30 clauses and many clauses with far reaching consequences. Therefore, it is better that a Committee of this Assembly and of the Council sit together and offer their considered views. Only then, several of the smaller problems could be solved. Therefore I say that this Bill should be referred to a Select Committee.

If we look into clause 27, it is a Repeal Clause and it repeals two original old Acts, firstly the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act of 1931 and the Tamil Nadu Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act of 1952. By repealing these two Acts, a fresh legislation is brought. This is said to be a comprehensive Bill. Normally, if you take the history of Legislature, it will be seen that most of the Bills of this nature are referred to the Select Committee. After all, we want to pass it soon. That can be done in about 4 or 5 sittings of the Committee and before the 9th or 10th April, the Bill can come before the House. Now, the Chief Minister is here and almost all Ministers are here and the whole Cabinet is here. So, let

them take a decision. Let the Bill be referred to a Select Committee. Then there would not be much discussion in the House. It can be passed quickly.

Otherwise, it will look very odd that a Bill with so many clauses is passed without taking expert opinion on it. A number of persons should be given a chance to go through the clauses and consider their implications. This is brought before the House during the Budget, in the middle of Budget discussions. Just now, we have finished discussion on a Demand and immediately after that this Bill is brought here. A number of members could not participate in it for several reasons. Therefore I make an impassioned plea.

I thought of it half a dozen times whether to give notice of such an amendment. Then I left it because the Minister will feel embarrassed, for he cannot accept our amendment and it is not proper for political reasons. I wanted to make things easy for the Hon. Minister. It is not too late now. He can give an amendment, just as he has given notice of many amendments which have been received by us just one hour before.

Just like that if it is done, I should be very very happy. It will be in the interests of all, in the interest of healthy legislation and later on people would not criticise us if the Courts strike down the sections of this legislation. Whatever I say now may become true after some months. Probably the Chief Minister will say then when the Bill was passed Hande said this. I am only pleading so that people may not think that we as legislators have acted wrongly.

Another point is this, and that is with regard to clause 3—Levy of tax. Here, the sub-clause (2) says: 'The Government may by notification from time to time increase the rate of tax specified in Schedule'. The Government can at any time without passing through the Legislature increase the tax. Otherwise, this is very arbitrary and arbitrary powers are vested in the Government. If this Bill is passed and put on the Statute Book, then arbitrary powers will be given to the Rule Making Authority and officials by notification from time to time can

increase the rate of tax specified in the Schedule. That is why I would like this Bill to go before a Select Committee.

Then again there is clause 16. I would like to draw the attention of the Hon. Minister and the Members of the Treasury Benches to the provisions here. Here also very arbitrary powers are taken in the penal clause. This deals with penalty for failure to pay tax. It is said :

(Thiru K. A. Wahab in the Chair.)

'If the tax due in respect of any motor vehicle has not been paid within the period prescribed under section 8, the registered owner or the person having possession or control there shall

(a) pay, in addition to the tax, a penalty of such sum, not exceeding twice the amount of the quarterly tax payable, as may be prescribed, and different sums may be prescribed for different classes of motor vehicles and for different periods, etc.

In other words, wide powers, strong powers are delegated to the authorities, who are going to make subordinate legislation, and administer the penal clause. This is very, very arbitrary, very, very heavy and very, very damaging. This is one more reason why I would like the Hon. Minister to consider my plea to send this Bill to a Select Committee.

Then again another point which I would like the Hon. Minister to go through is at page 47.

In page 47 of the Bill it is stated—

மாலை 5–30

"Goods vehicles plying for hire or reward and used for the transport of goods—

	Rs.	P.
(a) Vehicles not exceeding 3,000 Kgs. in weight laden	250	00
(b) Vehicles exceeding 3,000 Kgs. but not exceeding 5,500 Kgs. in weight laden	525	00

What does it indicate? Heavy taxation is envisaged by this Government on transport vehicles on goods vehicles like lorries.

What would be the result of such a heavy taxation? Have the Government considered the disastrous effect this legislation will have. Prices of essential commodities will go up and lorries will not ply properly. Now most of the lorries are finding it difficult to cope up with the expenditure involved in their business. Most of the lorry-owners are now in the grip of money-lenders and many of them have become paupers. Many of them are on the street. They are not able to pay quarterly or monthly interest to the money-lenders. When such is the case, if we are going to throw heavy burden, what disastrous effect it will have on them. So, is it proper for the Government to completely demoralise and paralyse the entire lorry traffic in the State?

Sir, I know the Government want money through this tax with one particular motive. They want to avoid the corporate tax and get all the taxes for themselves. If the Government make some profit, then they would have to pay the corporate tax and a portion of it will go to the Central Government. To prevent the Central Government from getting that tax amount, the Government have come forward with this legislation.

Finally, I would like to say that by means of this Bill, we are going to increase the revenue of the State by about 20 to 25 crores of rupees. The Hon. Minister has under-estimated the revenue from this tax. Though this is a Money Bill we do not know the quantum of money that they would get

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, already the Hon. Chief Minister has announced in the Budget speech that by this measure we will get about Rs. 6 to 6½ crores.

DR. H. V. HANDE: I have estimated much higher. Next year you will know whether my estimate is correct or the Hon. Minister's estimate is correct.

Once again I say that this Bill will have disastrous and far-reaching consequences. I request the Hon. Chief Minister to consider whether it is not possible to refer the Bill to a Select

Committee. Though I have not given notice of an amendment on those lines, it is open to the Government to move such an amendment, namely, that the Bill be referred to a Select Committee.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் ரொம்ப அவசரமாகக் கொண்டு வருவதாகத் தான் எல்லோரும் உணர்கிறோம். இதை தயவு செய்து பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் எந்த அளவுக்கு இதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைக் குறைக்கலாம் என்பதை யோசித்துச் செய்யலாம்.

'யார் தலை எவ்வளவு தாங்கும்' என்பதை யோசித்துத்தான் போடுகிறோம். நாங்கள் 'தாங்கும் தலையில்தான் போடுகிறோம்' என்று சொல்லிக் கொண்டே—தாங்க முடியாதவர்கள் தலையில்—குனியக்குனியத்தான் போடுகிறீர்கள். தாங்கக் கூடிய பெரிய தலைகளை எல்லாம்—வழித்தடங்களை அரசுடைமையாக்குகிறோம் என்று சொல்லி—ஹ்யூஜ் அமௌண்ட் காம்பென்சேஷன் என்று கொடுத்து அவர்கள் தப்பிவிட்டார்கள். இன்றையதினம் சிறிய ஆபரேடர்கள், லாரி ஓனர்கள்தான் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஏற்கனவே மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற வரியினால்—எண்ணெ உயர்வு, டயர் உயர்வு இவற்றினால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மீது, நாங்களும் ஒரு பிடி மண் போடுகிறோம் என்பதாக—மேலும் அவர்களைச் சாகடிக்கிற நிலையில்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

இன்னும் தனியார்களிடம் 5 ஆயிரம் பஸ்கள் தானே இருக்கின்றன. அவற்றையும், லாரிகளையும் நாட்டுடைமையாக்கி விடுங்கள். அப்படியின்றி ராஷனலைஸ் பண்ணுகிறோம் என்பதாக பஸ்களில் சீட் டாக்சை உயர்த்திவிட்டீர்கள்—லாரிகளுக்கு டாக்சை உயர்த்திவிட்டீர்கள். இதனால் என்ன ஆகப் போகிறது? டாக்டர் ஹாண்டே சொன்னதுபோல, பொதுமக்கள்தான் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள். உணவுப் பண்டங்கள் விலை இன்னும் ஏறப்போகிறது.

முன்பாவது சென்னைக்கு பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் மூலம் விறகுகள் போட்டில் வந்து, ஹாம்டன் வாராவதியில் தோணித் துறையில் இறக்குவார்கள். இப்போது விறகுகள் எல்லாம் லாரிகளில்தான் வருகின்றன. விறகுக்கு வரியை எடுத்து விட்டோம் என்று சொன்னாலும் விறகு விலை இறங்கவில்லை, ஏறிக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன. இன்னும் கொத்தவால்சாவடி பக்கம் போனால் தெரியும். காய்கறிகள் எல்லாம் லாரிகளில்தான் வருகின்றன. இன்னும் உணவுப்பண்டங்கள் எல்லாம் லாரிகளில் தான வருகின்றன. ரெயில் குட்ஸ் மூலமாக அனுப்பினால் தாமத மாகிறது, பில்பரேஜ் ஆகிவிடுகிறது என்று லாரிகள் மூலமாகத் தான் கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றின் விலை எல்லாம் மேலும் ஏறிவிடப் போகின்றன.

இன்னும் இந்தச் சட்டத்தைப் பாருங்கள். டைம் டு டைம் இவர்கள் ஒரு நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக வரியை உயர்த்த அதிகாரம் இருக்கிறது.

'The Government may, by notification, from time to time, increase the rate of tax specified in the Schedule'

என்பதாக ஏதோ 2 ரூபாய் டாக்ஸ் போடுவது போல பெனல்டி மத்தியானம் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு—காலையில் இருந்து வேலை செய்து மூளையே வேலை செய்யவில்லை (திரு. என். கணபதி: காப்பி சாப்பிட்டீர்களா?) அதைக் கூட சூடாகக் கொடுக்கவில்லை. விளக்கெண்ணை மாதிரி எங்கள் தலையில் கட்டுகிறார்கள்—இப்படி இந்த நேரத்திலே இதைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன? பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் கழித்து வரக் கூடாதா? வரி போடுவதிலே இவ்வளவு பேராசையா? இவ்வளவ பணம் வாங்குவதில் இவ்வளவு பேராசை கூடாது. இந்த அளவுக்கு வரி ஆசை பிடித்து, அவசரமாகப் போடுவது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல.

இன்னும் பெனல்டி க்ளாசை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள.

'Penalty not exceeding twice the amount of the quarterly tax and a fine extending to Rs. 50'

என்பதாக—ஒரு சட்டம். அதையும் அவசரம் அவசரமாக—இரண்டு மடங்கு என்கிறார்கள. டாக்சே ஆயிரம், இரண்டாயிரம்

போடப்படுகிறது. இதிலே பெனல்டி டபிள் என்றால் அவன் கதி என்ன ஆகும்?

அண்டை மாநிலங்களில் கூட இந்த அளவுக்கு லாரிகளுக்கு டாக்ஸ் கிடையாது. இப்படி வரி போடுவதனாலே உங்கள் உள்ளக் கிடக்கையையே சந்தேகிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறீர்கள். இன்றையதினம் நீங்களே பெரிய பஸ் ஆப்பரேடர். ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பஸ்கள் உங்களிடம் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் என்று மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விடக் கூடாது என்று இந்த மாதிரியாக டாக்ஸ் போடுகிறீர்களோ என்னமோ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பெனல்டி கிளாஸைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அந்தத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே அது புதிதாக வரவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஏற்கனவே இருந்தால், அதை எடுங்களேன். ஏற்கனவே இருந்தால், அதை மீண்டும் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறதா? ஏற்கனவே இருந்தால், சொல்லாமல் இருக்கலாம். நான் ஏற்கனவே தப்பு பண்ணினேன், இப்பொழுதும் பண்ணுவேன் என்றால்? ஏற்கனவே நாங்கள் முழிக்கவில்லை, இப்பொழுது முழித்துக் கொள்கிறேன், வேண்டாமென்று சொல்கிறேன் . . .

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The point is that the amendment has once been approved by the Legislature. Therefore, that is not relevant for discussion now.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : One mistake does not justify the other mistake. What is wrong in saying it now ?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : I mean the present Legislature during its last session has voted on it, not any other Assembly before 1967.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Even then, you should have thought of it. Because you are in a big majority . . .

நீங்கள் என்ன சொல்வது, நாங்கள் என்ன கேட்பது என்று நடந்து கொள்கிறீர்கள். நாங்கள் 4 பேர், 2 பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறோம். நீங்கள் உங்களுடைய ரோட் ரோலர் மெஜாரிட்டியைக் கொண்டு . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நீங்கள் இப்பொழுது பேசுவதையெல்லாம், அப்பொழுதே பேசிவிட்டீர்கள் ஆகவே, வேறு எதையாவது பேசலாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னாலும் உங்களுடைய காதிலே விழவில்லை என்பதற்காகத்தான் அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: **You cannot go on repeating your mistake. There is a point of saturation for everything. People are not going to tolerate your taxation policies.**

அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால், அப்படியாவது ஏறுமா என்று பார்க்கிறோம். ஒரு டைம் இல்லாவிட்டால், ஒரு டைமிலாவது செவி சாய்க்குமா அரசு என்றுதான் சொல்கிறேன். எங்களை நீங்கள் ஸ்டாப் பண்ண முடியாது. என்றைக்கு எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படித்தான் நாங்கள் சொல்வோம். செய்வதோ, விடுவதோ உங்களுடையது. அதை, ஏன் சொல்கிறாய் என்று கேட்கக் கூடாது.

இந்த மாதிரி குவார்ட்டர்லி டாக்ஸை ஜாஸ்தியாக்கி, 4,000 அரசாங்கப் பஸ்களுக்கு டாக்ஸேஷன் இல்லாமல் காட்டிவிட்டு, லாபத்தைக் குறைத்துக் காட்டினால் கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸிலே லாபம் வரும். 57 சதவிகிதம் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்டுக்குப் போகப் போகிறது. ஆகவே, அவர்களை ஏமாற்றுவதற்காக நாம் இங்கே வரியை ஏற்றினால், மற்ற 5,000 பேர் கஷ்டப்படுவார்களே, அதனாலே ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட்டுக்கு லாபம் வரும் என்றால் தாராளமாகச் செய்யுங்கள். தனி முதலாளிகள் தலையிலே, லாரி முதலாளிகள் தலையிலே பாரம் வைத்தால், தாங்காது, தாங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது, அந்த அளவு நசுக்கியாயிற்று. ஆகவே, இந்த வரிக் கொள்கையிலே சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 22] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே ரொம்ப இளவராக, 1973-74-லே ரூ. 27 கோடி எஸ்டிமேட்டிலும் வந்திருக்கிறது, ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டிலும் வந்திருக்கிறது. ஆனால், நீங்கள் 1974-75-லே ரூ. 23 கோடி தான் காட்டியிருக்கிறீர்கள். இது எப்படி ரூ. 27 கோடியி லிருந்து, ரூ. 23 கோடியாகக் குறைகிறது என்று தெரியவில்லை. அப்பொழுதே சொன்னேன், கனம் முதலமைச்சரவர்கள் அதைப் பற்றி கவலையே படவில்லை. இப்பொழுது ரூ. 6 கோடி எதிர் பார்ப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இங்கே ரூ. 12 கோடி பற்றாக் குறையும் பார்த்துவிட்டு அதற்கு மேலே சொற்பம் வரக்கூடிய அளவிலே கூடக் கொஞ்சம் வரப் போகிறது. எப்பொழுதும் செலவைக் குறைத்துக் காட்டுவார்கள். அந்தக் குறையும் இருக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான், விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தான் வழி செய்யப் போகிறீர்கள். ஏற்கனவே, விலைவாசிப் பிடியிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற மக்கள் எல்லையில்லாத் தொல்லைக்கு ஆளாகப் போகிறார்கள், அதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் விளைவு என்று கூறி, இதை வன்மையாக நான் கண்டிக்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Chairman, I would like to make a few comments on the Bill that has been presented to us, for our consideration.

The Bill before us, the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Bill 1974, L.A. Bill No. 10 of 1974, is obviously, primarily intended to raise revenues for the State and to use the same for the purposes that are considered by the Government as of prime importance.

Now, as I see from the way in which the Bill has been drafted, it seems to be a compendium of different purposes and it attempts to accomplish social, financial, economic and legal aspirations of the Government as well as the community. I do not know how it is going to be sustained in a court of Law as an Act to raise the revenues of the State as has been defined in the Bill.

As we go through the Bill from section to section, we see that the Bill is intended to reach its logical point, namely to get as much money as possible from the private owners and fleet owners of buses and other transport. There should be some

limit for taxation. That is what I would like to submit. We do agree that the sources of abnormal profits should be taken over by the Government and if the Government feels that this bus transport is a source of abnormal profits, then I would suggest to the Government to nationalise the entire bus transport in the State instead of leaving some of the people who are not able to make both ends meet.

Therefore, if you want a comprehensive legislation as you have mentioned in the Objects and Reasons 'to rationalise and revise the tax structure', then as has been suggested by other hon. Members of this House, there should be allowed a thorough discussion upon the various aspects of the Bill that is before us.

I do agree with others that unless an opportunity is given to the hon. Members of this House to discuss the various aspects and implications of the various sections thereadbare and if this Bill is to be pushed through this fine evening without giving proper opportunity to Members, I think it will not meet the ends of justice.

I therefore request the Hon. Minister to give us some opportunity, because this Bill if passed, I do not know whether it will be sustained in a court of law. If this legislation is passed by this Legislature and later on struck down by the Judiciary, it will be telling upon the legislative competence and vigilance of the hon. Members of this House. Therefore an opportunity must be given to study whatever the legal implications, whatever the judicial pronouncement later on. If there is any adverse reaction by the judicial tribunal then the responsibility for that will not be shouldered by the members of this House, but the Government alone should bear the responsibility for such adverse comments by any judicial tribunal.

Unless and until an opportunity is given to the hon. Members to discuss these various aspects threadbare by sending this Bill to a Select Committee, at least for a short time, as has been pleaded by the members who have spoken before me, it will be very unfair.

1974 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

Now, Sir, I submit that the burden of taxation is such that the small fleet owners who are owning only 3 buses or 4 buses or 2 buses or even one bus, they are not able to run their buses efficiently, because they are always indebted to the Marwadies as they are not able to get sufficient returns from their transport business.

If you go on increasing the tax burden, then I think I would strongly plead with the Hon. Minister and the Government of Tamil Nadu to nationalise all the buses without giving any opportunity to private owners. Please nationalise at once. Please leave the small bus owners out of these difficulties that are being experienced by the small bus owners. That is my strong plea and imploration to the Hon. Minister.

Now, Sir, clause 3 about which reference was made by the Hon. Member, Dr. Hande and Thirumathi Anandanayaki, as has been pointed out by them, it contains a great amount of arbitrariness and a great amount of illegalities in seeking revenue from the people. When you seek revenue from the people, you should have necessarily the sanction of the Legislature. Then, having come before the Legislature for sanction, you cannot reserve the work of the Legislature to yourselves and assume the power to fix any amount as and when you feel it is necessary to do so.

That is not upheld and that is against the concept of natural justice and against the concept of constitutional law. Such an illegality cannot be upheld by the Legislature. You cannot ask this House to give that right without legislative action, even for good purpose. You want to raise revenue by means of a governmental notification as and when you feel necessary. This is going to be struck down when it is taken before the judicial tribunal and so this Bill may be withdrawn or may be referred to the Select Committee where it can be discussed in all its aspects.

Now under clause 3 you levy some tax. I would ask, whether the tax is upon the vehicle or upon the person who owns the vehicle. Upon when the tax liability is vested, whether it is upon the vehicle or upon the person? If you say that it is upon the person, then this Bill, as has been drafted, will not be

valid. If you say that it is only upon the vehicle, even then the Bill is invalid. Therefore, you must properly differentiate between a person and a vehicle. If you say that it is a tax upon the vehicle, then you say that the person is not responsible for payment. When the vehicle will be plying on the road, it will be paying the tax and whenever it is sick or it is kept in the garage without any work, then you cannot tax it as such. And when you say that it is the person who owns it, then you cannot ask the successor of the vehicle to pay the tax. So, the legal implications should be properly viewed. Without giving proper thought to the legal implications, you cannot bring forward the Bill in a haphazard manner.

Now I come to the successor's liability and the recovery under the Revenue Recovery Act. If you say that the tax payable should be borne by the successor then it is definitely a tax upon the vehicle. If you say that when the vehicle is transferred by a transfer deed or by transfer by mutual agreement, then the tax is upon the vehicle. From this we understand that this tax is upon the vehicle, and the successor will not be liable. The person who owns and subsequently transfers it alone should be liable. So, you should recover the amount from the seller and not from the buyer.

Then I come to clause 3 which says—

'Subject to the provisions of sub-section (2), tax shall be levied on every motor vehicle kept or used in the State of Tamil Nadu at the rate specified for such vehicle in the Schedule . . .'

Here the words 'kept or used' are used. Now what happens is that in many routes buses are plying under temporary permits issued by the District Collector. When the period of temporary permit is over, what would happen to the vehicle. It will be kept for some time in the garage till the owner gets another permit from the appropriate authority. During that period, what would happen? If you say that it is a tax upon the vehicle, then I would say that this is a great injustice and it cannot be held constitutionally. Suppose a small owner becomes insolvent and the vehicle is kept in the garage. Even then you will ask him to pay. Suppose I am one of the unfortunate small bus owners . . .

1974 மார்ச் 22]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Unfortunately the amendment which has already been passed by this very small Legislature has now been commented upon by the hon. Member Thiru Latheef. As far as the definition of the vehicle kept or used is concerned, the obligation upon the owner is to pay the tax. Suppose if the vehicle has not been used, it is for him to produce evidence and get refund and that is all.

THIRU M. A. LATHEEF : That is not in the Bill.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Whenever the vehicle is under repair and if the owner gives a certificate that it is in the workshop, can the tax be refunded? According to the earlier amendment passed by this House, even if the owner produces evidence, the amount is not refunded. So, the Hon. Minister is, misleading the House.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : I am not misleading the House. Hitherto the obligation of proof that the vehicle has not been on the road was vested on the Motor Vehicles Inspector. According to this Bill, it is for the owner to establish that he has not used the vehicle. The burden of proof now rests with the owner and that is all. Also clause 14 clearly states that if the vehicle is not used for more than one month, he can always get refund.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Suppose if a Motor Vehicles Inspector says that he has seen a lorry plying on the road on a certain date, in spite of the fact that it has not been used and evidence to that effect has been produced, the owner cannot convince the concerned authorities and he has to pay the tax.

THIRU M. A. LATHEEF : I have gone through the entire provision and I have spent considerable time over it and the legal implications therein. I am also quite conscious of clause 14 wherein some relief is understood to be given to the vehicles that are kept without use.

(மாலை 6-00)

But what I submit is the question of differentiating between the vehicle and the person. In one place it gives the implication that it is a definite tax upon the vehicle and in another place when you say that the tax is to be apportioned by the successor

and then it will be recovered under the Revenue Recovey Act, the legal implication is that it is not upon the vehicle, but upon the person who owns the vehicle.

In order to give a clear picture as to whether this tax is upon the person or the vehicle, I submit with my little knowledge of law that this should be referred in the interests of proper legislation to a Select Committee so that it may be discussed fully.

After all, our purpose is to accomplish certain things. I am also with the move of the Government that the maximum advantage will go to the community, not to any individual by means of this legislation. Our purpose is to get the maximum advantage, the maximum social advantage and we do not want sources of abnormal profits to go unchecked and the difference between the Haves and Have-nots should be wiped out.

But at the same time, if you have the good intention of doing the maximum social advantage and march towards the goal of socialism, then I would submit, please do not bring in any legislation without giving proper consideration to the implications of the provisions of the Bill.

Another very serious point is this. In clause 15 (3) what has happened ? Certain penal provisions are made, I am wondering. Social aspects have been embedded in the Bill ; financial questions are embedded. The question of raising revenues from the Public for the Treasury has been embedded. And there is the social aspect that this amount will be utilised for laying of rural roads. The amounts that are raised by means of surcharge will be utilised for the purposes of laying of certain rural roads. Social goal is one, and financial aspect is another and there is the legal aspect also.

All these are embedded in a single piece of law. What a great achievement and what a great achievement. What I submit is that there should be some limit in drafting a law. What has happened here? When a penal clause is incorporated, what is done here? In clause 15 (3), it says :

'Any person failing to stop a motor vehicle when required to do so by any of the officers specified in sub-section (2) or resisting

such officer shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees'.

Who is to impose this Rs. 50? The courts are brought into the picture. What is this new technique? New techniques of crimes are now in existence. Mostly these vehicles are used for accomplishing many criminal acts.

Many crimes are committed by the use of vehicles. Recently we heard of the murder of 7 persons. The matter has gone to the Sessions Court. There vehicles have been used. Innocent persons are given poisonous injections. If anybody stopped such vehicles, all right, they are prepared to pay the fine of Rs. 50. They are ready even to Pay Rs. 500. The penalty should be rigorous and deterrent.

If a vehicle is not stopped for verification, for questioning or for examination, then the number of the vehicle is noted and the matter will be taken to the court. Any regular criminal or anti-social element is always ready to pay the fine.

Therefore, I submit if this legislation is to be comprensive, if it should accomplish the purposes we have in view, then opportunity should be given to the hon. Members of this House to discuss threadbare in detail all these legal abnormalities, sub-normalities and extra-ordinarinesses that have been embedded in this Bill and they should all be weeded out and the Bill made into an ideal Bill, legally sustainable, constitutionally sustainable. Otherwise if this legislatio is to be examined and reviewed by legal experts later on and if they pass any adverse comments upon the wisdom and upon the legal acumen of the members of this House, then I submit Sir, we are not responsible, and we cannot accept responsibility for such adverse comments and it will be for the Government to accept full responsibility.

Therefore, I strongly plead with the Government that this Bill be referred to a Select Committee.

I am also for nationalisation ; there should not be ny misunderstanding and therefore I submit I am for nationalisation and I say and plead with you, please do not leave the small bus owner to all these difficulties, but immediately nationalise all the bus transport or allow them to run their business in an efficient and workable way.

My only request to the Government is this. Sir, with these observations, I conclude my speech.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I oppose this Bill with all the emphasis at my command. So far as this Bill is concerned, it is a hurried piece of legislation and this Bill is being hustled through and it should not be on the legislative anvil. I do not understand why this much of urgency is shown in passing this Bill.

Sir, the Hon. Minister who has introduced this Bill raised a technical objection to the effect that the clauses contained in this Bill had been considered by this Legislature and so much so there is legal impediment or constitutional bar in discussing the matters which have been already passed in the earlier Bill. Suffice it for me to say that the legal knowledge and acumen that is possessed by the hon. Members of this House requires that the whole matter will have to be discussed afresh and legal formalities followed.

Sir, the Bill is meant to consolidate and amend the laws relating to taxation of motor vehicles in the State. So it is a Bill for consolidation as well as for amendment. So the whole matter is open. We cannot now say that because you have earlier voted upon and this Legislature has passed the provisions of this law. Therefore, there is a legal flaw to further consideration afresh. I would not agree with the Hon. Minister and according to me it is a plausible argument unsustainable and that has to be rejected.

[Mr. Speaker in the Chair]

The next point is rationalisation of tax structure aimed by the Bill. So far as the existing law, two in number, is concerned, they are sought to be repealed by clause 27. That clause repeals the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act of 1931 and the Tamil Nadu Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act of 1952.

These are the two Acts which have now been sought to be repealed and the provisions contained in the previous enactments are sought to be included in this single piece of legislation. It may be argued that for legal convenience and for easy reference, a single law would be more advantageous.

1974 மார்ச் 22] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

I would once again say that this is an unconscionable Bill and the amount that is sought to be raised according to the budget estimate is Rs. 6½ crores. That is a modest estimate and an under-estimate.

I would say that the proceeds would be even Rs. 10 crores because the tax is so high and the motor vehicles industry would die a natural death. Perhaps the Ministers or the present Government want to kill the goose that lays the golden egg. It may be argued that we are all lawyers and that we are supporting the bus operators but that argument is a timsy argument. We may also be accused as right reactionaries and that is no argument. You must consider it dispassionately and in the interest of the country. Will it be advantageous? Of course, this may be one of the methods of taxation and the Government need more money and for this, this is said to be a fertile source. But I would say that the tax is too heavy that the industry would die a natural death and that is the point which I would emphasise again.

Another point is that because of this legislation, there would be a boosting of prices because the freight charges would increase. Passenger fares may also increase. In view of the inflationary budgets presented by both the Central and State Governments, are we justified in imposing further taxation, is the point which we will have to consider.

Another point is with regard to clause 3 which deals with the levy of tax. In this connection, I would refer to sub-clause (2) of the clause, the proviso and Clause 25 (*d*). So far as these provisions are concerned, there is excessive delegation of the legislative powers and excessive delegation will be struck down by the court. So, I think, if the Bill goes to the Select Committee, we can consider all the aspects and remove the legal flaw.

Then I come to clause 10 of the Bill which deals with the levy of additional surcharge on tax on certain motor vehicles. We can more or less understand why this has been introduced. Probably certain fleet owners may be tortured or done to death and that is one of the modus operandi that has been adopted here.

Sir, during the Governor's Address, I had occasion to say that certain operators had been discriminated upon in the Tiruchirappalli route. There are certain nationalised routes but there are other routes where the private parties are also plying buses. But in such of those routes, the Government vehicles also are plying in season and out of season and they may say that they have got the time schedule.

But why should differentiation be made in the case of persons having certain political leanings?

'There shall be constituted for the State of Tamil Nadu a plated in clause 11 which says—

'There shall be constituted for the State of Tamil Nadu a fund called the Tamil Nadu Rural Road Development Fund to which the proceeds of the surcharge collected under sub-section (1) of section 9 shall be credited...........

(iii) any township constituted under any law for the time being in force.'

I would say that sub-item (iii) may be deleted from the Bill. Some of the townships like Courtallam and Cape Camorin are very small and can you call them big towns like Madras and Madurai and can you compare them to the municipal towns ? So, they should not come within the purview of the Bill so far as the allotment or devolution of funds are concerned. This aspect of the matter which the Hon. Minister for Transport may well consider.

As regards the clause dealing with the payment of penalty, it is unconscionable, excessive and penal.

Then the procedure under the Revenue Recovery Act is contemplated in clause 17. This would cause hardship to the small operators as well as fleet owners. Such a stringent provision should not be there, and so far as the recovery under the Revenue Recovery Act is concerned, it should be seasoned by mercy and it should not be cruel and we shall not have the pound of flesh according to the law.

Then I come to clause 18 which deals with the utilisation of the proceeds of the tax. In this clause it is stated—

' After deducting the expenses of collecting the tax............ apportionment shall be in accordance with such rules as may be made in this behalf.'

Will it be proper to delegate it under the rule-making powers? This is also an excessive delegation of power and it should be provided in the Bill itself. That will have to be made clear in the Bill. If that is not made clear that itself would be valid ground for this piece of legislation being struck down by the High Court or other Courts.

Now, Sir, another exemption has been given—' Saving as to vehicles used for agricultural purposes '—Under this provision, there is an explanation—a funny explanation and it says ' A motor vehicle used for transporting agricultural produce of persons other than the owner cultivator shall not, for the purpose of this section, be deemed to be used solely for the purposes of agriculture '. Supposing, a land-lord owns a vehicle and for some time if he puts it to some other use, the ambit of the law is large enough to take away from exemption that has been granted under this clause. So much so, I think there should be re-thinking and re-drafting so far as this section is concerned.

Sir, I would be failing in my duty, if I do not point out that this hasty piece of legislation should not be hustled through; this requires careful consideration and deep examination by a Select Committee composed of members of this House and also members of the Upper House; it may call for the views of the Bar Associations and persons who have been really affected by this legislation and I think there is no urgent necessity that this Bill should be passed now. This can be extended by a notification.

Even for fiscal matters, this House has extended Acts with retrospective effect and I think an announcement has already been given. Therefore, there need not be any hurry with this legislation that it should be passed before 1st April. I think, Sir, the whole matter will have to be examined and studied carefully and I may even confess that we do not have sufficient time to go through the entire provisions of this Bill.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 22

We had no time to digest all the implications of the various provisions with the little knowledge that we have. I confess before this House that sufficient attention has not been bestowed on this piece of legislation. So, I would once again urge and repeat through the Chair that this House may refer this piece of legislation to a Select Committee. I think this will be accepted and I can say without fear of contradiction that there are legal flaws and all this will have to be examined thoroughly and at great length.

With these words, I once again oppose this Bill with all the emphasis at my command and I would even now say that this Bill will not have the desired effect, for this will have very bad repercussions on the finances of this State.

With these words I conclude, Sir.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன் வடிவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு நல்ல பல கருத்துக்களை யெல்லாம் வழங்கி யுள்ளார்கள்.

இதன் பின்னணியை நான் தெரிவிப்பது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். மோட்டார் வாகனங்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தில் நடைமுறையில் இரண்டு சட்டங்கள் இரண்டு நிலையில் வரி விதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஒன்று, தமிழ்நாடு மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் ஆக்ட், 1931, இன்னொன்று, தமிழ்நாடு மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் (டாக்ஸேஷன் ஆப் பாஸன்சேர்ஸ் அண்ட் குட்ஸ்) ஆக்ட், 1952.

இந்த இரண்டு நிலைகளில் வரிகள் விதித்தாலும் கூட வாகனங் களுடைய உரிமையாளர்கள் ஒரே நேரத்தில்தான் இந்த வரிகளைக் கட்டுகிறார்கள். ஆகவே நடைமுறையில் இதில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. நாம் மோட்டார் வாகனங்கள் என்று பார்க்கிற போது அவற்றிற்கு ஒரே சட்ட முறையை, ஒரே வரி அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முதல் நோக்கம், முக்கிய நோக்கமும் கூட.

இரண்டாவதாக, போக்குவரத்துத் துறை என்று பார்க்கிற போது போக்குவரத்துத் துறை பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒரு

1974 மார்ச் 22] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

முக்கியமான கருவி. உற்பத்தியானாலும் சரி அல்லது விநியோகமானாலும் சரி எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் ஒரு முக்கியமான கருவியாகப் போக்குவரத்துத் துறை இயங்கி வருகிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கிற போது சென்னையைச் சுற்றியுள்ள நான்கு மாநிலங்கள் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாகவும், அதுபோல் பம்பாயைச் சுற்றியுள்ள மாநிலங்கள் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாகவும். டெல்லியைச் சுற்றியுள்ள பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்கள் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாகவும், கல்கத்தாவைச் சுற்றியுள்ள மேற்கு வங்காளம், அஸ்ஸாம், ஒரிஸா போன்ற மாநிலங்கள் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாகவும் இயங்கி வருகின்றன.

உற்பத்தி செய்த பொருள்களைக் கொண்டு வரவும், கொண்டு வருகிற பொருள்களை விநியோகம் செய்யவும், தொழில் அபிவிருத்திக்கு உதவவும், வாணிபத்தைப் பரப்பவும் இப்படி பிராந்திய அளவில் பொருளாதார இயக்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தப் பொருளாதார இயக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து அதற்கேற்ற வகையில் சுமுகமாகவும், அதேநேரத்தில் நல்லமுறையில் போக்குவரத்து இயங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும் தென்னகத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களைச் சேர்ந்த போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர்கள் கூட்டம் 1972 டிஸம்பர் மாதம் கோவையில் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தை தமிழ்நாடு சார்பில்தான் ஏற்பாடு செய்தோம்.

இந்த நான்கு மாநிலங்களும் சென்னையைச் சுற்றி, இன்னும் சொல்லப்போனால் சென்னையை அடிப்படையாக வைத்து பொருளாதார ரீதியில் இயங்கக் கூடிய மாநிலங்களாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்த நான்கு மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள போக்குவரத்து முறைகள், போக்குவரத்துச் சட்டங்கள், சாலை விதிகள் இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒன்றாக ஒருங்கே அமைக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்தப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இப்போது நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதேபோல் ஏற்கனவே ஆந்திர மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1963-ம் ஆண்டிலேயே இத்தகைய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். காம்ப்ரஹென்ஸீவ் லெஜிஸ்லேஷன் மோட்டார் வாகனங்களுக்கு என்று சொல்லும்போது அவைகளுக்கு எவ்வளவு வரி விதிக்க வேண்டும், எந்த அடிப்படையில் விதிக்க வேண்டும், எந்தச் சட்டம் இயங்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே ஆந்திர மாநிலத்தில் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் நாமும் அத்தகைய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அந்த மாநாட்டில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். கேரளமும் அதேபோல் கர்நாடகமும் இதே வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர அவர்களும் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். தென்னக மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை கருத்தில் கொண்டு இந்திய துணைக்கண்டம் முழுவதும் இந்த மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் ஆக்ட், மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் (டி.பி.ஜி.) ஆக்ட் இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே சட்டமாக எல்லா மாநிலங்களிலும் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அகில இந்திய ரீதியில் இப்போது போக்குவரத்துத் துறை சம்பந்தப்பட்ட சட்ட நிபுணர்கள் கமிட்டி பரிந்துரை செய்திருக்கிறது.

ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலம், மோட்டார் வாகனங்களை எடுத்துக் கொள்கிறபோது பல சட்டங்களைத் தேடிக் கொண்டு அலைவதை விட ஒரே சட்டப் புத்தகத்தில் அவையெல்லாம் அடங்க வேண்டும் என்றிருக்கக்கூடிய நல்ல வாய்ப்பினை இச்சட்டம் தேடித் தருகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கு போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலே நசுங்கிப்போய்விடும், அந்தத் தொழிலே வளராது, அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு பேரிடி என்றளவில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள்.

1974 மார்ச் 22] *[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]*

இந்த வரி விதிப்பினை திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏனெனில் போக்கு வரத்துத் துறை மானியத்தின்மீது பேசுகிறபோது நாலாயிரம் பஸ்களை நடத்தினால் இருபது அல்லது முப்பது கோடி ரூபாய் லாபம் வர வேண்டுமே, தனியாரிடத்தில் விட்டுப் பாருங்கள் கட்டாயம் அவ்வளவு லாபம் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஐயாயிரம் பஸ்களை தனியார் நடத்துகிறார்கள் ஆகையால் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் லாபம் வரும் என்று பார்த்து அதற்குப் பிறகு இத்தகைய ஒரு வரி விதிப்பு வந்திருக்கிறபோது உண்மையிலே இந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்று நம்பினேன். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை பலன் அளிக்கவில்லை.

இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். அவர்களே ஒப்புக் கொண்டதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் இந்த பஸ்களை நடத்துவதில் கஷ்டங்கள் அடைகிறார்கள். ஆனால் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் அனுப்பாமல் மாநில அரசே பெற்றுக்கொள்வதற்காக இந்த வரிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

(மாலை 6.30)

முதலாவதாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் தனியார் துறையை விட நன்றாக நடக்கின்றன என்பதை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் வருமான வரி கட்டவேண்டுமென்றால் கட்டிவிடலாம். கார்ப்பரேட் டாக்ஸ் கூட கட்டிவிடலாம். அதனால் கட்டிய வரி போய்விடாது. மத்திய சர்க்கார் அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கு அனுப்புவது பொருத்தமாக இருக்காது என்ற கருத்தை நான் சொல்கிறேன்.

இந்த முதலுக்கு இவ்வளவு தான் லாபம் வருமா என்று கேட்டார்கள். நான் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் 5,888 கோடிக்கு தொழில் நடத்துகிறார்கள். பப்ளிக்

செக்டார் அன்டர்டேகிங்ஸ். நல்லவேளை இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் 'எகனுமிக் டைம்ஸ்' என்ற பத்திரிகையில் மத்திய சர்க்கார் எப்படியெல்லாம் தொழில் நடத்துகிறது என்பதைப் பற்றி விளக்கமாகக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தேன்.' அதிலே அவர்களுக்கு 1972-73-ல் எத்தனை சதவிகிதம் லாபம் கிடைத்து இருக்கிறது என்று பார்த்தால் 2.7 சதவிகிதம் தான் வந்திருக்கிறது. 100-க்கு 2.7 சதவிகிதம் எங்கேயாவது வட்டிக்கு விட்டிருந்தாலும் 10 சதவிகிதம் நிச்சயமாக வந்திருக்கும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, are we to commit the very same mistake that has been committed by the Central Government or are we to mend our affairs?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஆக, 5,888.5 கோடி ரூபாய்க்கு 24.17 கோடி தான் நெட் பிராபிட், அதிலிருந்து அவர்களுக்கு ரிடர்ன் கிடைத்து இருக்கிறது என்று ரெவ்யூ இருக்கிறது. ஆனால் நான் சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, 45 லட்ச ரூபாய் முதல் போட்டு, அதே ஆண்டில் 45 லட்சம் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். நமக்கு 100-க்கு 100 லாபம் கிடைத்து இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு 2.7 சதவிகிதம் தான் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆகவே, வரிப் பணம் போக வேண்டிய இடம், மத்திய சர்க்காருக்கா, மாநில சர்க்காருக்கா என்பதை இந்த மன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அமைச்சர் அவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் நிர்வாகத்தில் இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாநில சர்க்காரின் தொழில்களில் மொத்த முதலீடு என்ன. அதிலிருந்து வருவாய் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, நான் அதைத்தான் அந்தத் துறையைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பற்றியும் சொன்னேன். ஆனால், நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், இவ்வளவு மோசமாக இருக்காது. அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 22] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரி விதிப்பு என்கிற அமைப்பு பஸ்களுக்கே தவிர லாரிகளுக்கு அல்ல. லாரிகளுக்கும் மற்ற வாகனங்களுக்கும் 'கூட்ஸ் டிரேட் ரேட்' அதனுல் பொருள்களின் விலை அதிகமாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னுர்கள்.

வரிவிதிப்பைப் பொறுத்தவரையில் 'கூட்ஸ்' வாகனங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே 19 கிளாசிபிகேஷன்கள் இருந்தன. அந்த 19 கிளாசிபிகேஷன்களை ஏற்கனவே இருக்கின்ற வண்டி களின் எடைக்கு ஏற்ப அமையவில்லை என்ற காரணத்தாலே, அந்த 19-ஐ 7-ஆக மாற்றி இருக்கிறேம். அப்போதே நாம் லாரி களுக்கு வரிபோட்டு விட்டோம் என்று சொல்வது சரியாக அமையாது. 1,800 ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரி விதித்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னுர்கள். ஏற்கனவே முன்பு 15 டன்னுக்கு மேலாக இருக்குமாளுல், Rs. 1,050 plus Rs. 25 for every 250 kgs. or part thereof. என்று இருக்கிறது- ஆகையால் சாமான்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான வரி உயர்வும் இல்லை. ஆகவே, விலைவாசி உயர்வு என்கிற நிலை நிச்சயமாக இதிலே அமையவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பஸ்களைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். பேருந்து களைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல் வரி விதிக்கும் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில், தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டு மென்று தென் மாநிலங்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் எடுத்த அந்த முடிவிற்கு ஏற்ப எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செயல்படுத்துகிறேம். ஆந்திராவில் ஒரு சீட்டிற்கு ரூ. 110 என்று இருக்கிறது.

ஆனுல், கட்டணம் 4 பைசா ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு என்று அனுமதித்து இருக்கிருர்கள். கருநாடகத்தில் ஒரு சீட்டிற்கு 67½ ரூ. வரி விதித்து இருக்கிருர்கள். ஆனுல் தாராளமாக 5 பைசா டிசம்பர் 1971-ல் இருந்து அனுமதித்து இருக்கிருர்கள். கேரளத்தில் 75 ரூ. ஒரு சீட்டிற்கு, அவர்கள் அனுமதித்து இருப்பது 3.3 பைசா. ஆனுல் அண்மையில் கேரளத்தைச் சேர்ந்த போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களோடு நான்

பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அவர்களும் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்தப் போவதாகத் தகவல் தந்தார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இன்றையதினம் போட்டு இருக்கும் வரி 132 ரூ. ஆனல் கட்டணம் 3 பைசா என்கிற அளவிலே தான் இருக்கிறது. பஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் வரி விதிக்கும் முறை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, கட்டண விகிதமும் ஒருமுகப்படுத்தப் பட்டு இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தெரிவித்ததைப் போல இந்தக் கட்டணங்களை ஓரளவு உயர்த்துவதன் மூலமாகத் தான் இந்த நிலை சரிகட்ட முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தில் கூடுதலான வரி விதிப்பு இருக்கிறது என்று நாம் கருதத் தேவையில்லை. ஓரளவிற்குச் சீரமைப்புதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்பதில் யாருக்கும் எந்தக் கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க நியாயம் இல்லை என்று நான் எடுத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தில் கிளாஸ் 3 பற்றிச் சொன்னர்கள். இதிலே ஒரு வரி விகிதத்தைப் போட்டு விட்டு 50 சதவிகிதம் வரை அரசாங்கம் உத்தரவு மூலம் வரியை உயர்த்த ஆர்பிட்ரரியாக பவர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னர்கள். வரி விகிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது எவ்வளவு வரி விதிக்கப் போகிறேம் என்ற வரையறையை நாம் சட்டமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து இருக்கிறேம். ஏற்கனவே உள்ள ஷெட்யூலில் என்ன வரி விதிப்பு என்று தெரிவித்து இருக்கிறேமோ அதற்கு மேலே எவ்வளவு மேக்சிமம் 50 சதவிகிதம் விதிக்கலாம் என்ற கருத்தையும் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இந்தச் சட்டத்திலே தெளிவாக ஆக்கி யிருக்கிறேம். It is new made definite. ஆகவே, சட்டமன்றத்திற்குத் தெரியாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு அளிக்காமல் அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் ஏதோ கையகப்

படுத்திக்கொள்வதாகக் கருதுவது நிச்சயமாகச் சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாம் வரி போடுவது வாகனத்திற்கா அல்லது வாகன உரிமையாளருக்கா என்ற சட்ட நுணுக்கத்தைச் சொன்னார்கள். ஒருவேளை அந்தச் சட்ட நுணுக்கம் நீதி மன்றங்களுக்கு வேண்டுமானால் பயன்படுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஏனெனில் நான் சட்ட நிபுணன் அல்ல. என்னைப் பொறுத்த வரையில் வரி போடுவது வாகனத்திற்குத்தான் என்றாலும் கட்ட வேண்டியவர் வாகன உரிமையாளர் தான் என்பதை என்னுடைய பதிலாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: வரி போடுவது வாகனத்திற்கு என்றாலும், வாகனமே வந்து வரி கட்டாது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். வாகன உரிமையாளர் தான் அதைக் கட்டவேண்டும். இங்கே இருக்கும் பிரச்னை ஒரு வாகனம் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு கை மாறுமானால், கை மாறிய வாகனத்திற்குக் கட்டவேண்டிய வரியை வாங்கியவர் கட்ட வேண்டுமென்று சில விதி இருக்கிறது. அது சட்டப்படி சில சிக்கல்களை உண்டாக்கும்.

'லெவி ஆப் டாக்ஸ்' கிளாஸ் 3 (2)-ஐ பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே சட்டமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லை நாம் சட்டமன்றத்தில் தெரிவித்து இருப்பது, அது தனிப்பட்ட அறிக்கையாக இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் அது எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லவில்லை. அது ஒரு விவாதத்திற்கு அல்லது நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லுமானால் இந்தச் சட்டத்தின் வரையறை வைத்து அவர்கள் முடிவு செய்வார்களே தவிர இந்தச் சட்டமன்றத்தில் என்னென்ன கொடுக்கப்பட்டது என்று அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க மாட்டார்கள். நடைமுறையில் பல சிக்கல்களை உண்டாக்கும்.

ஆகவே தான் சில சட்டக் குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து இந்தச் சட்டத்தை இந்த மன்றம் எடுத்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும், இந்த மன்றத்திற்கு

கௌரவத்தையும் அளிக்கும் என்பதால் தான் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு இதை நிறைவேற்றினால் அதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். வரிபோடுவதை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் போடுகிற முறையில் போடவேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எழுப்பப்பட்ட பிரச்னையைப் பற்றி மட்டும் தான் பேசவேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I want a clarification. Clause 7 of the Bill would create a confusion. Whom you are going to tax, the owner or the person who is in possession of the vehicle? The owner has to pay the tax. But it is stated in the Bill that if the ownership of the motor vehicle has been transferred, the person to whom the ownership of the vehicle has been transferred or the person who is in possession or control of such vehicle, shall be liable to pay the tax. This will create a lot of confusion. The Hon. Minister should clarify the position. From whom is the tax to be collected, has to be made clear.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : That is all the more reasons for clause 7.

க்ளாஸ் 7 பொறுத்தவரையில், சில பேர் வரி கட்டுவதில்லை. வண்டியின் சொந்தக்காரர்கள் வரியை வசூலிக்கப்போகும்பொழுது வண்டியை ஏற்கனவே விற்றுவிட்டதாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட வண்டிகளை யாராவது வாங்கினால் அவர்கள் அந்த வரியைக் கட்டவேண்டும் என்று வரி விதிப்பு கொள்கையின்படி ஒழுங்காக எல்லோரும் வரி செலுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் ஒழுங்காக வரி செலுத்திவிட்டால் நிச்சயம் எந்த விதமான கஷ்டமும் யாருக்கும் ஏற்படாது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் . . .

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதற்கு டிரான்ஸ்பர் ஆப் ப்ராபர்டி ஆக்டில் ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. மூவபிள் பிராபர்டி, இம்மூவபிள் பிராபர்டியை டிரான்ஸ்பர் செய்யும்பொழுது எந்த முறையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. நீங்கள் வேண்டுமானால் ஒரு புதிய சட்டம் கொண்டு வாருங்கள்.

பஸ் மூவபிள் ப்ராபர்டி ஆக இருக்கிறது. அதன் விலை ரூ. 50,000 ஆகவே அந்த பிரர்பர்டி டிரான்ஸ்பர் ஆப் ரிஜிஸ்டர் மூலம் தான் செய்யப்பட வேண்டும், அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யும்பொழுது டாக்ஸ் பே பண்ணவேண்டும் என்று அம்மாதிரியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் அந்தச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும், மிக உறுதியாக இருக்கும். இம்மாதிரியாக ஒரு நிறைவேற்ற முடியாத சட்டத்தை ஏன் கொண்டுவர வேண்டும்? நடைமுறையில் சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை ஏன் கொண்டுவரவேண்டும். நீங்கள் போடுகிற வரியைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வராமல் ஒரே சட்டமாக இருக்கட்டும் என்று தான் இப்பொழுது இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகையினால் அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் கிளாஸ் 7 கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

கிளாஸ் 10-ஐப் பொறுத்தவரையில் ஃப்ளீட் ஆபரேடர் என்கின்ற அந்தப் பாகுபாடு இருக்கும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முன்பே குறிப்பிட்டார்கள். கிளாஸ் 10-ஐப் பொறுத்த வரையில் அதை நீக்குவது என்று அரசாங்கம் ஏற்கனவே திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறது.

அதோடுமட்டுமல்லாமல் இந்தச் சட்டத்திலே மிக முக்கியமானது ஒன்று. இதுவரையில் பேருந்துகள் எவ்வளவு தூரம் ஓடுகின்றன என்பதைப் பார்த்து வரி விதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நிறைய அளவுக்குப் பேருந்துகள் பயன்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தூரத்தைப் பொறுத்து போடப்பட்ட வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில பேருந்துகள் நகரங்களில் ஓடுவதற்கும், கிராமங்களில் ஓடுவதற்கும், நீண்ட தொலைவு பேருந்துகள் ஓடுவதற்கும் ஆகின்ற வசூல் நிச்சயம் வித்தியாசப் படுகிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு எந்த அளவுக்கு ஒரு பேருந்து வருமானத்தைக் கொடுக்கிறதோ அந்த வகையில் இந்தச் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது—இதைப்போல பல நல்ல அம்சங்களை யெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்துகிற வகையில் சிறந்த நல்ல அமைப்பாக இந்தச் சட்டமானது வர இருக்கிற

காரணத்தினுல் இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மனமுவந்து ஏற்று நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரிவு 10-ஐ நீக்க வேண்டு மென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பேரவையின் 76 (2) விதியின்படி ஒரு பிரிவை நீக்குவதற்கான திருத்தம் கொடுக்க முடியாது. அந்தப் பிரிவை எதிர்த்து வாக்களிப்பதன் மூலம் தான் நீக்க முடியும். எனவே, அதன்படி செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"பிரிவு 10 இந்த சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வி யுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற பிரிவுகளின் எண்களை மாற்றக் கோரி கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை முன்மொழியலாம்.

1974 மார்ச் 22]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, since clause 10 has been rejected by the House, I move—

'That clauses **11** to 27 be re-numbered as **clauses 10** to **26** respectively'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, பிரிவுகள் 11 முதல் 27 வரை பிரிவுகள் 10 முதல் 26 என்று திருத்தப்பட்டன.

பிரிவுகள் 10 முதல் 22 வரையில் (திருத்தப்பட்ட எண்கள்படி) பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 23 (திருத்தப்பட்ட எண்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"பிரிவு 23 (திருத்தப்பட்ட எண்) இந்த சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்."

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

'In clause 23 (re-numbered), in sub-clause (1)—

(*a*) in item (i), for '15', read '14';

(*b*) in item (iii), for '16', read '15';

(*c*) in item (*b*), for '16', read '15'.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 23 (திருத்தப்பட்ட எண்) திருத்தப்பட்டபடி பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 24 (திருத்தப்பட்ட எண்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"பிரிவு 24 (திருத்தப்பட்ட எண்) இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்."

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

'In clause 24 (re-numbered), in sub-clause (2), in item (*d*), for '16', read '15'.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 24 (திருத்தப்பட்ட எண்) திருத்தப்பட்டபடி பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்து அல்ல. எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட இங்கே பேசுகிறபொழுது இது ஒரு முக்கியமான சட்டம், இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு முக்கியமான சட்டம். மிக முக்கியமான கட்சிகள் என்று கருதப் படுகின்ற மூன்று எதிர்க்கட்சியினரைக் காணோமே இங்கே, ஏன் என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவேளை அவர்கள் இதைப் புறக்கணிக்கிறார்களோ என்னவோ என்பதற்காகக் கேட்கிறேன்.

பிரிவுகள் 25, 26 (திருத்தப்பட்ட எண்) பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

அட்டவணை, பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

'தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74), திருத்தப்பட்டபடி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : I oppose this entire Bill. The Bill as has been drafted is opposed by us.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I oppose this Bill, Sir.

அரசினர் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6.48 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders*

195. Notification issued with G.O. Ms. No. 2100, Agriculture, dated the 8th October 1973 in regard to declaration of notified market area for Uthiramerur market in respect of groundnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

196. Notification issued with G.O. Ms. No. 2101, Agriculture, dated the 8th October 1973 in regard to declaration of notified market area for Madhurantakam market in respect of groundnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

197. Statement of guarantees given by the Government of Tamil Nadu to the Tamil Nadu Slum Clearance Board. [Laid on the table of the House under section 92 of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961) read with section 41 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 3 of 1971).]

198. Notification issued with G.O. Ms. No. 2720, Public (Services-A), dated the 15th October 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Librarian, Government College of Indian System of Medicine, Palayamkottai in Tamil Nadu Medical Subordinate Service within the Commission 's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers*

96. Notification issued with G.O. Ms. No. 6382, Revenue, dated the 16th October 1973 in regard to exemption from stamp

duty and registration fees in respect of mortgage deeds to be executed by the repatriates from Ceylon in favour of the Government while obtaining agricultural loans.

@ 97. Speech by Hon. Mannai Thiru P. Narayanasamy, Minister for Food and Co-operation on the Food Demand (English and Tamil).

@ 98. Policy Note on Demand No. 21—Fisheries 1971-75 (Tamil).

@ 99. Performance Budget on 'Fisheries' 1974-75.

@ 100. Performance Budget on Harijan Welfare, 1974-75.

இணைப்பு I.

(583-ம் பக்கத்தில் 566 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.)

உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள அலுவலரல்லாதோர் அறுவருடன், ஓர் அலுவலரையும் கொண்ட ஆய்வுக் குழு ஒன்றினை, இம்மாநிலத்திற்கு திரிபுரா அரசின் ஊராட்சிகள் இயக்குநர் அனுப்பினார். அக் குழு 17—11—1973 முதல் 26—11—1973 வரை, தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்தது.

2. ஆய்வுக் குழுவினர் ஊர்வளர்ச்சி இயக்குநர், மற்றும் அவருடைய அலுவலருடன், தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஊராட்சிகள் அமைப்பு பற்றி, 17—11—1973 அன்று, கலந்துரையாடினர்.

3. பின்னர் 18—11—1973 தொடக்கம் 25—11—1973 வரை, செங்கற்பட்டு, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம். மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம்

* Cut Motion circulated separately.

@ Despatched to Members on 20th March 1974.

1974 மார்ச் 22]

செய்து, ஊராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்கள், மாவட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மற்றும் பல்வேறு மாவட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்கள் ஆகியோருடன் ஆங்காங்கே கலந்துரையாடினர். தமிழ்நாட்டில் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு முறை, சட்டப்பூர்வமாக ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகள் போன்றவையும், குழுவிற்கு விரிவாக விளக்கப்பட்டன. சத்துணவுத் திட்டம், தீவிரப்பகுதி வேளாண்மைத் திட்டம், கூட்டுறவு, கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் போன்றவை விளக்கப்பட்டதுடன், இவற்றில் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் இடங்களுக்கும் சென்று நேரில் பார்வையிட்டனர்.

4. 26—11—1973 அன்று, இவ் வாய்வுக்குழு, கல்கத்தா வழியாக, திரிபுராவிற்குப் புறப்பட்டது.

5. தமிழ்நாடு அரசின் அலுவலர்கள், அலுவலர்களல்லாதோர், இக்குழுவிற்கு நல்கிய ஒத்துழைப்பிற்காக திரிபுரா அரசின் சார்பாக, அகர்தலாவிலுள்ள ஊராட்சிகள் இயக்குநரிடமிருந்து நன்றி தெரிவித்து, தமிழ்நாடு அரசுக்கு, 5—12—1973 நாளிட்ட தந்தியொன்று கிடைக்கப் பெற்றது.

The Director of Panchayats of the Government of **Tripura** sent a study-team of non-officials, associated with Panchayat Raj institutions, consisting of six non-officials and one conducting officer. The study-team visited Tamil Nadu, from 17th November 1973 to 26th November 1973.

2. On 17th November 1973, the members of the study-team met the Director of Rural Development and his officers and had discussion about the Panchayat Raj set-up in Tamil Nadu.

3. From 18th November 1973 to 25th November 1973, the team visited Chingleput, Thanjavur, Ramanathapuram, Madurai, Kanyakumari and Tirunelveli districts and had discussions with Presidents of Panchayats ' Chairmen of Panchayat Union, District Development Officers and other various district level officers. The constitution of Panchayats, and Panchayat Unions, the responsibilities entrusted with Panchayat Unions on statutory basis and allied matters, were explained in detail to the members of the

study-team. They also had discussion on Applied Nutrition Programme, Intensive Agriculture Area Programme, Co-operation, Crash Scheme on Rural Employment, etc. Besides, the study-team also visited the places, where the above schemes were implemented.

4. On 26th November 1973, the team left for Agartala, via Calcutta.

5. A telegram, dated 5th December 1973, was received from the Director of Panchayats, Agartala, Government of Tripura, expressing gratitude to the Government of Tamil Nadu and officials and non-officials, for having rendered co-operation and help.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

இணைப்பு II.

(585-ம் பக்கத்தில் 569 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.)

(அ) போக்குவரத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் பத்தாவது கூட்டம் 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 15, 16 ஆகிய நாட்களில் புது டில்லியில் நடததப்பட்டது. மாநில அரசின் போக்குவரதது அமைச்சரும் நான்கு அதிகாரிகளும் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

(இ) இக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட பொருள்களும் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

பொருட்கள்.	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள்.
(1)	(2)
1. மோட்டார் வண்டிகளின் எண் தகடுகளில் பதிவுக் குறிகளைக் காட்டி வைத்தல், கிலோ மீட்டர் கற்கள் முதலியவற்றில் எண்களைப் பொறித்து வைத்தல் முதலியன.	மோட்டார் வண்டிகளின் பதிவுக் குறிகள் ஆங்கிலத்திலும் வட்டார மொழியிலும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட செயற்குழு தெரிவித்திருந்த பரிவுரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
2. சாலைப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமையாக்குவதற்கான நடைமுறைகளை எளிதாக்குவதற்காக 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தைத் திருத்துதல்.	நாட்டுடைமையாக்கும் பணியை விரைவுபடுத்துவதற்கான சட்டம் குறித்து ஆராய்வதற்காகக் குழுவொன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது.
3. சாலைப் பாதுகாப்பு குறித்த ஆய்வுக்குழுவின் அறிக்கையை பரிசீலனை செய்தல்.	மாநில அரசுகள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சாலைப் பாதுகாப்புக் குறித்த ஆய்வுக்குழுவின் பரிவுரைகளை இந்திய அரசு மேலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும், இப்பொருள் போக்குவரத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் அடுத்த கூட்டத்தில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

128-7—27

பொருட்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள். (2)
4. பயணவழி வசதிகள் குறித்த ஆய்வுக்குழுவின் அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்தல்.	மாநில அரசுகள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களின் அடிப்படையில், பயண வழி வசதிகள் குறித்த ஆய்வுக்குழுவின் பரிவுரைகளை இந்திய அரசு மேலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும், இப்பொருள் போக்குவாத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் அடுத்த கூட்டத்தில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.
5. சாலைப் போக்குவரத்து அதிகார அமைப்புகளில் இரயில்வே துறையினருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் 44 (2) பிரிவைத் திருத்துதல்.	(1) இரயில்சாலை ஒருங்கிணைப்பிற்கு மேலும் வாய்ப்புள்ள அவசியமுள்ள வட்டாரங்களைப் பொறுத்த அளவில், இரயில்வே துறை பிரதிநிதிகளை சாலைப் போக்குவரத்து அதிகார அமைப்புகளில் சேர்த்துக்கொள்ள மாநில அரசுகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கும் வகையில் மோட்டார் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்றும்,
	(2) மத்திய போக்குவரத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் அடிப்படையில் மாநில அளவிலும் போக்குவரத்து வளர்ச்சிக்குழு அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், எல்லா வகைப்பட்ட போக்குவரத்துக்களையும் ஒருங்கிணைப்பது குறித்தும் மாநில அளவிலான குழுக்கள் சிறப்பாகக் கருதிப் பார்க்கவேண்டும் என்றும்,
	(3) சாலைப் போக்குவரத்துக் கழக வாரியங்களில் உள்ள இரயில்வே பிரதிநிதிகள்,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1974 மார்ச் 22

பொருட்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள். (2)
	இரயில்சாலை ஒருங்கிணைப்புப் பணியை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு வாரியம் நடத்தும் கூட்டங்களில் தவறாமல் கலந்து கொள்ளுமாறு அவர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும் என இரயில்வே அமைச்சகம் வற்புறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.
6. இரயில்—சாலை ஒருங்கிணைப்பு.	தற்போது, போக்குவரத்து வாய்ப்புகள் அதிகமாயிருந்தும் இரயில் வசதி இல்லாத வட்டாரங்களில் அந்தந்த மாநில அரசுகள் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய சாலைப்போக்குவரத்து வண்டிகளைக் கொண்டு வட்டாரப் போக்குவரத்து வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை அம்மாநில அரசுகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது.
7. (ஆக்ட்ராய்) சுங்க வரி ஒழிப்பு.	"ஆக்ட்ராய்" சுங்க வரி ஒழிப்பு குறித்து முன்னதாக எடுக்கப் பட்ட முடிவு மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. (தமிழ் நாட்டில் "ஆக்ட்ராய்" வரி விதிக்கப்படுவதில்லை.)
8. சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழிலுக்கு நிதியுதவி அளித்தல்.	1971 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற ஒன்பதாவது கூட்டத்தில் குழு தாம் செய்திருந்த கீழ்க்கண்ட பரிவுரைகளையே மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறியது:— (i) அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் வெளிச் சந்தைகளில் கடன் வாங்கத் தொடங்க வேண்டும்;

[1974 மார்ச் 22

பொருட்கள்.	எடுக்கபட்ட முடிவுகள்.
(1)	(2)
	(ii) அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு வருமான வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து போக்குவரத்து அமைச்சகம் தொடர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்;
	(iii) தேசிய மோட்டார் போக்குவரத்து நிதிக் கழகமொன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.
	(iv) தற்போது துறை மூலமாக இயங்கி வரும் அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள், சாலைப் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் கீழ் சாலைப் போக்குவரத்துக் கழகங்களாக மாற்றப்பட வேண்டும்;
	(v) சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு தமது மூலதனப் பங்கை தம்முடைய மாநில அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்துக்குச் செலுத்த வேண்டும்;
	(vi) இரயில்வே அமைச்சகம், ஒவ்வொரு மாநில அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மொத்தப் பங்கிலும் தம்முடைய பங்கை 33 சதவீதம் என்னும் சீரான அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும்.
	(vii) போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மூலதன ஏற்பாட்டில் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகமும் தொழில் கடன் முதலீட்டுக் கழகமும் பங்கேற்குமாறு நயந்து கேட்க வேண்டும்;
	(viii) கடன்கள் பெற, இந்திய ரிசர்வ் வங்கியையும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளையும் அணுக வேண்டும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATURE வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

பொருட்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள். (2)
	(ix) வணிக வங்கிகளும் நிதியுதவி அளிக்கும் பிற நிறுவனங்களும் கடன் வழங்குவது குறித்த நடைமுறை எளிதாக்கப்பட வேண்டும்.
9. மாநிலங்களிடையே சென்று வரும் உல்லாசப் பயண வண்டிகள் மீது ஒரு முனை வரி விதித்தல், உல்லாசப் பயண வண்டிகளுக்கு உரிமம் வழங்குவதைத் தாராளமாக்குதல், உல்லாசப் பயண வண்டிகளுக்கு சுங்க வரி விதித்தல்.	(i) உல்லாசப் பயண வண்டிகளுக்கு அனைத்திந்திய உரிமங்கள் வழங்குவதில் அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்;
	(ii) உல்லாசப் பயண வண்டிகள் சாலை வரி, பயணிகள் வரி ஆகியவற்றைச் செலுத்துவதிலிருந்து விதி விலக்களிக்கப்படுவது குறித்த அறிவிப்பு விரைவில் வெளியிடப்படலாம்;
	(iii) மாநிலங்களுக்கிடையிலான வழித்தடங்களில் தற்போது சென்று வரும் உல்லாசப் பயண டாக்சிகளின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட வேண்டும்;
	(iv) உல்லாசப் பயண வண்டி உரிமம் வழங்குவதில் மேலும் தாராளமான கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
	(v) தனியார் சுற்றுலா வண்டி இயக்குபவர்கள் அறிவிக்கப்பட்ட வழி தடத்தில் தங்களுடைய வண்டியை ஓட்ட அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பொருட்கள்.	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள்.
(1)	(2)
10. மாநில சாலைப் போக்கு வரத்து நிறுவனங்களுக்குத் தேவைப்படும் டயர்கள், டியூப்கள், பேருந்து அடிச் சட்டங்கள்.	ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் யூனியன் ஆட்சிப் பகுதிக்கும் தேவைப் படும் டயர்கள், டியூப்கள்,. இன்றி யமையாத மிகவும் அரிதான உதிரி பாகங்கள் ஆகியவற்றின் தனிப் பங்கு அளவுகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு மாநிலத்திற்குள் வினியோகம் செய்வதற்காக இருப்புப் பொருள்களை மாநில அரசு களிடமும் யூனியன் நிர்வாகங்க ளிடமும் ஒப்படைக்க வேண்டும். இப்பணியை மேற்கொள்வதற்சாக மாநில அளவில் சட்டம் இயற்று வது அவசியமானால், விரைந்து அதை இயற்ற வேண்டும்.
11. குடி மயக்கத்திலுள்ளவர் கள் மோட்டார் வண்டிகள் ஓட்டுவதைத் தடை செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்வதன் அவசியம்.	இது குறித்த மோட்டார் வண்டிகள் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டு மென்று (உள்துறை அமைச்சகம் நியமித்த) மதுவிலக்கு ஆய்வுக் குழு புதுடில்லி அனைத்திந்திய மதுவிலக்குக் குழு, சார்ப்பாக பாது காப்பு ஆய்வுக் குழு ஆகியவை தெரிவித்துள்ள கருத்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தகுந்த திட்டங் கள் இயன்ற வரையில் வகுக் கப்பட வேண்டுமென்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. மோட்டார் வண்டி ஓட்டும் ஒருவர் குடி மயக்கத்தில் உள்ளாரா என்பதை மூச்சோட்டப் பகுப்பாய்வு முறை மூலம் (Breath Analyser System) கண்டறிவதற்கான ஏற்பாடுகளை எல்லா மாநிலங்களும் பின்பற் றுவது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அத்தகைய நபர்களைக் கண்டறிந்து அவ்விடத்தி லேயே அவர்களைத் தண்டிப்பதற் கான உடனடி அதிகாரங்களை

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

பொருட்கள்.	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள்.
(2)	(2)
	போக்குவரத்துக் காவலர்களுக்கும் போக்குவரத்து விதிகளைச் செயற்படுத்தும் பிற பணியாளர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும்.
12. சரக்குப் போக்குவரத்துக்கு மண்டலத் திட்டங்கள்.	சாலைப் போக்குவரத்து உரிமையாளர்களுக்கு ஒரே மண்டலம் இருப்பது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும்.
13. மோட்டார் வண்டிப் பயணிகள் மீதான வரிவாயிலாகக் கிடைக்கும் தொகைகளை மாநில சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தல்.	மோட்டார் வண்டி பயணிகள் மீதான வரி வாயிலாகக் கிடைக்கும் தொகைகளை மாநில சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மாநில சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் சங்க நிலைக்குழு (நிதி) செய்திருந்த பரிவுரையை குழு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.
14. மத்திய அரசு அளவிலும் மாநில அரசுகள் அளவிலும் கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கென்று கிராமப்புறச் சாலைகள் ஆணைக்குழுவை அமைத்தல்.	(i) நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் எளிதில் சென்று வர வசதியாக இயன்ற விரைவில் சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் குறித்து குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. மேலும் அது தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் வருமாறு:— மேற்சொன்ன குறிக்கோளை அடைவதில் மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமத்தின் அளவை மட்டுமே ஒரு முக்கிய கூறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கிராமப் பகுதிகளுக்கும் நாட்டின் தொலை தூரப் பகுதியிலுள்ள கிராமங்கள், பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகள், ஏனைய பின்தங்கிய பகுதிகள் ஆகிய

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

பொருட்கள்.	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள்.
(1)	(2)
	வற்றிற்கும் சாலைத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளின் பெரும் பகுதிக்கு சாலைத் தொடர்பு ஏற்படுத்த வசதியாக கிராமப்புற சாலைகளை சரியான முறையில் இணைக்கும் பணியில் உடனடி கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
	(ii) கிராமப்புறச் சாலைகள் அமைக்கத் தேவைப்படும் நிலத்தை கிராமங்களுக்கே அல்லது மாநில அரசுகளுக்கே இலவசமாகக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.
	(iii) நிதியில் 50 சதவீதத்தை மாநில அரசே செலுத்த வேண்டும்.
	(iv) வேளாண்மை போன்ற காரியங்களுக்காக சிறப்பு வசதிகள் தேவைப்படும் இடங்களில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்களே விகிதாசாரப்படி உதவித் தொகையளிக்க வேண்டும்.
15. சாலைகள் சம்பந்தமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட மத்திய அரசுத்துறை திட்டப் பணிகளை செயற்படுத்துவதில் கண்டுள்ள முன்னேற்றம்.	ஒப்பந்தப் புள்ளிகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்த்தல் ஒப்பளிப்பு கிடைத்தவுடனே பணியைத் தொடங்குதல் ஆகியவற்றின் அவசியம் குறித்தும் ஏனைய சில மாநிலங்களில் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுள்ளதைப் போன்று தேசீய நெடுஞ்சாலைப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே தனி அமைப்புகள் ஏற்படுத்த வேண்டிய உடனடி தேவை ஆகியவை குறித்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

	பொருள்கள். (1)	எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள். (2)
16.	ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாலைகள் தொடர்பான திட்டங்கள் குறித்து முன் கூட்டிய நடவடிக்கையும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாலைகளுக்கென வகுக்கப் பட்ட திட்டங்களில் கண்டுள்ள முன்னேற்றமும்.	இந்திய அரசு வகை செய்துள்ள நிதி வசதிகளை முழு அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று குழு பரிவுரை செய்துள்ளது.
17.	பின் தங்கிய பகுதிகளில் சாலை வளர்ச்சி.	10 சதவீதம் மத்திய உதவிபெறும் திட்டத்தின் கீழ் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட மாவட்டங்களிலும் சாலை அமைப்புப் பணிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதே சமயத்தில் அல்லது விரைவிலேயே மத்திய நிதியுதவி நிறுவனங்களின் சலுகை நிதித் திட்டத்தின் கீழ் பிற மாவட்டங் களிலும் அதே மாதிரியான முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டு மென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.
18.	மாநிலத்தின்/வட்டாரத்தின் சாலை வளர்ச்சிக்குத் திட்டம் வகுப்பதில் அரசுப் போக்கு வரத்து அதிகார மன்றங் கள் சங்கம்/வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகார மன்றங்கள்.	மாநில அல்லது வட்டாரச் சாலை வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமைத் திட்டங்கள் வகுக்க மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட அரசுப் போக்கு வரத்து அதிகார மன்றத்தை யும் வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகார மன்றத்தையும் சேர்த்துக் கொள்வது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யுமாறு மாநிலங்களின் பொதுப் பணித்துறைகளை இக்குழு வற்புறுத்தியது.
19.	சாலைகள்-சாலைப் போக்கு வரத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் நிலைக் குழுவை புதிதாக அமைத்தல்.	சாலைகளுக்காகவும் சாலை போக்கு வரத்துக் குழுவிற்காகவும் நிலைக் குழுக்களின் தற்போதைய அமைப்பு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

போக்குவரத்து வளர்ச்சிக் குழுவின் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பரிசீலனையிலுள்ளன.

128-7—28

(*a*) The tenth meeting of the Transport Development Council was held at New Delhi on 15th and 16th February 1973. The Minister for Transport and four officials of the State Government attended the meeting.

(*b*) The subjects discussed and the decisions taken in the said meeting are given below :—

Subjects. (1)	*Decisions taken.* (2)
1. Display of registration marks on the number plates of motor vehicles and on inscriptions on kilometre stones, etc.	The recommendation of the Working Group constituted by the Government of India that the display of registration marks on motor vehicles should be in English and regional script was accepted.
2. Amendment of the Motor Vehicles Act, 1939, so as to simplify procedures for nationalisation of road transport.	It was decided to constitute a Committee to go into the question of legislation for speeding up nationalisation.
3. Consideration of the report of the Study Group on Road Safety.	It was agreed that the recommendations of the Study Group on Road Safety be examined further by the Government of India in the light of the comments received form the State Governments and placed before the next meeting of the Transport Development Council.
4. Consideration of the report of the Study Group on wayside amenitides.	It was agreed that the recommendation of the Study Group on wayside amenities be examined further in the light of the comments received from the State

Subjects.	*Decisions taken.*
(1)	(2)
4. Consideration of the report of the Study Group on Wayside amenities—*cont.*	Governments and the matter placed before the next meeting of the Transport Development Council.
5. Amendment of section 44 (2) of the Motor Vehicles Act, 1939, to provide for representation to the railways on the Transport Authorities.	It was agreed that (1) the Motor Vehicles Act should be amended to provide for permissive powers to State Governments to take Railway representatives on the Transport Authorities in respect of the regions where there was scope/need for further rail-road co-ordination ; (2) that Transport Development Council should set up at the State level, on the lines of the Transport Development Council at the centre and that the State Level Councils should also specially consider questions relating to co-ordination of all forms of transport ; and (3) that the Ministry of Railways should be urged to advise their representatives on the Boards of the Road Transport Corporations in the various States to attend the Board meetings regularly in the interest of rail-road co-ordination, which was the basic objective of providing representation to them on these Boards.

[1974 மார்ச் 22

Subjects.	*ecisions taken.*
(1)	(2)
6 Rail-road Co-ordination ..	It was agreed that steps should be taken to develop regions which have traffic potential but are not served by rail presently, by having a fleet of road vehicles which might be made available by the State Governments in their respeetive areas.
7 Abolition of Octroi ..	Earlier decision to abolish Octroi was reiterated. (No Octroi is levied in Tamil Nadu.)
8 Financing of Road Transport Industry. ..	The Council reiterated its following recommendations made in the ninth meeting held in August 1971:— (i) that State Transport Undertakings should resort to open market borrowing ; (ii) that the question of exemption of State Road Transport Corporation from income-tax should be pursued by the Transport Ministry ; (iii) that the National Motor Transport Finance Corporation should be set up ;

Subjects. (1)	Decisions taken. (2)
8 Financing of Road Transport Industry—*cont.*	(iv) that the existing departmentally operated State Transport Undertakings should be converted into Road Transport Corporations under Road Transport Corporation Act ; (v) that the concerned State should pay their share of capital to their State Road Transport Corporation ; (vi) that the Railway Ministry should increase their contribution to a uniform level of 33 per cent of the total in each State Road Transport Corporation ; (vii) that the Life Insurance Corporation and the Industrial Credit Investment Corporation should be pursuaded to participate in the capital structure of the Transport Corporation. (viii) that the Reserve Bank of India and the nationalised banks should be approached for loans ; and (ix) that procedure for lending by the Commercial Banks and other financial institutions should be streamlined.

Subject. (1)	Decisions taken. (2)
Inter-State movent of tourist vehicles on single point taxation, liberalisation of issue of permits for tourist coaches and tariff for tourist vehicles.	It has been decided— (i) that the State Transport Undertakings should be given preference in the matter of grant of All-India permits for tourist vehicles; (ii) that notification exempting the tourist vehicles from payment of road tax and passenger tax may be issued expeditiously; (iii) that the existing number of tourist taxis on inter-State route should be increased; (iv) that a more liberal policy in issuing tourist vehicle permit should be followed; and (v) that the private tourist coach operators should be allowed to run their vehicles on notified route.
10 Requirements of State Road Transport Undertakings in respect of tyres, tubes and bus chassis.	Special quotas of tyres and tubes and essential and critical spare parts should be fixed for each State and Union Territory and the stocks placed at the disposal of the State Governments and Union Administrations for making arrangements for internal distribution. If legislation at the State level was necessary for taking up this work, it should be undertaken speedily.

Subjects. (1)	*Decisions taken.* (2)
11 Need for measures to prevent the driving of motor vehicles by persons under the influence of drink.	It was agreed that the suggestions made by Study Team on Prohibition (appointed by the Ministry of Home Affairs), All India Prohibition Council, New Delhi and the Study Group on Road Safety for amendment of the Motor Vehicles Act in this regard should be examined and suitable proposals drawn up as soon as possible. It was also agreed that arrangements for detecting whether a person is driving a motor vehicle under the influence of drink by the breath analyser system should be considered for adoption by all the States. The traffic police and other enforcement staff should be vested with summary powers to detect such persons and punish them on the spot.
12 Zonal Schemes for goods transport.	It was agreed that the facility of having a single zone for road transport operators should be considered.
13 Utilisation of proceeds of tax on passengers carried in motor vehicles for the expansion programme of State Road Transport Undertakings.	The Council did not agree to the recommendation of the Standing Committee (Finance) of the Association of State Road Transport Undertakings that the proceeds of the tax on passengers carried in motor vehicles should be utilized for the development programmes of the State Road Transport Undertakings.

Subjects.	*Decisions taken.*
(1)	(2)
14. Rural roads need for setting up of Rural Road Commission at the Centre and in the States.	(i) The Council recommended the need and urgency for providing easy access to all the villages in the country as early as possible and observed that in achieving this objective the size of village in terms of population need not necessarily be the only criterion but that a more important consideration should be to open up rural areas and villages in the interior of the country, in the tribal belts and other backward areas and that immediate attention should be given to the proper alignment of rural roads so as to open up the maximum part of the rural areas ;
	(ii) that the land required for village roads should be made available free of cost by villagers or by State Government themselves ;
	(iii) that 50 per cent of the Fund should be contributed by the State Government.
	(iv) Where special interests were required to be served like those of agiculture, the concerned Ministries should make contribution proportionately.

TAMIL NADU LEGISLATURE
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Subjects. (1)	Decisions taken. (2)
15. Progress in the implementation of the 4th Plan Central Sector Schemes relating to roads.	The need for cutting out delays in setting tenders and commencing work soon after sanction, and the urgency for setting up separate organisations for dealing with National Highways exclusively as had already been done in certain other States was stressed.
16. Advance action for the 5th Plan projects relating to road and progress made in the formulation of the 5th Plan for roads.	The Council recommended that the States should do all that is possible to make the fullest possible use of the funds provided by the Government of India.
17. Road Development in Backward Areas.	It was agreed that top priority should be given to road building activity in the districts selected for the 10 per cent Central Subsidy Scheme and, simultaneously, or soon thereafter, in the remaining districts covered by the Concessional finance Scheme of Central financing institutions.
18. Association of State Transport Authorities/Regional Transport Authorities in planning development of roads for the State Region.	The Council urged the Public Works Department of the State and Union Territories to consider associating the State and Regional Transport Authorities appointed under the Motor Vehicles Act in planning priorities for development of roads in the State or region.

[1974 மார்ச் 22

	Subjects. (1)	Decisions taken. (2)
19.	Reconstitution of the Standing Committee of the Transport Development Council for Roads and Road Transport.	The composition of the two Standing Committees of the Council on Roads and Road Transport was accepted.

The decisions taken at the meeting of the Transport Development Council are under examination.

இணைப்பு III.

590-ம் பக்கத்தில் 570 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.)

விவர அறிக்கை.

தமிழ்நாட்டிற்கும் கருநாடக மாநிலத்திற்கும் இடையிலான போக்குவரத்து குறித்து இவ்விரு மாநிலங்களும் செய்து கொண்ட பரஸ்பர ஒப்பந்தம்.

(உள்துறையின் 30—4—1973 ஆம் நாளிட்ட 1178 ஆம் எண் அரசு ஆணை).

II-1 எண் 1909 (i) 1973.

1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 63-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் அவர்கள், தமிழ்நாடு அரசிதழில் கீழ்க்காணும் ஒப்பந்தத்தை இதனால் வெளியிடுகிறார். இந்த ஒப்பந்தத்தின் வரைவு மேற்படி பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவில் சொல்லியுள்ளவாறு, 24—6—1972 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் சிறப்பிதழில் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளதோடு, இதனால் பாதிக்கப் படுவோர் தமது தரப்பை எடுத்துச் சொல்ல அவர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்பளித்த பின்னரும், இவ்வொப்பந்தம் குறித்து வந்துள்ள மறுப்புரைகளும் கருத்துரைகளும் தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றத்துடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்ட பின்னரும் மேற்படி ஒப்பந்தம் இவ்வாறு வெளியிடப்படுகிறது.

1974 மார்ச் 22]

ஒப்பந்தம்.

தமிழ்நாடு, கருநாடகம் மாநிலங்களுக்கிடையேயான வழித் தடங்களில் போக்குவரத்து வண்டிகள் சென்று வருவதைக் கட்டுப்படுத்த முடிவு செய்துள்ளபடியால், தமிழ்நாடு அரசும் கருநாடக அரசும் கீழ்க்கண்டவாறு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கின்றன :—

தமிழ்நாடு ஆளுநரை (இதன் பின்னர் தமிழ்நாடு அரசு என்று குறிப்பிடப்படுவதுடன், இச்சொற்றொடரில், இவருக்குப் பின்னர் பதவியில் இருப்பவரும் அடங்குவர்) ஒரு தரப்பினராகவும் கருநாடக மாநில ஆளுநரை (இதன்பின்னர் மைசூர் மாநில அரசு என்று குறிப்பிடப்படுவதுடன், இச்சொற்றொடரில் இவருக்குப் பின்னர் பதவியில் இருப்பவரும் அடங்குவர்) மற்றொரு தரப்பின ராகவும் கொண்டு இவ்விருவர் இடையேயும் இவ்வொப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்படுகிறது. இந்த ஒப்பந்தம் 1—5—1973-லிருந்து செயலுக்கு வரும்.

பயணிப் பேருந்துப் பணிகள் : (a) இரு மாநிலங்களும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளவாறும், இணைப்பு I and II ஆகியவற்றில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறும் இவ்விரு மாநிலங்களுக்கும் சொந்தமான பயணிப் பேருந்துகளை, இவ்விரு மாநிலங்களுக்கிடையிலான வழித் தடங்களில் தமிழ்நாடு பேருந்து உரிமையாளர்களும், இணைப்பு II and IV ஆகியவற்றில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு கருநாடக மாநிலப் பேருந்து உரிமையாளர்களும் இயக்க வேண்டும்.

(b) இவ்விரு மாநில வழித்தடங்களில் ஒரு மாநிலத்தில் மட்டுமே அமைந்திருக்கக் கூடிய வழித்தடப் பகுதி ஒன்று குறித்து, அந்த மாநிலத்தில் பேருந்து உரிமையாளர்கள் இயக்கி வரும் பேருந்துப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், அந்த மாநிலத்தின் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றம் மாறுதல் எதனையும் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால், அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போக்குவரத்து அதிகார மன்றம் செய்யக்கூடிய அத்தகைய மாறுதல் பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மற்றொரு மாநிலத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இவ்விரு மாநில வழித்தடங்களைப் பொறுத்தவரையில், அடுத்த மாநிலத்தின் வழித்தடப் பகுதியில் மாறுதல் தேவைப்

1974 மார்ச் 22]

பட்டால், அந்தந்த மாநிலப் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றங்கள் கீழே (c) பத்தியில் குறிப்பிட்டுள்ள பயணத்தொலைவு பற்றிய கோட்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு, பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதன் மூலமும் மேற்சொன்ன மாறுதல் குறித்து முடிவு செய்யும்.

(c) இரு மாநில வழித்தடங்களைப் பொறுத்தமட்டில், பயண தூரம் கிலோ மீட்டர் அளவில் இயன்றவரை சமமாக இருக்க வேண்டும். எனினும், தற்போது மைசூர் மாநிலம் 1.500 கிலோ மீட்டர் அளவில் கூடுதல் பயணதூர அனுகூலத்தைப் பெற்றுள்ளது. வருங்காலத்திலும் சம அளவுக்கு மேல் இந்த கூடுதல் அனுகூலத்தை அந்த மாநிலம் பெற்றிருக்கும்.

(d) அடுத்த மாநிலத்தில் பேருந்து உரிமையாளர் ஒருவர் வசூலிக்கும் பயணக் கட்டணங்களும் சரக்குக் கட்டணங்களும் அந்த மாநிலத்தில் அதே போன்ற பேருந்துப் பணிகளுக்கு அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பேருந்து உரிமையாளர்கள் வசூலிக்கும் பயணக் கட்டணங்களைவிட குறைவாக இருக்கக்கூடாது.

(e) வழக்கமாக இயங்கிவரும் பேருந்துகள் பழுதடையும் நேர்வில், இவ்விரு மாநில வழித்தடங்களில் குறைந்தது ஒரு மாற்றுப் பேருந்தையேனும் இயக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, இவ்விரு மாநில வழித் தடங்களில் பேருந்து உரிமையாளர்கள் வழக்கமாக இயக்கிவரும் பேருந்துகளில் 20 சதவிதம் வரை மாற்றுப் பேருந்துகளை இயக்க அனுமதிக்கப்படுவர்.

பேருந்துகள் பழுதடையும் நேர்வில் அல்லது எதிர்பாராத சமயங்களில், இரு மாநில உரிமையாளர்களும் பயண தூரத்தை (கிலோ மீட்டர் அளவில்) அதிகரிக்காமல் தங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட வழித்தடத்தில் பேருந்து ஒன்றை இயக்க அனுமதிக்கப் படுவர்.

II. பொது சரக்கு வண்டிகள் — a) 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 63 (3) பிரிவைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனைக்கேற்ப ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுபவையும் அடுத்த மாநிலத்தால் மேலொப்பம் இடப்படுபவையுமான பொதுச் சரக்கு வண்டி-

1974 மார்ச் 22]

களுக்கான அனுமதிகளின் எண்ணிக்கை 1,200 ஆக இருக்க வேண்டும்; ஒரு மாநிலத்தில் வழங்கப்படும் அனுமதிகளின் எண்ணிக்கை 1,100 ஆக இருந்தால் அது குறித்த நிலைமை மறு ஆய்வு செய்வதற்குட்பட்டு மேற்படி அனுமதிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

(b) தேசிய அல்லது மாநில நெடுஞ்சாலைகளிலிருந்தும் (தடை செய்யப்பட்ட வழித்தடங்கள் நீங்கலாக) 30 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குத் தாண்டிச் செல்லும் வகையில் தேசிய நெடுஞ்சாலை களிலும் மாநில நெடுஞ்சாலைகளிலும் வண்டிகளை ஓட்டுவதற்கு மேலொப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், அந்த வண்டிகள் அடுத்த மாநிலத்திற்குச் சென்றுவிட்டுத் திரும்பும் வழியில், அம்மாநிலத்தின் ஓரிடத்தில் இறக்குவதற்கென்று சரக்குகள் எவற்றையும் ஏற்றிக் கொள்ளக் கூடாது.

மேலும், அடுத்த மாநிலத்தை நோக்கிச் செல்கையில், அம்மாநிலத்தில் யாதொரு பகுதியின் சரக்குகளை இறக்குவதற்கு எவ்வித கட்டுப்பாடும் விதிக்கப்படக் கூடாது; ஆனால், அம்மாநிலத்தில் சரக்குகள் எவற்றையும் ஏற்றிக் கொள்ளக் கூடாது.

(c) பெட்ரோல் வண்டிகள்—ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பரஸ்பர அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட பொதுச் சரக்கு வண்டிகள், தனியார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை நீங்கலாக பெட்ரோல் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை 50 ஆக முடிவு செய்யப்படுகிறது.

(d) பொது சரக்கு வண்டிகளுக்கும் பெட்ரோல் வண்டி களுக்கும் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டும்.

III. தனியார் சரக்கு வண்டிகள்.—தனியார் சரக்கு வண்டிகள் குறித்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுவதும், அடுத்த மாநிலத்தினால் மேலொப்பம் இடப்படுவதுமான அனுமதிகளின் எண்ணிக்கை 50 ஆக இருக்க வேண்டும். பிற மாநில விண்ணப்ப தாரர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டுள்ள பகுதி அல்லது வழித் தடங்கள் குறித்த அவர்களின் விண்ணப்பங்களுக்கு மேலொப்ப மிட பரிவுரை செய்வதற்கு முன்னர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலப் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றம், அடுத்த மாநிலத்தில் விண்ணப்பதாரர் செய்யவிருக்கும் தொழில் உண்மையானதுதானா என்பது பற்றித் தாமே அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பொதுச் சரக்கு வண்டிகளுக்கும் தனியார் சரக்கு வண்டிகளுக்கும் வண்டியில் ஏற்றப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட எடையான 15 டன் அல்லது ஏற்றப்படும் பதிவு எடை இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அந்த எடை அளவுக்கு பரஸ்பர அடிப்படையில் மாநிலங்கள் இரண்டிலும் சாக்குகளை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

(VI) வாடகை மோட்டார் வண்டிகள் (Taxis) —ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுபவையும் அடுத்த மாநில அரசினால் மேலொப்பமிடப்படுபவையுமான சாதாரண வாடகை மோட்டார் வண்டி அனுமதிகளின் எண்ணிக்கை 100 ஆக இருக்க வேண்டும். இந்த வண்டிகள் பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு மாநிலங்களின் வழித்தடங்கள் அனைத்திலும் செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

(V) தற்காலிக அனுமதிகள்.—சரக்கு வண்டிகள், ஒப்பந்த ஊர்திகள் (வாடகை மோட்டார் வண்டிகள் மட்டும்) ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், ஒவ்வொரு மாநில அரசும் வழங்கும் தற்காலிக அனுமதிகளின் எண்ணிக்கைக்கு வரையறை ஏதும் இருக்கக் கூடாது. குறுகிய கால உரிம ஒப்பந்தத்தில் கண்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்கிணங்க, ஒரு மாநிலத்தின் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றம் பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மற்றொரு மாநிலத்தின் இசைவைப் பெறாமல், ஒரு சமயத்தில் 30 நாட்களுக்கு மேற்படாத கால அளவுக்கு இந்த அனுமதிகளை வழங்கலாம். தமிழ்நாடு 1952 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (பயணிகள், சரக்குகள் மீது வரி விதிப்பு) சட்டத்தின் கீழ் அல்லது 1961 ஆம் ஆண்டு கருநாடக மோட்டார் வண்டிகள் (பயணிகள் சரக்கு மீதான வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்படும் வரி ஏழு நாட்களுக்கு அல்லது முப்பது நாட்களுக்கு (இந்தக் கால அளவு ஆங்கில ஆண்டின் இரண்டு மாதங்களில் இருந்தபோதிலும்) அந்தந்த அரசுகள் குறிப்பிட்டுள்ள வீதங்களில் இருக்க வேண்டும்.

IV வரி விதிப்பு.—(a) எந்தப் போக்குவரத்து வண்டிகள் தொடர்பாக பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மாநிலத்தில் மேலொப்பம் இடப்படுகிறதோ அந்த போக்குவரத்து வண்டிகள்.

1974 மார்ச் 22]

பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மாநிலத்திற்கு மோட்டார் வண்டிகள் வரி செலுத்துவதினின்றும் விலக்களிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு முனை வரி விதிப்பு தொடர்பான இச்சலுகை, முறையான அனுமதி, தற்காலிக அனுமதி ஆகிய இருவகை அனுமதிகளையும் பெற்றுள்ள பயணிப் பேருந்துகளுக்குப் பொருந்தும். மேலொப்பத்தின்கீழ் வரும் ஏனைய வகை போக்குவரத்து வண்டிகள் முறையான அனுமதிகளைப் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே அவற்றிற்கு இச்சலுகை பொருந்தும்.

(b) பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மாநிலத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிகளை, பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மாநிலத்தின் அரசுப் போக்குவரத்துத்துறை அதிகார மன்றச் செயலாளர் பெயரில் கேட்பு வரைவோலைகள் (Demand Drafts) மூலம் செலுத்துவதற்குட்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுப் போக்குவரத்து அதிகார மன்றங்கள், V-வது பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள தற்காலிக அனுமதிகளை வழங்க வேண்டும்.

(c) பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட மாநிலத்தின் சார்பாக, ஒரு முனை வரி விதிப்புக்குட்பட்ட வண்டிகளுக்கு வரியிலா அடையாள வில்லைகள் அந்தந்த மாநிலத்திலேயே வழங்க வேண்டும்.

(d) 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) சேர்ந்த 63 (1) பிரிவின் இரண்டாவது வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் வரும் வண்டிகளும் வரி செலுத்துவதினின்றும் விலக்களிக்கப்படும்.

(VII) பொது.—(a) பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட மாநிலத்தில் வண்டிகள் எத்தனை மைல் வேகத்தில் ஓட்டப்பட வேண்டும், வண்டிகளில் ஏற்றப்படும் சுமையளவு, கன பரிமாணங்கள், வண்டிகள் செல்லக் கூடாதென்று தடை விதிக்கப்பட்ட சாலைகள் ஆகியவை குறித்து அந்தந்த மாநிலத்தில் உள்ள நிலைமைகளை அனுமதி பெற்றுள்ளோரும் வலவர்களும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

— [1974 மார்ச் 22

(b) ஒரு வண்டிக்குப் பதிலாக மற்றொரு வண்டியை அமர்த்திக் கொள்வது பற்றி சம்பந்தப்பட்ட மாநில அதிகார மன்றம் மேலொப்பச் சீட்டில் குறிப்பிட்டு. அது பற்றிய தகவலை, அந்த வண்டியின் பதிவு அடையாளம், இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை, சுமை ஏற்றப்படாத வண்டியின் எடை, சுமை ஏற்றப்பட்ட வண்டியின் எடை ஆகிய விவரங்களுடன் பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட மாநிலத்தின் போக்குவரத்து அதிகார மன்றத்திற்கு உடனடியாக அனுப்பி வைக்கலாம்.

(VIII) பரஸ்பர ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட பின்னர், எந்த ஒரு சமயத்திலும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் அல்லது ஒப்பந்தத்தின் இணைப்பில் கண்டுள்ள பகுதி ஏதும் திருத்தப்படலாம் அல்லது அதில் புதியதொரு பகுதி சேர்த்துக் கொள்ளப்படலாம்.

(IX) இவ்விரு மாநில அரசுகளில் எந்த ஓர் அரசும் கேட்டுக் கொள்வதன்பேரில் இந்த ஒப்பந்தம் ஒவ்வோராண்டும் மறு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 1.

கருநாடக மாநிலத்தில் ஓடும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேருந்துகள்.

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும். (1)	வழித்தடத்தின் தொலைவும், பயணத் தடவைகளின் எண்ணிக்கையும் (கருநாடகத்தில்). (2)		பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை. (3)	கருநாடக மாநிலத்தில் ஓடிய மொத்தப் பயணத் தொலைவு. (4)
1. தளி—மாலூர் (வழி) ஒசூர், பகலூர், பேரிகை.	20·8	4	1	83·2
2. கிருஷ்ணகிரி—பெங்களூர் (வழி) ஒசூர், மாடிவாலா.	35·0	4	1	140·0
3. கோலார்—தளி (வழி) பேரிகை, ஒசூர்.	20·8	2	1	41·6
4. பேரிகை—பெங்களூர் (வழி) பகலூர், ஒசூர்.	35·0	4	1	140·0
5. அய்யூர்—மாலூர் (வழி) தேன்கனிக்கோட்டை, ஒசூர்.	20·8	2	1	41·6
6. பெங்களூர்—பாலதோட்டானபள்ளி (வழி) ஒசூர், தேன்கனிக்கோட்டை.	35·0	2	1	70·0
7. மாலூர்—கிருஷ்ணகிரி (வழி) பகலூர், ஒசூர்.	20·8	4	1	83·2
8. ஒசூர் கால்நடைப்பண்ணை—மாடிவாலா (வழி) ஒசூர், அட்டிபீலி சந்தாப்பூர்.	27·2	8	1	217·6
9. அனேகல்—ராயக்கோட்டை (வழி) கும்லாபுரம், தேன்கனிச்கோட்டை, கேலமங்கலம்.	8·0	4	1	32·0

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும், பயணத் தடவை களின் எண்ணிக்கை யும் (கருநாடகத்தில்).		பேருந்து களின் எண் ணிக்கை.	கருநாடக மாநிலத்தில் ஓடிய மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
(1)	(2)		(3)	(4)
10. சாலிவரம்—பெங்களூர் (வழி) தேன்கனி கோட்டை, ஒசூர், சந்தாபூர்.	35·0	2	1	70·0
11. பெங்களூர்—தேன்கனிகோட்டை (வழி) ஒசூர், மட்டிகிரி.	35·0	4	1	140·0
12. அய்யூர்—அகாரா (வழி) தேன்கனிகோட்டை, ஒசூர், அட்டிபீலி, சர்ஜாபூர்.	24·0	4	1	96·0
13. பெங்களூர்—புதுச்சேரி (வழி) ஒசூர், கிருஷ்ண கிரி, திருவண்ணமலை, கடலூர்.	35·0	6	3	210·0
14. திருச்சிராப்பள்ளி—பெங்களூர் (வழி)—ஒசூர், கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி, சேலம், நாமக்கல்.	35·0	2	2	70·0
15. சேலம்—பெங்களூர் (வழி) தருமபுரி, கிருஷ்ண கிரி, ஒசூர், அட்டிபீலி.	35·0	26	13	910·0 (தற்காலிக அனுமதி களின் பேரில் இரண்டு வண்டி கள் விடப்படுகின் றன.)
16. சாத்தி—கொள்ளேகால் (வழி) பண்ணரி, திம்பம், கடர்சல், லோக்கனஹள்ளி.	52·8	2	1	105·6
17. உதகமண்டலம்—குண்டல்பெட் (வழி) பைக் காரா, நடுவட்டம், கடலூர், தெப்பக்காடு, கன்னனூலா.	27·2	8	4	217·6

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

18.	தருமபுரி—பெங்களூர் (வழி) கிருஷ்ணகிரி, ஒசூர், அட்டிபீலி.	35·0	4	2	140·0	
19.	தருமபுரி—பெங்களூர் (வழி) பாலக்கோடு, ராயகோட்டை, ஒசூர், அட்டிபீலி எல்லை.	35·0	2	1	70·0	
20.	திருப்பத்தூர்—பெங்களூர் (வழி) கண்டலி, பகலூர், கிருஷ்ணகிரி, ஒசூர், அட்டிபீலி.	35·0	2	1	70·0	
21.	சென்னை—பெங்களூர் (வழி) காஞ்சிபுரம், ஆர்க்காடு, வேலூர், வாணியம்பாடி, கிருஷ்ணகிரி, ஒசூர், அட்டிபீலி.	35·0	10	5	350·0	(4 வண்டிகள் தற்காலிக அனுமதிகளின் பேரில் விடப்படுகின்றன.)
22.	கோயம்புத்தூர்—கொள்ளேகால் (வழி) அன்னூர், சாத்தி, திம்பம், உடையார்பாளையம், லோக்கனஹள்ளி.	52·8	4	2	211·2	
23.	கோயமுத்தூர்—கொள்ளேகால் (வழி) அன்னூர், சாத்தி, திம்பம், லோக்கனஹள்ளி, ஹன்னூர், மங்கலம்.	62·4	4	2	249·6	
24.	உதகமண்டலம்—மைசூர் (வழி) நடுவட்டம், கூடலூர், குண்டல்பெட். மஞ்சன்குட்.	88·0	4	2	352·0	
25.	சென்னை—பெங்களூர் (வழி) சித்தூர், கோலார்.	118·0	4	2	472·0	(தற்காலிக அனுமதியின் பேரில் விடப்படுகின்றன.)

இணைப்பு 2.

தமிழ்நாட்டில் ஓடும் கருநாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பேருந்துகள்.

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும் பயணத் தடவை களின் எண்ணிக் கையும் (தமிழ் நாட்டில்).		பேருந்து களின் எண் ணிக்கை.	தமிழ்நாட்டில் மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
(1)	(2)		(3)	(4)
1. பெங்களூர்—தேன்கனிக்கோட்டை (வழி) சந்தாபூர், அனேகல், தளி.	26·0	2	1	52·0
2. தேன்கனிக்கோட்டை—பெங்களூர் (வழி) தளி, கும்லாபுரம், அனேகல், பன்னேர்கட்டா.	28·0	4	1	112·0
3. பெங்களூர்—ஒசூர் (வழி) மாடிவாலா, அட்டி பீலி, ஒசூர்.	7·2	28	4	201·6
4. பெங்களூர்—ஒசூர் (வழி) மாடிவாலா, சந்தா பூர், அனேகல், சோளூர் எல்லை, தளி, தேன் கனிக்கோட்டை, கேல்மங்கலம்.	57·6	2	1	115·2
5 மடகொண்டபள்ளி—பெங்களூர் (வழி) தளி, அனேகல், பன்னேர்கட்டா.	23·0	2	1	46·0
6. ராயகோட்டா—பெங்களூர் (வழி) கேலமங்கலம், ஒசூர் கால்நடைப் பண்ணை, பூனஹள்ளி, சாமண்டூர் எல்லை, அனேகல், பன்னேர்கட்டா.	42·0	2	1	84·0

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

7.	மாரூர்—ஒசூர் (வழி) மஸ்தி, பேரிகை, பகலூர்.	29·0	4	1	116·0
8.	பேரிகை—பெங்களூர் (வழி) பகலூர், சர்ஜாபூர், வரலூர்.	19·0	4	1	76·0
9.	பெங்களூா—ஜவல்கெரே (வழி) சந்தாப்பூர், தளி·	24·0	2	1	48·0
10.	பெங்களூர்—கீலமங்கலம் (வழி) சந்தாபூர், அனேகல், பூனஹள்ளி, மட்டிகெரே.	19·0	4	1	76·0
11.	பெங்களூர்—தேன்கனிக்கோட்டை (வழி) சந்தாபூர், அட்டிபீலி, ஒசூர்.	34·2	4	1	136·8
12.	பெங்களூர்—குண்டுகோட்டா (வழி) சந்தாபூர், அட்டிபீலி.	45·6	4	1	182·4
13.	அத்திமோகம்—பெங்களூர் (வழி) பேரிகை, சர்ஜாபூர், அகரம்.	29·6	4	1	118.4
14.	மட்டிகெரே—பெங்களூர் (வழி) பூனஹள்ளி எல்லே, அனேகல், சந்தாபூர், ஹிப்பகோடி, மாடிவாலா.	8·4	4	1	33·6
15.	பெங்களூர்—தர்மபுரி (வழி) சந்தாபூர், ஒசூர், கிருஷ்ணகிரி.	105·6	2	1	211·2
16.	பெங்களூர்—சிக்குப்பனூர் (வழி) அகரம், சர்ஜாபூர், அட்டிபீலி, பூனஹள்ளி, மடகொண்டபள்ளி (ஒப்பந்த ஊர்திகள் எம். பள்ளி வரை செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றன).	17·6	4	1	70·4
17.	பெங்களூர்—பேரிகை (வழி) சர்ஜாபூர்	17·6	2	1	35·2

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 2—தொடர்ச்சி.

தமிழ்நாட்டில் ஓடும் கருநாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பேருந்துகள்—தொடர்ச்சி.

	தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும், பயணத் தடவைகளின் எண்ணிக்கையும் (தமிழ்நாட்டில்).		பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை.	தமிழ்நாட்டில் மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
	(1)	(2)		(3)	(4)
18.	பெங்களூர்—திருப்பத்தூர் (வழி) சந்தாபூர், அட்டிபீலி, ஓசூர், கிருஷ்ணகிரி.	105·6	2	1	211·2
19.	மைசூர்—பன்னேரி (வழி) T. நரசியூர், மூகூர், சனசயனகாடி, ஹசனூர், திம்பம்.	25·8	4	2	103·0
20.	மைசூர்—ஈரோடு (வழி) T. நரசியூர், மூகூர், சனசயனகேரி, காரப்பள்ளம், சாத்தி, கோபி செட்டிபாளயம், கவண்டபாடி, பவானி.	108·0	2	2	216·0
21.	கொள்ளேகள்ளி—கோயம்பத்தூர் (வழி) மது வனஹள்ளி, கமகவை ஹனூர், லோக்கள ஹள்ளி, பைலூர், சாத்தி, அன்னூர்.	125·0	4	2	500.0
22.	சாத்தி—கொள்ளேகள்ளி (வழி) பவானி, திம்பம், கடசல், பைலூர், P. G. பாளையம், லோக்கனஹள்ளி, ஹன்னூர், மதுவன ஹள்ளி.	59·5	2	1	119·0
23.	மைசூர்—உதகமண்டலம் (வழி) நஞ்சன்கூடு, குண்டல்பெட், நடுவட்டம்.	72·0	4	2	288·0
24.	பெங்களூர்—கோயம்பத்தூர் (வழி) கனகபுரா, கொள்ளேகால், லோக்கனஹள்ளி, பைலூர், திம்பம், லோக்கனஹள்ளி.	130·0	2	2	260.0

25.	மைசூர்—கோயம்புத்தூர் (வழி) நஞ்சன்கூடு, சி. எச். நகர், திம்பம், ஹசனூர்.	113·0	4	2	452·0
26.	பெங்களூர்—சென்னை (வழி) ஒசூர், கிருஷ்ணகிரி.	325·0	1	1	325·0
27.	பெங்களூர்—பென்னை வழி சித்தூர்.	232·0	4	2	928·0 [தற்காலிக அனுமதி.]
28.	பெங்களூர்—புதுச்சேரி (வழி) ஒசூர், கிருஷ்ணகிரி, திருவண்ணாமலை.	297·0	4	2	1188·0 [தற்காலிக அனுமதி.]
29.	பெங்களூர்—தளி (வழி) சந்தாபூர், அனேகல், கும்லாபூர்.	12·8	4	1	51·2
30.	பெங்களூர்—மடகொண்டபள்ளி (வழி) மாடிவாலா, பேகூர், கொப்பா, ஜிகானி, அனேகல், பூனஹள்ளி, எல்லை, பெத்தா, பெலகொண்டபள்ளி.	11·2	4	1	44·8
31	பெங்களூர்—ஒசூர் (வழி) கோட்டகிரி, பன்னேர்கோட்டா, ஜிகானி, அனேகல், பூனஹள்ளி, தாசரஹள்ளி, ஆண்டவாடி.	9	4	1	36·0

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 3.

தமிழ்நாடு அரசு இயக்குவதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட புதிய வழித்தடங்கள்.

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும்	பயணத் தடவைகளின் எண்ணிக்கையும் (கருநாடக மாநிலத்தில்).	பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை.	கருநாடகத்தில் மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
(1)	(2)		(3)	(4)
1. கோயம்புத்தூர்—மைசூர் (வழி) கொல்லேகால் சாமராஜ் நகர், T. நரசிபுரம் (கொல்லேகாலத்திலிருந்து மைசூர் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது).	64·1	4	4	256·4
2. கோயம்புத்தூர்—மைசூர் (வழி) சத்தியமங்கலம், சாமராஜ் நகர், T. நரசியூர்.	99·2	2	2	198·4
3. திருவண்ணாமலை—பெங்களூர் (வழி) கிருஷ்ணகிரி, ஓசூர்.	35·0	2	1	70·0
4. மதுரை—பெங்களூர் (வழி) சேலம், தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி, ஓசூர்.	35·0	2	2	70·0
5. சேலம்—மைசூர் (வழி) ஈரோடு, சத்தியமங்கலம், தாளவாடி, சாமராஜ் நகர்.	96·0	2	2	192·0
6. சேலம்—பெங்களூர் (6 வண்டிகளுக்கு கூடுதலாக இரண்டு ஒற்றைப்பயணத் தடவைகள்).	35·0	12	6	420·0
				1,206·8

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 4.

கருநாடக அரசு இயக்குவதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட புதிய வழித்தடங்கள்.

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும் பயணத் தடவை களின் எண்ணிக் கையும் (தமிழ் நாட்டில்).		பேருந்து களின் எண் ணிக்கை.	தமிழ்நாட்டில் மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
(1)	(2)		(3)	(4)
1. சாமராஜ நகர்—சத்தியமங்கலம் (வழி) அத்திருலிபுரம், கரிபாலம், திம்பம், பண்ணாரி.	41·6	2	1	83·2
2. பெங்களூர்—ஒசூர் கால்நடைப் பண்ணை (வழி) அட்டிபீலி, ஒசூர்.	13·6	4	1	54·4
3. பேரிகை— பெங்களூர் (வழி) பாகலூர், சர்ஜாபூர், அகரம்.	17·6	2	1	35·2
4. பெங்களூர்—ஒசூர் (வழி) அகரம், சர்ஜாபூர்.	17·6	4	1	70·4
5. பெங்களூர்—ஒசூர் (வழி) அகரம், சர்ஜாபூர்.	17·6	4	1	70·4
6. தாளவாடி—பெங்களூர் (வழி) கோளி பாளையம், என். எம். ஹள்ளி, எலந்தூர், T. நரசிபுர், [illegible]ரிகபெல், ஹித்தனஹள்ளி, கொப்பல், மாலவள்ளி, மட்டூர், மகடி, தவர்கோர்.	4·7	2	1	9·4
7. பெங்களூர்—தருமபுரி, தருமபுரி—பெங்களூர், அட்டிபீலி, சந்தாபூர், ஒசூர், ராயகோட்டை, பேபர்பட்டி.	103·2	2	1	206·4

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 4—தொடர்ச்சி.

கருநாடக அரசு இயக்குவதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட புதிய வழித்தடங்கள்—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், வழித்தடமும்.	வழித்தடத்தின் தொலைவும் பயணத் தடவை களின் எண்ணிக் கையும் (தமிழ் நாட்டில்).	பேருந்து களின் எண்ணிக்கை.	தமிழ்நாட்டில் மொத்தப் பயணத் தொலைவு.
(1)	(2)	(3)	(4)
8. பெங்களூர்—குண்டுகோட்டா, அஞ்செட்டி வரையில் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.	10·8 2	1	21·6
9. பெங்களூர்—ஒசூர், சூலகிரி வரை நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது.	24·0 2	1	48·0
10 மைசூர்—பன்னரி—சத்தியமங்கலம் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.	20·8 2	1	41·6
11. மைசூர்—பன்னரி, சத்தியமங்கலம் வரை நீட்டிக்கப்படடுள்ளது.	20·8 2	1	41·6
12. பெங்களூர்—மொரப்பூர் (வழி) மாடிவாலா நந்தாபூர், அனேகல், பூனஹள்ளி, மட்டி கெரே, கெலமங்கலம், ராயகோட்டா, பாலக் கோடு, தருமபுரி.	124·8 2	1	249·6
13. வெர்தூர்கோடி—தருமபுரி (வழி) அட்டிபீலி, ஓசூர், கெலமங்கலம், ராயகோட்டா, தருமபுரி.	105·6 2	1	211·2
			1,143·0

குறிப்பு.—இணைப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பயணத் தடவை, வழித்தடங்களில் ஒரு தடவை செல்வ தாகவோ அல்லது திரும்பி வருவதாகவோ இருக்கும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1974 மார்ச் 22]

முதல் 33—1/3 சதவீதம் வரை வெவ்வேறு விகிதங்களில் லெவி விதிக்கப்பட்டது. இந்த லெவி விதிப்பு மூலம் நாம் 1,14,027 டன் அரிசியைச் சேகரிக்க முடிந்தது. மேலும், குறுவை பருவத்தின்போது அறுவடையான நெல்லை விற்பனை செய்யும் வகையில் சிக்கல்கள் தோன்றியபோது ஆதரவு விலையில் இந்திய உணவுக் கழகமும் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகமும் சேர்ந்து 91,367 டன் அரிசி வாங்கப்பட்டது. பல்வேறு வகைகளில் கொள் முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு மொத்தம் 2,09,398 டன்னாகும். இதில், சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் பொதுப்பங்கீட்டு முறைக்காக 98,590 டன் அரிசி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, மத்தியத் தொகுப்பு ஏற்பாட்டிற்கு மாநிலத்தின் பங்காக 1,11,435 டன் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது, இருதரப்பு உதவித் திட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் மாநிலங் களுக்கு 34,000 டன் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது.—

	(டன்கள்.)
மகாராஷ்டிரம்	10,000
குஜராத்	11,000
கேரளா	9,000
மைசூர்	3,000
மேற்கு வங்காளம்	1,000
	34,000

சென்னை, கோயம்புத்தூர் மாநகர்களிலுள்ள, திங்களொன்றுக்கு ரூ. 300 அல்லது அதற்குக் குறைவான வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு முறையின் மரபில் Informal distribution system அரிசி வழங்கும் முறையை நாம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டோம். இதன் மூலம் 28.25 லட்சம் பேர் பயன் பெற்றனர். எல்லையோரப் பகுதியைத் தாண்டி அரிசி கடத்திச் செல்லப் படுவதைத் தடுக்கவேண்டி கடுமையான கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டி வந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையோரப் பகுதிகளில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும், நெல் உற்பத்தியாகாத இப்பகுதியில் நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும், விளவங்கோடு வட்டத்திற்கும் கல்குளம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த பத்து கிராமங்களுக்கும் பொதுப்பங்கீட்டுத் திட்டம் நீட்டிக்கப் பட்டது. இத் திட்டத்தின்மூலம் அப்பகுதியிலுள்ள 10.91 லட்சம் மக்கள் பயன் பெற்றனர்.

[1974 மார்ச் 22

கோதுமை.

நமது மாநிலத்திற்கு, 1972–73-ல் மொத்தம் 3,59,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்க 1973–74-ல் மொத்தம் 1,47,000 டன் அளவுக்கே கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. கடந்த இரு மாதங்களில் கோதுமை ஒதுக்கீடு படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டது. மாதம்தோறும் சாதாரணமாக 34,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கப்படுவது வழக்கம், ஆனால், தற்போது ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது 9,000 டன்தான். கோதுமை ஒதுக்கீட்டில் இத்தகைய தொரு கடுமையான வெட்டு இருந்தபோதிலும், கோதுமை உணவு உண்போர், நீரிழிவு நோயாளிகள், கோதுமையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தும் ஓட்டல் காரர்கள், ரொட்டிக் கடைக்காரர்கள், சேமியா தயாரிப்பாளர்கள், பிஸ்கட் தயாரிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் நியாயமான தேவைகளையும் நாம் நிறைவு செய்து, சமாளித்து வருகிறோம். கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் மொத்த வணிகத்தை முழு மனதோடும், வெற்றிகரமாகவும் மேற்கொண்ட ஒரே அரசு தமிழ்நாடு அரசாகத்தான் இருக்க முடியும்.

தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு நிறுவனத்தின் கடைகளிலிருந்தும், கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளிலிருந்தும் கீழ்க்கண்ட கட்டுப்பாட்டு விலைகளில் பொதுமக்களுக்கு கோதுமையும், கோதுமைப் பொருள்களும் விற்கப்படு கின்றன.

	(கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.)
கோதுமை	1.00
மைதா	1.30
ரவை	1.30
கப்பி ஆட்டா	1.00

தற்போது, கோதுமை உணவு உண்போருக்கும், நீரிழிவு நோயாளிகளுக் கும், திங்களொன்றுக்கு, முறையே, ஆறு கிலோ, ஐந்து கிலோ வீதங்களில் நாம் கோதுமை வழங்கி வருகிறோம். கோதுமையை பெருமளவில் பயன் படுத்துவோரின் 1971—72 ஆண்டு மொத்தக் கணக்கு, 1972, ஏப்ரலிலிருந்து 1972, செப்டம்பர் வரை கோதுமை விற்பனை மீது கட்டுப்பாடு இராத, பற்றுக் குறை இராத நிலை இருந்தபோது அவர்கள் வாங்கிய கோதுமையின் அளவு ஆகியவற்றில் எது குறைவோ அதைக் கணக்கிற் கொண்டு, அவர்களுக்காக

1974 மார்ச் 22]

கோதுமை ஒதுக்கீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படும் நேர்வுகளில், 1969—70, 1970—71, 1971—72 ஆண்டுகளுக்கான மொத்தக் கணக்குகள் கணக்கிற் கொள்ளப்படுகின்றன. கிடைக்கக்கூடிய கோதுமையின் அளவுக்கேற்ப, ரொட்டி தயாரிப்பாளர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவமும், சேமியா தயாரிப்பாளர்களுக்கு குறைந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்பட்டு பங்கீடு முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

பங்கீடு அட்டை பெற்றுள்ளோருக்கு எஞ்சிய கோதுமையிலிருந்து சிறு அளவில் கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய குறைந்த அளவு நியாயமான தேவைகளை நிறைவு செய்ய நமக்கு 20,000 டன் கோதுமை தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை.

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சர்க்கரை வழங்குவதை மத்திய அரசு முறைப்படுத்துகிறது. இந்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 சதவிதத்தை இந்திய அரசு லெவி சர்க்கரையாக எடுத்துக் கொண்டு, அந்தச் சர்க்கரையை ஏற்றுமதி செய்வதுடன் பல்வேறு மாநிலங்களின் சொந்தப் பயனுக்காகவும் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள், எஞ்சிய 30 சதவித அளவு சர்க்கரையை இந்தியாவின் எப்பகுதியிலும் உள்ள சந்தைகளில் தாராளமாக விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. லெவி சர்க்கரையானது நாடு முழுவதும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.15 என்ற குறிப்பிட்ட விலையில் விற்கப்படவேண்டும். 1973–74-ம் ஆண்டில், தமிழ் நாட்டிற்கு பிற்சேர்க்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மொத்தம் 1,24,660.12 டன் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உணவுப் பொருள் வழங்கு ஆணையாளர், மாநிலத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சர்க்கரையை, நபர்வாரி அடிப்படையில் மாவட்டங்களுக்குப் பங்கீடு செய்கிறார். தேவைப்படும் அளவை நிர்ணயிக்க கீழ்க்கண்ட விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன :—

வருமானம்.	நகர்ப் பகுதிகள்.	கிராமப் பகுதிகள்.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 300-ம் அதற்குக் குறைந்தும்.	2 கிலோ.	1 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 301 முதல் ரூபாய் 499 வரை.	4 கிலோ.	2 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 500-ம் அதற்கு மேற்பட்டும்.	6 கிலோ.	4 கிலோ.

மேற்சொன்ன வகையில் பார்த்தால், இம்மாநிலத்திற்குத் திங்களொன்றுக்கு மொத்தம் 14,000 டன் சர்க்கரை தேவைப்படும்.

இவ்வாறு மாவட்ட அளவில் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பின்னர், பல்வேறு மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள், மேற்சொன்ன அடிப்படையில் (சிறு மாறுதல்களுடன்) தத்தம் மாவட்டங்களில் இந்த ஒதுக்கீட்டுச் சர்க்கரையைப் பங்கீடு செய்கிறார்கள்.

இம்மாநிலத்தில், அவ்வப்போது துணை மொத்த வணிகர்களாகச் (Sub-wholesalesr) செயல்படும் கூட்டுறவுகளின் உதவியுடன், தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் பங்கீட்டுக் கழகமே சர்க்கரை மொத்த வணிகத்தை மேற்கொண்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள், கூட்டுறவுகள், தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் ஆகியோர் மூலம் சில்லறைப் பங்கீடு செய்யப்படுகிறது. தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் செய்யும் சர்க்கரைப் பங்கீட்டை கூட்டுறவுகளே படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் கொள்கை முடிவெடுத்தது. பங்கீட்டு முறை அனுவளவேனும் ஊறு ஏற்படாவண்ணம் இக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பங்கீடு செய்யும் செயல்நோக்கத்திற்காக, இம்மாநிலத்திலுள்ள (நகர்ப்புற, கிராமப்புற) மக்களனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாநிலத்தில் 94,82,604 குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

பயறு வகைகள்.—நமது மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை பயறு வகைகளில் நமது தேவை உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் அளவு, ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவு ஆகிய விவரங்களைக் காட்டும் :—

(1)	உள்ளூர் உற்பத்தி. (2)	இறக்குமதி அளவு. (3)	உபயோக அளவு. (4)
துவரையும், துவரம் பருப்பும்	46,000	65,000	1,11,000
உளுந்தும், உளுத்தம் பருப்பும்	36,000	50,000	86,000
பச்சைப்பயறும், பச்சைப் பருப்பும்	28,000	3,000	31,000
கொண்டக்கடலையும் கடலைப் பருப்பும்	2,000	2,40,000	2,42,000
மொத்தம் ..	1,12,000	3,58,000	4,70,000

1974 மார்ச் 22]

விலை குறைப்பிற்கு வழியே இல்லை என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம். அரசு விலைகளை நிர்ணயம் செய்து கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் சரிப்பட்டு இணங்கும் தரக்குறைவான கொள்கையைப் பின்பற்றினால் மோசமான பற்றாக் குறை நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நாம் அக்கொள்கையைப் பின் பற்றவில்லை.

ஏனெனில் இவ்வகையில் வெளியிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வணிகர்கள் மறுப்பர். மக்கள்பட்ட தொல்லைகளே நம்மை இந்த சரியான முடிவெடுக்கச் செய்தது. நாமாக முடிவெடுக்கவில்லை. அத்தகைய நடவடிக் கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் இன்றி யமையாப் பொருள்கள் சிலவற்றின் விலைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட மாநிலங்கள் சிலவற்றில் பொருள்கள் பதுக்கப்பட்டு, அவை கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. மக்கள் சொல்லொணாத் துயருற்ற காரணத்தால் அக்கொள்கையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நாம் அதிக விலைகள் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம்; ஆனால் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்படவில்லை.

சமையல் எண்ணெய்கள்.—எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை இன்னமும் மோசமாக இருந்தது. சமையல் எண்ணெய்களின் விலை ஒரேயடியாய் உயர்ந்து, அவை கிடைப்பதே அரிதாகி விட்டது. நமது மாநிலத்தில் வேர்க்கடலை நீங்கலாக ஏனைய வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவே என்ற உண்மையும் இந்த அவைக்குத் தெரியும். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு லெவி விதிப்பதன் மூலம் கடலெண்ணெயின் விலையைக் குறைப்ப தற்குத் தீர்வு காண முயன்றோம். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு 25 சதவீத லெவி விதித்து அவற்றைக் கொண்டு எண்ணெய் தயாரித்து நமது மக்களுக்குக் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 வீதம் விற்பனை செய்ய விரும்பினோம். துரதிருஷ்ட வசமாக இதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. இவ்வகையில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் முறையிட்டுக் கொண்டபோதிலும் பயனுள்ள பதிலேதும் இந்திய அரசிடமிருந்து வரவில்லை.

ஓரளவேனும் உறுதியாக எண்ணெய் கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது தாவர எண்ணெய்களை இருப்பு வைத்திருந்தோரிடமிருந்து சிறிய அளவில் எண்ணெய்களைப் பெற்று கழகத்தின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக அவற்றை விற்பனை செய்தது. விநியோகத்திற்கென்றுள்ள வனஸ்பதியை நியாய விலைக் கடைகள்

[1974 மார்ச் 22

மூலம் விற்பனை செய்ய தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களின் முகவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அத்தயாரிப்பாளர்களுக்கு நிபந்தனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நாம் இந்திய அரசிடம் முறையீடு செய்துகொண்டோம். அவ்வாறு செய்ய தம்மால் இயலாது என்று தெரிவித்த இந்திய அரசு வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களுடன் செய்துகொண்டுள்ள ஒப்பந்தமானது தற்போதைய ஏற்பாட்டின் மூலமே மொத்த பங்கீட்டை மட்டும் அனுமதிக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

மண்ணெண்ணெய்.—இந்திய அரசு நமக்கு மாதந்தோறும் சராசரியாக 30,000 மெட்ரிக் டன் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. தூய்மைப்படுத்தப்படாத எண்ணெய்க்குத் (Crude oil) தட்டுப்பாடு வந்தபோது இந்த ஒதுக்கீடு படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1974, பிப்ரவரியில் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு 20,000 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குக் குறைந்து விட்டது. மண்ணெண்ணெய், உயர் வேக டீசல் எண்ணெய் ஆகிய வற்றின் விலைகள் சீரமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக டீசல் மண்ணெண்ணெய் கலப்படம் குறைந்தது. எனவே மண்ணெண்ணெய் தேவை சுமார் 15 முதல் 20 சதவீதம் வரை குறைந்துள்ளது. எனினும் நம்முடைய தேவை இன்னமும் 24,000 மெட்ரிக் டன் முதல் 25,000 மெட்ரிக் டன் வரை என்ற அளவில்தான் உள்ளது. இடர்பாடான காலத்தை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது என்று டில்லியிலிருந்து அடிக்கடி அறிக்கைகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறலாம். வழங்கப்படும் அளவு குறைக்கப்படலாம் என்றெல்லாம் அறிக்கைகள் வருவதன் காரணமாக மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது என்ற உணர்வு அவ்வப்போது உருவாகி வருகிறது. ஆனால் மொத்த விற்பனையாளர்களும் சில்லறை விற்பனையாளர்களும் செய்யும் விற்பனையைக் கடுமையாகக் கண்காணிப்பதன் மூலமும் விலைக் கட்டுப்பாட்டை கடுமையாகச் செயல்படுத்துவதன் மூலமும் நிலைமையை நம்மால் சமாளிக்க முடிந்தது.

பல்வேறு உரிமம் வழங்குதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு விதித் துறைகளை அரசு செவ்விய முறையில் செயல்படுத்தி வந்துள்ளது. உணவு தானியங்களை எல்லைக்கப்பால் கடத்திச் செல்வதைத் தடுக்கும் பொருட்டு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், சோதனைச் சாவடி ஏற்பாடுகள் ஆகியவை கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லை நெடுக சுற்றுக்காவல் பணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கடத்தல் நடக்கும் முக்கியமான இடங்களில் தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் துறையினரின் பணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சட்டப்படியான எல்லைப்

1974 மார்ச் 22]

பகுதிகளில் உணவு தானியங்களைக் கொண்டு செல்வது நுழைவு அனுமதிச் சீட்டு மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்டது. நெல், அரிசி ஆகியவற்றின் போக்கு வரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்காக எல்லையோரப் பகுதியைச் சுற்றி இரண்டாவது பாதுகாப்பு மண்டலம் ஒன்று தனியாக அமைக்கப்பட்டது. புலனாய்வுத்துறை உணவுப் பொருள் குற்றங்கள் குறித்த பிரிவு, பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள உணவுத் தானியங்கள் மற்றும் இன்றியமையாத பொருள்கள் ஆகியவற்றை வெளிக் கொண்டுவர பல திடீர் சோதனைகளை நடத்தியது.

இந்திய முன்னேற்பாடுகள் தவிர, பிரபலமான கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் மற்றும் பதுக்கல்காரர்கள் ஆகியோர் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டன.

மொத்தத்தில் உணவுத் தானிய நிலைமையை அரசு கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. தேசிய அரங்கில் தமிழ்நாடு ஒரு பாலைவனப் பசுஞ்சோலை யாக இருக்கிறது என்பது அனைவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1974-75 ஆம் ஆண்டு கண்ணோட்டம்.

தேசிய பொருளாதாரம் இன்னும் இடர்பாடுகளிலிருந்து விடுபடவில்லை. அப்படியே விடுபட்டிருந்தாலும்கூட அந்த இடர்பாடுகள் இன்னும் நம்மை அச்சுறுத்தி வருகின்றன. உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லிகள், பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றின் பற்றாக்குறை நிலைமைகள் பசுமைப் புரட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையையே அச்சுறுத்துகின்றன. அதன் விளைவாக நமது உணவுக் கொள்கை, இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வழங்குதல் ஆகியவற்றையும் பாதித்தன. நம்பிக்கையுடனும், நல்லெண்ணத்துடனும் நம் பணியை நாம் தொடங்கினாலும் நம்மை அச்சுறுத்தி வரும் இச்சிக்கல்களை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாய விலை அளிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி செய்வோருக்கு உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் பெற உறுதி அளிக்கலாம். வேளாண்மைப் பொருள் விலை ஆணைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் இந்திய அரசு முடிவு செய்த பல்வேறு தானிய வகைகளின் கட்டுப்படியாகும் விலைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

		ரூ.	
நடுத்தர ரக நெல்	..	70	ஒரு குவிண்டால்.
சோளம்	..	63	ஷை
கம்பு	..	65	ஷை
மக்காச் சோளம்	..	63	ஷை
கேழ்வரகு	..	62	ஷை

இந்த தானிய வகைகளில் அங்காடி விலையில் குறைவு ஏற்படும்போது விற்பனைக்கான பொருள்கள் முழுவதையும் அரசு ஆதரவு விலையில் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கும்.

1974 ஆம் ஆண்டின் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் வெளிச்சந்தை மூலமும் லெவி முறை மூலமும் 1.25 இலட்சம் டன்கள் அரிசி கொள்முதல் செய்வது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதை உறுதி செய்வதற்கு தமிழ்நாடு நெல் அரிசி போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின்கீழ் இம் மாநிலம் 19 தனி மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வணிகர்கள் கொள்முதல் செய்யும், கொண்டு செல்லும் தானியங்கள் மீது 25 முதல் 40 சதவிதம் லெவி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இறுதி வரையில் லெவி மூலமும் வெளிச் சந்தை மூலமும் 79,688 டன்கள் கொள்முதல் செய்யப் பட்டுள்ளன. இந்த இருப்பானது பொதுமக்களுக்குப் பங்கிடு செய்ய போதுமானது. நெருக்கடியான நேரங்களில் முடையிருப்புக்களை வைத்திருக்கவும் நாம் கருதியுள்ளோம்.

தனியார் வர்த்தகமும் அரசின் நிர்வாகத்தில் உள்ள பொதுப் பங்கீட்டு முறையும் ஒருங்கே செயல்பட்டு வருகின்ற கூட்டுப் பொருளாதாரத்தில் பொது மக்களுக்கு ஈடு செய் விலையில் தானியம் வழங்குகையில் செயற்கை பற்றாக் குறையையும் கள்ளச் சந்தையையும் ஏற்படுத்தும் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இம்முறையினால் உண்மையாக பொருள்களைப் பயன் படுத்து பவர்கள் இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். வஞ்சக வியாபாரிகள் ஆதாயம் அடைகின்றனர். இந்தத் நிலைமையைத் தடுக்கும் பொருட்டு உணவுத் தானியங்களை நாம் ஈடுசெய் தொகை எதுமின்றி கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைகளில் பங்கிடு செய்து வருகிறோம். இதனால் சீரான முறையில் உணவுப் பொருள்கள வழங்கப்படுகின்றன. கள்ளச் சந்தை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பும் குறைக்கப்படுகிறது.

அரிசி தவிர, மோட்டா ரக தானியங்களின் அங்காடி விலைகள் நிர்ணய விலையைவிட குறையுமானால், அவற்றையும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்.

கோதுமை, சர்க்கரை குறித்த நமது கொள்கை மாறாமலிருக்கும். தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் மொத்த வாணிகம் மூலம் கோதுமை லெவி சர்க்கரை ஆகியவற்றின் வாணிகத்தை நாம் தொடர்ந்து நடத்துவோம். கூட்டுறவுகளில் சில்லறை விற்பனை பண்டக சாலைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவோம். இந்த பண்டங்கள் குறித்த குறைந்த அளவு தேவைகளை மத்திய அரசு ஈடு செய்யும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

தானிய வகைகள், எண்ணெய் ஆகியவை குறித்த மட்டில் தனியார் வணிகத்துடன் இப்பொருள் விற்பனையில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் அதிக அளவில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதே நமக்கு வெற்றி அளிக்கக் கூடிய ஒரே கொள்கையாகும். இப்பண்டங்களில் 25 சதவிகிதத்தை நாம் எட்டினோமாயின் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்த மக்கள் உள்ள பகுதிக்கு நியாய விலையில் வழங்க முடியும். பங்கீட்டு முறையில் மட்டுமின்றி விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் நமது கை ஓங்கியிருக்கும். வரும் ஆண்டில் இது குறித்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். குழந்தை உணவு போன்ற பற்றாக்குறை ஏற்படக் கூடிய இன்றியமையாப் பொருள்களுக்கும் இதே கொள்கை கையாளப்படும்.

மண்ணெண்ணெய் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட வணிகர்கள் மூலமான விற்பனையை கட்டுப்படுத்துவதில் மிகக் கவனமாக இருந்து வருகிறோம். மண்ணெண்ணெய் கம்பெனிக் கிடங்குகளிலிருந்து மொத்த வியாபாரிகளுக்கும், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரிகளுக்கும், சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து பொது மக்களுக்கும் செல்வதில் கூர்ந்த கவனம் செலுத்துவோம். மத்திய அரசு தேவையான அளவு மண்ணெண்ணெய் வழங்கி அது பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கூர்ந்து கண்காணிப்பதன் மூலம் நமது தேவைகளை நிறைவு செய்யமுடியும். பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படின் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது சில்லரை விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் குடும்ப அட்டைகளின் அடிப்படையில் சீரான முறையில் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாம் தயங்கமாட்டோம்.

தலைச்சுமையாக ஓரளவு உணவு தானியம் கடத்தப்பட்டாலும், திட்டமிட்டு லாரிகள் மற்றும் போக்குவரத்து வாகனங்களில் உணவு தானியங்களைக் கடத்திச் செல்வதை நம்மால் தடுக்க முடிந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், கைப்பற்றப்பட்ட உணவு தானியங்களின் அளவு, வழக்குத் தொடரப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

		1973
பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த வழக்குகள்	10,505	
கைப்பற்றப்பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களின் அளவு—		
அரிசி		31,026·23 குவிண்டால்
நெல்		20,458·75 குவிண்டால்
மோட்டா ரக தானியங்கள்		8,295·83 குவிண்டால்

கைப்பற்றப்பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களின் அளவு—

வனஸ்பதி	37·18 குவிண்டால்
மண்ணெண்ணெய்	139,713·00 லிட்டர்
உரம்	1,321·98 குவிண்டால்
கோதுமையும், கோதுமைப் பொருள்களும்.	845·54 குவிண்டால்
சிமிட்டி	770·12 குவிண்டால்.
குழந்தை உணவு	78 டின்கள்.
டீசல்	4,559 லிட்டர்.
பெட்ரோல்	5,414 லிட்டர்.
இயந்திர எண்ணெய்	810 லிட்டர்.
சமையல் எண்ணெய்	2,044 லிட்டர்.
சர்க்கரை	42·01 குவிண்டால்.
கைப்பற்றப்பட்ட பண்டங்களின் மதிப்பு.	ரூ. 62,25,542
உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	31

இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்கள்—

இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	126
தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர்கள்	20
விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள்	28
புலன் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள்.	73
தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்குகள்.	5

கள்ளக்கடத்தல், பதுக்கல், கள்ளச் சந்தை ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் பொருட்டு பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளை அரசு கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தும். வணிகர்கள் மீதான கண்காணிப்பு முனைப்பாக்கப்பட்டு கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் ஆகியவர்களின் நடவடிக்கைகள் கவனிக்கப்பட்டு கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் ஒடுக்கப்படும். இவ்வாறான குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச தண்டனை விதிக்க, 1955 ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்

1974 மார்ச் 22]

களின் சட்டத்திலுள்ள விதித் துறைகளை திருத்தும் வகையில், கடந்த சட்ட மன்றத்தின் கடைசிக் கூட்டத்தில் சட்ட வரைவு ஒன்று கொண்டு வரப் பட்டதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நினைவு கூறலாம். இத்திருத்தங்களை செய்வதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது. இதனால் மத்திய அரசுக்கு இது குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் இசைவு விரைவில் கிடைக்குமென்று நாம் நம்புகிறோம். கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும், தமது சொத்து கண்டிப்பாகப் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்ற அச்சம் இத் தகைய சமூகவிரோத குற்றங்களைக் கண்டிப்பாக ஒடுக்கும் என்று நான் திண்ணமாக நம்புகிறேன்.

இவையன்றி, கள்ளக்கடத்தலையோ, அல்லது பதுக்கலையோ கண்டுபிடிக்க உதவினாலும் அல்லது கண்டுபிடித்தாலும், கண்டுபிடிக்கும் அளவில் கணிசமான வெகுமதி அளிக்கும் முறையைப் புகுத்துகிறோம். அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கும் அளவில் ஒரு சதவிகிதம் உடனடியாகவும், பறிமுதல் செய்யப்பட்டவுடன் ஒன்பது சதவிகிதமும் வெகுமதி அளிப்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு வாணிகம்.—வாலாயமான நடைமுறை நடவடிக்கைகளில் அரசு உணவு தானியங்கள் வணிகம் சிக்கிக் கொள்ளாமல் தடுப்பதற்காக அரசு தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகத்தை நிறுவியது. இக்கழகம் 24—4—1972-ல் பதிவு செய்யப்பட்டது. 1—7—1972-ஆம் நாள் செயல்படத் தொடங்கியது.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள், சர்க்கரை ஆகியவை பொறுத்த மட்டில் இக்கழகம் ஒரு மொத்த வியாபார அமைப்பாக விளங்கியது. இக்கழகம் முழுக் கோதுமையாக வழங்க 9,160 டன் கோதுமையை இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டது. கோதுமைப் பொருள் அரைவை ஆலைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட 130,240 டன் கோதுமையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட கோதுமைப் பொருள்களை பெருமளவில் பயன்படுத்துவோருக்கு நேரடியாகவும், பொது மக்களுக்கு தனது சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் சர்க்கரை விற்கும் சில்லறைக் கடைகள் மூலமும் வழங்கு வதற்காக மேற்படி ஆலைகளிலிருந்து இக்கழகம் எடுத்துக்கொண்டது.

சர்க்கரையிலும் இதைப் போலவே மாநிலத்திற்குரிய பங்கு அளவை பல்வேறு ஆலைகளிலிருந்து பெற்று அதனை தனது சில்லறை விற்பனைக் கடை கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தனி வணிகர்கள் மூலம் வழங்கியது.

தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகம் இந்திய உணவுக் கழகத் துடன் இணைந்து லெவிமுறையிலும் நேரடி கொள்முதல் முறையிலும் அரிசி

கொள்முதல் பணியில் இறங்கியது. 1973 ஆம் ஆண்டின் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் இக்கழகம் 81,232 டன்கள் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்தது. நேரடியாக 18,213 டன்களை வாங்கியது. மாநிலம் முழுவதற்குமான பங்கீட்டு முறை, வெளி மாநிலங்களுக்கு போக்குவரத்து ஆகிய இரண்டையும் இரு தரப்பு ஏற்பாடுகளின் வாயிலாகக் கவனித்து வந்தது. நடப்பு சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் லெவி முறையிலும் நேரடிக் கொள்முதல் வகையிலும் அதிகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான பெரும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

தற்சமயம் நிலவுகின்ற பற்றுக் குறையைப் போக்குவதற்காக வெளி மாநிலங்களில் இருந்து 5,579 டன்கள் பயறுகளை வாங்கி சொந்த விற்பனைக் கடைகள் மூலம் இக்கழகம் வழங்கியது. குழந்தைகள் உணவு, சமையல் எண்ணெய்கள் ஆகியவற்றை உள்ளூரில் இருப்பு வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இக்கழகம் வாங்கி தனது சில்லறை கடைகள் மூலம் வழங்கியது.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையில் ஒரு சில தரங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம், பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் சிறந்த முறையில் நடத்த குறைந்தது 100 கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்பொழுதுதான் பொதுப் பங்கீட்டு முறை செயல் படும் முறைப்பற்றி பொதுவாக நாம் ஒரு தீர்ப்பு சொல்ல முடியும். இதுவரை யில் 102 கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் உகந்த முறையில் மக்களுக்கு பணி செய்யும் வகையில் அமைப்பதற்காக கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்ட பண்டங் களின் விற்பனையை கூட்டுறவுகளிடம் ஒப்படைக்க அரசு கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. இக்கொள்கைக்கிணங்க, தனித்து இயங்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெல்லாம் இயங்கி வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களிடம் இந்த வாணிபம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் வணிகர் களிடமிருந்து இந்த வாணிபம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்று மொத்தம் 9,842 சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் உள்ளன. இவற்றில் அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை பொருள்கள் ஆகியவை விற்கப்படுகிறது. இவற்றில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின்கீழ் இயங்குபவை 102 கடைகள். கூட்டுறவு களால் நடத்தப்படுபவை 4,753. தனியார் அமைப்பில் இயங்குபவை 4,987.

1974-75-ம் ஆண்டில் இன்றியமையாத பொருள்களின் மொத்த விற்பனை பொது வாணிபத்தில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகம் அதிகப் பங்கேற்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு உணவு

வழங்கு கழகம் இந்திய உணவுக்கழகத்திடமிருந்து 'உணவு தானிய வாணிபத்தை படிப்படியாக அதிக அளவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதியையே நம்பி இருக்கின்ற பற்றுக் குறைப் பொருள்களை வெளிச் சந்தையிலிருந்து அதிகம் பெறவேண்டியது தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகத்தின் பொறுப்பாகும்.

தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின் மாதிரி சில்லறை விற்பனை கடைகள் செயல்படுமுறையை படிப்படியாக மேலும் மேம்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இக்கடைகளின் பணிகள் விரிவு படுத்தப்பட்டு பற்றுக்குறை ஏற்படும் வாய்ப்புள்ள அதிகமான பண்டங்கள் இக்கடைகள்மூலம் வழங்கப் படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். உணவு தானியங்கள் மொத்த வணிகத்தை தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகத்திடம் வைத்துக் கொள்வதும், சில்லறை விற்பனை முழுவதையும் கூட்டுறவுகளிடம் படிப்படியாக ஒப்படைப் பதும் அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்.

அரசு ஊழியர்கள் அதிகமான அளவில் உள்ள இடங்களில் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டும் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆரம்ப கட்டமாக சென்னை மாநகரில் அவ்விது மான ஐந்து கடைகள் திறக்கப்படும். இத் திட்டங்கள் பின்பு படிப்படியாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கு விரிவு படுத்தப்படும். இக் கடைகளில் அரசு முகமை மூலமாக விநியோகிக்கப்படும் பொருட்களுடன் மொத்த விலையில் கொள்முதல் செய்யப்படும். மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களும் இலாப நட்டமற்ற முறையில் விற்பனை செய்யப்படும்.

உணவுப் பங்கீட்டுப் பணி என்பது இன்றியமையாததோர் பணியாகும் இதில் பொது மக்கள் ஒத்துழைத்தால் அல்லாமல் உணவு வழங்கல் துறை திறம்பட செயல்பட இயலாது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பண்டங்கள் விலை ஏற்றம், பற்றுக்குறை, கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை பற்றிய வதந்திகள் பண்டங்கள் பதுக்கப்படுவதற்குக் காரண மாகின்றன. இதனால் செயற்கை முறையான கிராக்கியும் பற்றுக்குறைகளும் ஏற்படுகின்றன. இதில் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்ளுமாறு மதிப்பிற் குரிய உறுப்பினர்களை நான் இறைஞ்சி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணிகர்கள் அரசுக்குத் தமது முழு ஒத்துழைப்பை நல்கி, அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கை களில் ஈடுபடாதிருப்பர் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பிற்சேர்க்கை.

1973-74-ல் மாதந்தோறும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட சர்க்கரை.

எப்ரல் 1973	9,749·3
மே 1973	10,791.3
ஜூன் 1973	10,791·3
ஜூலை 1973	10,517·3
ஆகஸ்டு 1973	10,021·0
செப்டம்பர் 1973	10,021·0
அக்டோபர் 1973	11,063.0
நவம்பர் 1973	10,021·0
டிசம்பர் 1973	10,021·0
ஜனவரி 1974	10,555·0
பிப்ரவரி 1974	10,555·0
மார்ச்சு 1974	10,555·0
	124,660·12

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS